

Letnik XV - št. 5, maj 2008

Glasilo občine Trzin

odsev

Slavnostna akademija
ob prazniku občine

Sprejeli Strategijo pro-
storskega razvoja občine

Florjanov sejem

Za okoljski referendum

Program festivala
Trzinska pomlad

Utrinki s Florjanove nedelje

Foto: Jože Seljak

Spet je maj, praznični maj

Veliki traven ali rožnik, kot so naši predniki imenovali praznični trzinski mesec, je za mnoge najlepši čas v letu, saj vse cveti, brsti in dehti. V zraku naj bi bila ljubezen. Za Trzince, ki letos praznujemo 735. obletnico najstarejše ohranjene pisne omembe našega kraja, je to vsekakor zelo pestro in veselo obdobje, skoraj nasičeno z dogajanjem in veselimi druženji.

Kot se spodobi, smo mesec cvetja in ljubezni začeli s praznično budnico, čeprav so nekateri pogrešali tudi kresovanje, ampak nadaljevanje je bilo nadvse slavnostno. Kako drugače pa bi bilo, saj Trzinci prvo nedeljo v maju praznujemo tudi god svojega zaveznika, sv. Florjana! Čeprav so organizatorji sprva premišljevali, da bi Florjanov sejem zaradi »dolgih« praznikov »premaknili« za en teden kasneje v maju, je sejmarenje zelo lepo uspelo. Svoje je pridalo tudi lepo vreme, prireditve pa je vrhunec doživela v nedeljo, ko so z že kar utečenim slavnostnim programom blesteli gasilci. Letos se je gasilske maše in slavnostne povorke udeležilo kar 160 gasilcev iz sosednjih društev in seveda trzinskih gostiteljev. Parada, ki se je pomikala od cerkve skozi Trzin proti gasilskemu domu, je bila res strumna, da je bila bolj živahna pa je poskrbelo tudi kakih 50 narodnih noš in nekaj čez 20 članov mengeške godbe. Še posebej pa je bilo slavnostno, ker so po sprevodu predali namenu novo pomembno pridobitev gasilskega društva in

tudi Trzina na splošno, nov kombi. V slavnostnem koncertu, ki je sledil, sta nastopili kar dve godbi, poleg tradicionalne spremljevalke gasilske povorke, mengeške godbe, so nastopili tudi gostje, člani godbe na pihala iz Sv. Vidma ob Ščavnici.

Prireditve, ki jih je bilo greh zamuditi, so si nato sledile kar ena za drugo. Vrhunec je seveda predstavljala slavnostna akademija ob občinskem prazniku, ko so podelili tudi letošnja občinska priznanja. Kot se spodobi, pa bomo mesec kulturno zaključili z začetkom že tradicionalnega festivala Trzinska pomlad. Organizatorji obljublajo, da se bo izplačalo priti na prav vse predstave in prireditve festivala.

Kot ste opazili, je tudi Odsev tokrat bolj prazničen, pomlajen, in upam, da za vse lepši. S to številko prehajamo k drugi tiskarni in tudi tehnični urednik, ki je zadolžen za izgled glasila, je drug. V podjetju Grafex iz Izlake, kjer so tokrat natisnili Odsev, se strinjajo z željo uredništva, da gre tudi naše glasilo v korak s časom. Poskusno smo natisnili tudi nekaj barvnih strani. Upam, da bo občinskemu vodstvu, seveda pa predvsem vam, nova postavitve in podoba glasila všeč. Sporočite nam svoje mnenje. Predvsem si želimo, da bi bil Odsev resničen odsev dogajanja v Trzinu, da bi bil kronika sedanjega trzinskega življenja za prihodnje rodove, in še zlasti, da bi bil dobrodošel pri vseh Trzincih. Želimo si, da bi ga bralci z veseljem sprejemali kot trzinskega, našega, in bi bili nanj tudi ponosni.

Tokrat smo v skladu z novim odlokom o Odsevu v kolofon napisali le šest članov uredništva, čeprav ima več kot šest sodelavcev. Ker smo lahko zapisali le šest imen, smo napisali tiste, ki v zadnjem času največ pripo-

morejo pri nastajanju našega časopisa. Pri tem moram zapisati, da sedanja zasedba uredništva še ni povsem izoblikovana. Želim si bolj homogenega moštva, ki bi se lažje in enotneje spoprijemalo z izzivi občinskega novinarstva. Prav zato med odsevarje vabimo še nove sodelavce, vse, ki mislite, da bi lahko pomagali pri nastajanju našega glasila. Še posebej pogrešamo in vabimo mlade. Vemo, da je med nami kar nekaj študentov, ki študirajo tudi novinarstvo. Delo v lokalnem časopisu je lahko enkratna izkušnja za nadaljnje novinarsko ustvarjanje! Pri nas ste dobrodošli! Seveda pa ne vabimo le tistih, ki se nameravajo profesionalno ukvarjati z novinarstvom. Lahko se nam pridružite vsi, ki menite, da bi svoj čas lahko izkoristili bolj ustvarjalno in bi želeli po svoje prispevati k življenju in razvoju našega kraja. Pridružite se nam z novimi idejami, pogledi in z novo energijo.

Pisanje za občinski časopis je poseben izziv, saj se med sabo večinoma poznamo, ljudje pa so najbolj občutljivi glede tega, kaj o njih mislijo sosedje, znanci, tisti, ki jih poznajo. Če je kaj napisano, kot jim ne ustreza, hitro povzdignejo glas, žal pa, če smo časopis, ki naj bi odseval dogajanja v svojem okolju, ne moremo ves čas pisati samo slavošpevov in hvalnic. V življenju je že tako, da vse vedno ne gre po željah. Marsikdaj se kaj zalomi. Kdor dela, pač tudi greši. Če pišemo o tem, pa je hitro kdo užaljen. Kot sem že večkrat pisal, obstaja tudi več različnih pristopov, pogledov in razmišljanj, kar v osnovi ni slabo, nekatere pa vseeno moti. Vemo, da včasih tudi kaj zgrešimo in napišemo narobe, vendar smo to pripravljeni takoj popraviti, če nam nedvomno dokažete, da se motimo, da smo naredili napako.

V tokratni številki našega glasila tako spet obravnavamo tudi nekatere manj bleščeče, a toliko bolj pereče probleme Trzina. Še zlasti dosti Trzincev se sprašuje, kakšna bo podoba občine v prihodnje, kako izdatno jo bomo pozidali. Ker gre za življenjsko pomembno vprašanje za večino Trzincev, smo to problematiko skušali osvetliti iz več zornih kotov. Mnenja niso usklajena in vsega tudi nismo uspeli prikazati, vendar upamo, da si bodo bralci, ko bodo prebrali prispevke, ki se nanašajo na to problematiko, lažje ustvarili svoje mnenje. Zavedamo se, da je prostor okrog nas vse bolj dragocen, in da je treba njegovo izrabo dobro pretehtati. Ko nekaj uničiš, je skoraj nemogoče stvari vrniti v prvotno stanje.

V želji, da bi našli najustreznejše rešitve in da tudi drugi problemi ne bi preveč zasenčili prazničnega razpoloženja v maju in mesecu, ki sledi, vam želimo obilo užitkov ob prebiranju našega glasila in druženju na družabnih prireditvah v Trzinu.

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206

miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Meta Železnik, Joži Valenčak, Emil Pevec, Miha Pavšek, Jana Urbas, Jože Seljak

Tehnično urejanje in tisk:

 grafex d.o.o.

Trženje: **Joži Valenčak**

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno in ga brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Slika na naslovnici

Nova pridobitev gasilcev in Trzina
Foto: Jože Seljak

Gradivo za
junjsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5.
junija
2008

Pravzaprav smo Trzinci lahko kar hvaležni piscem darilne pogodbe, napisane in podpisane 15. maja 1272, ki so v pogodbi zapisali tudi tedanje ime naselja Trzin in nam tako omogočili razglasitev 15. maja najprej za krajevni in potem še za praznik občine Trzin. Tako so nam omogočili praznovanje občinskega praznika v času, ki ga večina ljudi, vsaj na severni polobli, šteje za najlepši čas v letu. Kaj bi bilo, in kako bi razmišljali o svojem prazniku, če bi odkrili še kak starejši zapis o Trzinu, ki pa je morda nastal v kakšnem manj kipečem in privlačnem času leta, prepustimo domišljiji. Vsekakor pa bi se vsaj podpisani težko odločil za prestavitev občinskega praznika na kak turobni november ali, denimo, na od novega leta utrujeni januar. Mesec maj je čas, ko vse kipi od življenjske sile, ko vsi stresamo s sebe še zadnje ostanke zimske zaspanosti in bolehnosti, in ko delamo še zadnje načrte, kako čim bolje izkoristiti leto, ki se je končno dodobra začelo ali že, polni poleta, začnemo uresničevati najbolj pomembne izmed načrtov. Prav zato je to tudi čas, ko je smiselno še enkrat pregledati, kaj smo uspeli narediti v preteklem letu in nemara tudi pozimi, dokončno uskladiti načrte in po potrebi tudi finančne konstrukcije. Vse

to še posebej velja za občine, in tudi zato je naš občinski praznik dobrodošla priložnost za pregled preteklih dosežkov in usklajevanje kratkoročnih in zlasti srednjeročnih načrtov.

Morda se komu zdi, da v letu od lanskega občinskega praznika v Trzinu ni bilo narejeno kaj posebnega, in morda je zato prav, da se spomnimo, kaj pa vendarle smo naredili v tem času. Na prvem mestu bi rad omenil dosežek, na katerega smo vsi v vodstvu občine že zelo težko čakali. Mislim na zavarovanje železniškega prehoda na Kmetičevi ulici z avtomatskimi zapornicami. V tem primeru smo uspešnega zaključka naložbe tem bolj veseli, ker je sprva kazalo, da sploh ni nobene možnosti za to, da bi dobili dovoljenje za zavarovanje tega prehoda z zapornicami, čeprav smo bili kot občina celo sami pripravljene financirati to naložbo. Ovir za namestitve zapornic na tem prehodu je bilo veliko. Najprej predpis, ki odreja, da morajo biti zapornice na enem prehodu najmanj 800 m oddaljene od najbližjih naslednjih zapornic. Prepričevali so nas, da je tudi tehnično gledano težko izvedljivo in nevarno namestiti nove zapornice tako blizu že obstoječih zapornic kot v tem primeru. Naslednja težava je bil, kot že rečeno, denar, saj Slovenske železnice preprosto nimajo dovolj sredstev za tovrstne naložbe, v državnem proračunu pa je sredstev kvečjemu za deset prehodov na letu; prehodov, ki jih je še potrebno zavarovati z zapornicami pa več kot 600. Vendar smo bili vztrajni. Poklicali smo prometno inšpekcijo, opozarjali na smrtne žrtve iz preteklosti, ponujali sporazum o sofinanciranju in naposled dosegli dogovor, da Občina prilagodi (delno razširi cestišče in pridobi za to potrebno zemljišče), Agencija za železniški promet (oziroma Ministrstvo za promet) pa bo financiralo zapornice. Potem je bilo še nekaj zapletov (velike težave s pridobivanjem zemljišč, priprava projektov, revizija, posegi inšpekcije glede posameznih delov avtomatike itd.), ampak danes je projekt zaključen in zapornice so oziroma bodo začele delovati. In tako je še ena črna točka, kar zadeva varnost v Trzinu, odpravljena. Finančno to niti ni bil zelo zahteven projekt, bil pa je pomemben in zapleten in zato smo toliko bolj zadovoljni.

Podobno bi lahko zapisal o dogradnji in deloma premestitvi odvodnega kanala z območja T5, pri čemer je ravno tako šlo za zelo zahteven projekt, ki smo ga pripravljali kar nekaj let. S tem posegom smo še dodatno, kot tudi z že prej izvedenimi sanacijami, zavarovali stanovalce ob Vegovi in sosednjih ulicah pred poplavljanjem iz kanalizacije, ki so jim bili v preteklih letih pogosto izpostavljeni. Omenil pa bi še zamenjavo dveh pomembnih cevovodov od križišča Ljubljanske ceste in ulice Pod gozdom do vodohrana in v obratno smer. V obeh primerih je šlo za sanacijo in zagoto-

vitev bolj varnega in nemotenega delovanja vodovoda. V enem primeru za dovod vode do vodohrana, v drugem za obnovo povezave vodohrana z glavnim vodom za večji del Mlak in OIC Trzin. Seveda je bilo naložb v tem času še več, ampak te tri so bile, čeprav niso v oči bijoče in atraktivne in čeprav tudi niso bile finančno zelo zahtevne, zelo pomembne, pripravljene ob mnogih težavah in zapletih, hkrati pa so vse, kot rečeno, zelo pomembne za nemoteno delovanje infrastrukture v Trzinu oziroma za zagotavljanje varnosti. Zato so za Občino Trzin v resnici zelo važne, četudi morda marsikdo niti ni opazil, da ta dela potekajo (za stanovalce v bližini gradbišč to seveda ne velja) in se je morda tudi spraševal, ali se je v tem času na področju investicij sploh kaj dogajalo.

Tudi zaradi te vrste dosežkov se mi zdi, da smo ob občinskem prazniku lahko zadovoljni.

Tone Peršak

Umetnine

Ministrstvo za kulturo RS je vsem slovenskim občinam poslalo dopis, ki se nanaša na dokumentiranje umetniških del. Ministrstvo v dopisu navaja, da se zaveda izpostavljenosti umetniških del iz bron in drugih kovin, ki so včasih razglašena za kulturne spomenike in ki so v zadnjih letih postala predmet kraja in uničenj zaradi rasti cene kovin. Da bi lahko v takšnih primerih ustrezno ukrepali, je umetniška dela, napisne plošče ipd. zaradi lažjega iskanja, ocene škode in morebitne rekonstrukcije potrebno dokumentirati.

Na ministrstvu so prepričani, da je v vsaki občini del prebivalstva z ustrežno izobrazbo, ki bi bil pripravljen izvesti dokumentiranje. Občinam priporočajo, da dokumentirajo vse spomenike, obeležja, napisne plošče ipd., ki se nahajajo v javnih prostorih in na prostem. Predlagajo, da se dokumentacija sestavi v več izvodih, od katerih enega obdrži Občina, enega lastnik – če to ni občina, enega pa se naj posreduje Ministrstvu za kulturo.

Občanom priporočajo, da dokumentirajo umetnine, ki so v njihovi lasti, in dokumentacijo skrbno hranijo.

Mednarodni standard za dokumentiranje je dostopen na: http://www.mk.gov.si/si/delovna_podrocja/kulturna_dediscina/premicna_kulturna_dediscina/standard/.

Občinska uprava

Telefonske številke Občine Trzin so:

**01/ 564 45 43, 01/ 564 45 44
in 01/ 564 45 50**

Številka faksa je:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
**ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.**

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/ 564 47 30**.

Sem za ohranjanje vaškega videza Trzina

Na zadnji seji občinskega sveta so sprejeli strategijo prostorskega razvoja občine, ki predvideva tudi spremembo namembnosti nekaterih zemljišč znotraj naselja, ki so bila do zdaj obravnavana kot kmetijska zemljišča, po novem pa naj bi bila zazidljiva. To je med občani sprožilo zaskrbljenost, češ da bodo pozidali celoten Trzin, in da se bo to še kako odrazilo tudi na obremenjenosti trzinskih cest, vodovoda in drugih komunalnih vodov, hkrati pa naj bi povzročilo tudi manj prostih mest za malčke v vrtcih, šolarje v šoli in starejše občane v bodočem domu za ostarele. Prav zato smo tokratni pogovor z županom začeli s to problematiko.

Kako gledate na pobudo civilne iniciative, ki želi razpisati referendum o nadaljnji pozidavi Trzina?

Kaj jaz kot občan ali tudi kot župan o tem mislim, je v bistvu manj pomembno. Važno je, da zakon in občinski statut omogočata občanom, da ob določenih pogojih lahko vložijo pobudo za razpis referendum in da potem tej pobudi sledi zbiranje podpisov volivcev, ki je ravno tako urejeno z zakonom in našim statutom. In če je po določenem roku teh podpisov dovolj, sledi razpis referendum. Seveda pa morajo pobudniki, torej občani, ki pobudo vložijo, izpolniti pogoje, ki jih predpisujeta zakon in občinski statut. Župan ima pooblastilo, da pobudo oceni in kolikor ugotovi, da pobuda ne izpolnjuje z zakonom določenih pogojev, o tem obvesti predstavnika pobudnikov (vlagatelja pobude), ki mora na to v določenem roku pobudo popraviti ali dopolniti v skladu s pripombami župana; lahko pa jo tudi umakne oziroma se v določenem roku ne odzove, kar ravno tako pomeni, da je pobuda umaknjena.

Glede na to, da smo v zvezi z vloženo pobudo, tako jaz kot tudi sodelavci v občinski upravi, ugotovili, da je nejasna glede tega, kakšne vrste referendum pobudniki predlagajo, in da je nejasno tudi vprašanje, v katerem so povrh vsega navedeni premalo natančni, ali drugače rečeno, do neke mere zavajajoči podatki, sem o tem obvestil vlagatelja pobude, ki ima, kot že rečeno, možnost pobudo popraviti in dopolniti in natančneje pojasniti, za kakšne vrste referendum vlaga pobudo. Ker vse to najbrž podpisnikom ob podpisovanju ni bilo jasno, bi bilo najbolj prav, da bi osnovni pobudnik tako dodelano pobudo ponovno predstavil in pojasnil podpisnikom, saj se morda kdo od njih potem s pobudo ne bi več strinjal. Seveda pa je rok, ki je določen za dopolnitev oziroma ustrezne popravke pobude, nekoliko kratek za vse to. Žal pa je potrebno povedati tudi to, da je bilo ob pregledu predloženih podpisnih listov na prvi pogled jasno, da podpisi niso bili zbrani na način, ki ga predpisujeta občinski statut in še posebej zakon, ki je seveda višji akt, in ga je potrebno upoštevati tudi glede tistih vprašanj, ki jih statut ne ureja. Povrh pa je bilo že na prvi pogled mogoče presoditi, da je kar

nekaj podpisov ponarejenih, saj se občani in občanke, ki so navedeni na podpisnih listih, niso vsi lastnoročno podpisali. Kako je lahko prišlo do tega, lahko samo domnevamo, vendar je za to odgovoren vlagatelj pobude oziroma tisti, ki je zbiral podpise, in ki v nobenem primeru ne bi smel vložiti zahteve za referendum, ki bo imel takšne ali drugačne materialne posledice, podprte s ponarejenimi podpisi. Ker je tako in ker imamo s takšne vrste podpisovanjem že drugič opraviti, sem v skladu z zakonom, ki slehernega državljanu, in še posebej seveda odgovorne osebe, kot je v tem primeru župan, k temu zavezuje, obvestil o tem pristojno policijsko postajo.

Kako se bo to dogajanje razpletlo, ali bodo pobudniki ustrezno dopolnili in popravili svojo pobudo in kaj bo ugotovila kriminalistična služba, je nedopustno napovedovati in večji del odgovora na to vprašanje tudi ob izidu te številke Odseva še ne bo znan.

Kako naj bi se po vaše v prihodnje širil in pozidaval Trzin?

Po mojem mnenju in tudi po večinskem mnenju občinskega sveta naj bi se pravzaprav čim manj širil. Nadaljnja pozidava naj bi se odvijala vsaj še nekaj časa predvsem znotraj meja obstoječega naselja Trzin. Skratka, sam mislim, in tudi sprejeti predlog Strategije prostorskega razvoja Občine Trzin, ki čaka na potrditev Ministrstva za okolje in prostor, da je potrebno nadaljnjo pozidavo načrtovati tako, kot da bi zarisali mejo ob zunanjih robovih sedaj že pozidanih zemljišč (obstojećih hiš) okrog in okrog celotnega naselja in nameniti nadaljnji pozidavi samo zemljišča znotraj te meje.

Želim poudariti, da je po eni strani nemogoče razmišljati o tem, da je treba, in da je sploh mogoče razvoj naselja oziroma občine kot je Trzin v celoti ustaviti in na nek način zamrzniti obstoječe stanje. To bi bilo neživiljenjsko in nerealistično. Po drugi strani je po mojem prepričanju potrebno v največji možni meri načrtovati nadaljnji razvoj in nadaljnjo pozidavo tako, da ne bomo poslabševali stanja v okolju oziroma naravi, da bomo to stanje po možnosti celo izboljševali in da ne bomo poslabšali pogojev za doseganje kakovosti bivanja v naselju. K temu je mogoče dodati še tretjo okoliščino oziroma ugodne pogoje, ki jih ima občina Trzin, da lahko dokaj neodvisno načrtuje svoj nadaljnji razvoj, da lahko zavrne določene koncepte razvoja, ki so jih mnoge manj razvite občine prisiljene sprejeti, če si želijo zagotoviti napredek, možnosti za zaposlovanje ipd.

Iz vsega tega sledi koncept postopne, nikakor ne več hitre in kampanjske nadaljnje pozidave. Iz tega sledi, da za nadaljnjo pozidavo namenjamo predvsem površine, ki so že obkrožene s hišami in ulicami in na katerih tudi zaradi tega, deloma pa tudi zaradi narave tal, kakšna posebno intenzivna kmetijska proizvodnja (gnojenje, fitofarmacija ipd.) v bistvu ni več mogoča. Zato v tem primeru

tudi Ministrstvo za kmetijstvo ni nasprotovalo, da se te površine (znotraj meja naselja) namenijo pozidavi.

Hkrati pa iz vseh teh razlogov menim, da je potrebno načrtovati to pozidavo tako, da bo ohranjen vaški videz oziroma značaj poselitve. To pomeni, da bi bilo mogoče zidati predvsem družinske hiše, nikakor pa ne kakršnekoli bloke, vrstne hiše ali kaj podobnega; torej družinske hiše, z dovolj velikimi zelenimi površinami okrog njih.

Ta prostor naj bi torej počasi in ne intenzivno naseljevali. Tu naj bi imeli možnost zidati lastniki zemljišč (njihovi dediči) in ljudje, ki lahko kupijo relativno drago zemljišča in si privoščijo nekoliko dražja bivališča. Trzin, kot rečeno, ima možnost, da nekoliko izbirčno načrtuje svojo prihodnost v tem pogledu, in prav je, da to možnost tudi izkoristi. To pa hkrati pomeni, da ne bi prišlo do nenadne in pretirane obremenitve prostora, komunalne infrastrukture, šolskega prostora ipd.

Kako bo s 1. junijem potekalo ločeno zbiranje bioloških odpadkov? Kam bodo te odpadke vozili in ali se bo začelo tudi odvažanje drugih odpadkov na deponijo v Celju? Kako je s ceno teh storitev?

Glede na to, da bodo v maju občani in občanke dokaj obširno obveščeni o začetku ločevanja oziroma ločenega zbiranja bioloških odpadkov, ki jih bomo začeli ločevati s 1. junijem, ne glede na to, da so posode v glavnem že razdeljene in da bo to objavljeno tudi v Odsevu, ne bi še jaz ponavljal vseh teh napotkov. Ključno je, da se vsi čim bolj poučimo, kaj sodi v posode za biološke odpadke, kaj bomo še naprej odlagali na ekoloških otokih in kaj kot preostale mešane komunalne odpadke. Važno je, da se to dodatno ločevanje začne s prvim junijem in da smo pri tem vsi čim bolj temeljiti, saj tako precej olajšujemo položaj sebi in občini. Čim manj bo namreč odpadkov, ki bodo ostali za odlaganje na običajnem odlagališču, tem prej bo potrebno odlagališče v Dobu dokončno zapreti in začeti za precej višjo ceno odvažati odpadke na odlagališče v Celje; ne glede na to, ali vlada že bo potrdila ceno tega odvoza in odlaganja ali ne.

Kako to, da je Občinski svet na 14. seji sprejel sklep o ureditvi centra za ravnanje z odpadki na obstoječi deponiji odpadkov na Dobu, kljub temu da tamkajšnji prebival-

ci temu nasprotujejo in je domžalski župan celo podpisal zagotovilo, da deponije ne bodo širili in da tam ne bo centra za ravnanje z odpadki?

Občani Doba soglašajo s tem, da odlagamo odpadke in da center deluje, dokler Vlada RS ne potrdi cene odvoza v Celje in cene odlaganja na celjskem odlagališču. Če bi oziroma če bomo prisiljeni s tem začeti, ne da bi Vlada RS potrdila ceno, bo takoj nastala izguba, ki jo bo potrebno pokrivati iz proračunov na račun drugih nalog in obveznosti občin.

Ali lahko predstavite novo pridobitev Trzina – zapornice ob železniškem prehodu na Kmetičevi cesti? Kolikšno vlogo je pri tem odigrala občina?

Ko bodo bralci brali ta odgovor, bodo zapornice predvidoma že delovale, in jih najbrž kaj posebej ni potrebno predstavljati. Kolikšno vlogo je pri tem odigrala Občina Trzin? Po mojem mnenju veliko in dovolj dobro vlogo. Država oziroma Slovenske železnice na tem prehodu niso načrtovale zavarovanja z zapornicami, in to zaradi domnevno pre nizkega števila vlakov, ki vozijo mimo, in zaradi pretirane gostote prehodov, zavarovanih z zapornicami na tem območju, saj je drugi najbližji prehod oddaljen 200 metrov, moral pa bi biti najmanj 800 metrov. Občina je na vse mogoče načine pritiskala na Agencijo za železniški promet, da je prehod potrebno zavarovati z zapornicami, nazadnje pa je bila pripravljena celo sama poravnati to, ravno zaradi usklajevanja in povezave z drugimi prehodi, zelo drago investicijo; veliko dražje, kot bi bila, če bi bil prehod dovolj oddaljen od drugih prehodov, zavarovanih z zapornicami. To je morda slišati nesmiselno, pa vendar zaradi varnostnih razlogov je tako. Naposled smo le dosegli sporazum in občina je prevzela samo stroške ureditve cestišča ob prehodu, vse ostalo so vložile Slovenske železnice. Vmes je prišlo še do dodatne težave,

ker je inšpekcija prepovedala uporabo enega od elementov opreme, ki je bil že vključen v projekt, in je bilo potrebno spremeniti projekt, pridobiti ustrezne nove elemente te opreme itd. Toda zdaj so zapornice pripravljene, in verjamem, da smo zadovoljni tako v vodstvu občine kot tudi stanovalci in drugi uporabniki Kmetičeve ulice.

Katere investicije, razen začetka gradnje doma za ostarele, v Trzinu zdaj še potekajo oziroma kaj bo prva naslednja naložba?

V bistvu vedno poteka hkrati več naložb, le da so nekatere že v fizični izvedbi, druge v fazi priprave projektov ali v fazi priprave investicijske dokumentacije ipd. Tako rekoč tik pred začetkom, čeprav to še vedno pomeni nekaj mesecev, je naša skupna naložba z državo v posodobitev Mengeške ceste. Pripravljamo se za drugi del izgradnje odvodnega kanala za odvod meteorne vode z območje T5; trenutno smo v fazi naročanja t.i. PZI (projekti za izvedbo) za odsek Ljubljanske ceste od križišča pri Mercatorju do vključno mostu čez Pšato.

Pripravljamo investicijsko dokumentacijo za izgradnjo nove zgradbe vrtca v Mlakah; vključeni smo v pripravo zelo velike naložbe v modernizacijo Centralne čistilne naprave, pri čemer računamo na sredstva iz kohezijskega sklada EU itd. V osnovni šoli Trzin bo v kratkem prišlo do zamenjave tal v telovadnici. Manjših posegov, ki jih ni malo, in so tudi pomembni, morda ne bi našteval.

V kakšnem vrstnem redu se bodo po vaše razvrstile naslednje naložbe, na katere v Trzinu še čakamo, npr.: obnova Mengeške ceste, novi vhod v cono in povezovalna cesta med cono in Mlakami, novi gasilski dom oz. dom civilne zaščite, sanacija kulturnega doma, novi vrtec, posodobitev in izolacija strehe na občinski zgradbi, dokončanje športnega parka Mlake, gradnja novega pokopališča itn?

Kar zadeva mene, je vrstni red največjih in

najpomembnejših naložb naslednji: dokončanje oddelka doma za starejše, obnova in modernizacija Mengeške, obnova in modernizacija Ljubljanske ceste, Jefačnikova domačija, vrtec Žabica, celoviti dom zaščite in reševanja – gasilski dom, kulturni dom... Pri čemer resno računamo na to, da bomo gasilski dom zgradili s pomočjo investitorjev Trzinu primernega trgovskega centra. V načrtu imamo tudi gradnjo športne dvorane, kar nameravamo izpeljati na način javno-zasebnega partnerstva. Isto velja za drugi vhod v OIC, s katerim je povezana in pogojena tudi izgradnja ulične povezave iz Mlak, ki bi na ta način postala veliko manj finančno in gradbeno zahtevna za občino itd. Tudi v tem primeru manjših, a nič manj pomembnih naložb nisem omenjal.

Kako na Občini gledate na vožnje z motocross motorji in štirikolesniki po gozdovih nad cono in sploh v naravnem okolju Trzina, ki so za številne občane zelo moteče?

Gledam najbrž tako kot vi in večina občanov: z obžalovanjem, da se to dogaja. Kolikor pa vprašanje meri na to, kaj lahko stori Občina proti temu oziroma zakaj nič ne stori, je žal treba povedati, da nima niti te pristojnosti niti možnosti (policija ali kaj podobnega). Vse, kar lahko Občina stori, je pravzaprav isto, kot lahko stori kdorkoli: da torej prigovarja ljudem, ki to počnejo, naj vendar tega ne delajo zaradi vznemirjanja živali, onesnaževanja okolja in celo ogrožanja ljudi v gozdu.

Kako je zdaj s koncesijo dimnikarske službe v Trzinu?

Kot je znano, je pristojnost urejanja javne službe dimnikarstva bila občinam odvzeta. Koncesije zdaj razpisuje država. Kolikor nam je znano, je koncesija za območje naše občine bila razpisana. Ali je bila tudiodeljena, še nismo obveščeni.

Vprašanja je zastavljal Miro Štebe

Informacija o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje na območju občine Trzin

Občina Trzin v zvezi z vračanjem vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje sporoča, da je v aprilu 2008 dosegla z občino Domžale dogovor o razdelitvi sredstev, ki so bila investirana v telekomunikacijsko omrežje še v bivši občini Domžale pred nastankom občine Trzin. Občina Trzin je naročila svojemu pooblaščenцу, da v skladu z doseženim dogovorom vloži ustrezne dokumente na Državno pravobranilstvo Republike Slovenije. S tem so izpolnjeni pogoji, da pravobranilstvo začne obravnavati vlogo Občine Domžale, ki bo uveljavljala pravico do vračila vlaganj tudi v imenu Občine Trzin in nam po prejemu sredstev v treh delovnih dneh nakazala delež, ki je opredeljen v dogovoru med občinama.

Glede na hitrost reševanja zahtevkov na državnem pravobranilstvu pričakujemo rešitev v dveh do treh mesecih, nato pa bo verjetno še nekaj časa potrebnega za nakazilo odobrenih sredstev s strani Slovenske odškodninske družbe. Občina mora v 30. dneh po prejemu sredstev začeti vračati sredstva dejanskim upravičencem.

Občane še opozarjamo, da se vloženi znesek ne vrača v celoti. V skladu s 4. členom Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (ZVVJTO – UPB4, Uradni list RS, št. 54/2007) se višina vračila določi tako, da se od vložene vrednosti odštejejo priključnina in prispevek za SIS ter morebitni stroški za hišno inštalacijo in terminalsko opremo, če je bila vključena v pogodbi.

Ker v pogodbah, ki so jih sklepali naročniki na območju Občine Trzin, praviloma niso bili zajeti prispevki za SIS, se od vložene zneska odšteje le naročnina. Nekdo, ki je na primer na tem območju septembra leta 1989 za telefonski priključek vložil 24.900.000 SIT (približno 1300 DEM) je plačal v skladu s podatki Telekomoma (Uradni list RS, št. 61/2004) 5.324.700 SIT (približno 280 EUR) naročnine, ki se odšteje od sredstev, ki se bodo vračala. Dejanski delež sredstev, ki se bodo vračala, bo določilo Državno pravobranilstvo RS v odločbi o vračanju ob upoštevanju zakonsko predpisanih meril in podatkov.

Občinska uprava

Za referendum

Na seji občinskega sveta 16. 4. 2008 je bil na županov predlog sprejet Odlok o Strategiji prostorskega razvoja občine Trzin (Odlok o SPRO) v drugi obravnavi. Ta Odlok določa spremembo namembnosti kmetijskih zemljišč v zazidljiva zemljišča na več kot 166 000 m². To so praktično vsa možna zazidljiva zemljišča v starem delu Trzina. Želje po pozidavi so segale tudi na območje vzhodno od Mengeške ceste, vendar za tja Ministrstvo za kmetijstvo ni dalo soglasja.

Če ne bomo z referendumom preprečili to megalomansko zastavljeno stanovanjsko pozidavo, bodo postale zazidljive kmetijske površine med Jemčevo in Mengeško cesto, travniki vzhodno od Pšate v severnem delu Trzina ter obširni travniki zahodno od Pšate na območju Brodiča in pod kamnolomom. Stanovanjskim, poslovnim in družbenim dejavnostim pa naj bi bilo namenjeno zemljišče pri križišču štiripasovnice in Mengeške, vzhodno od Mengeške. Treba je poudariti, da nekateri lastniki obravnavanih zemljišč nasprotujejo spremembi namembnosti. Vsa čast jim. Žal dosedanje občinsko vodstvo običajno raje prisluhne interesom kapitala kot pa drugim interesom občanov Trzina. Nihče ne bi nasprotoval, če bi občina ugodila občanom Trzina, ki želijo graditi na svojih zemljiščih za lastne stanovanjske potrebe in bi se ob tem zaokrožila manjša poselitvena območja. Za tako racionalno uporabo prostora bi zadoščala že desetina sedaj predvidenih novih zazidalnih površin, hkrati pa bi to omogočilo dolgoročno prostorsko načrtovanje.

Glede na to, da se v Odloku predvideva zgoščena gradnja in tudi večstanovanjske zgradbe, to lahko pomeni, da bomo v starem Trzinu dobili še enkrat toliko stanovanjskih enot, kot jih imamo že sedaj. Za nazoren primer se samo spomnim grozljive zgostitve večstanovanjskih zgradb v novem zaselku v Mostah. To je očiten primer, kakšen odnos ima kapital do kvalitete bivanja stanovalcev.

Glede na to, da ta predvidena nova poselitvena območja ležijo ob Jemčevi cesti in Habatovi ulici, kjer so ozka cestišča brez pločnikov, in da poteka po teh ulicah šolska pot, ki jo ob jutranjih prometnih konicah že tako preobremenjujejo vozniki, ki iščejo časovne bližnjice na svoji poti v službo, je tudi z varnostnega vidika povsem neodgovorno sprejemati tako obširna nova zazidalna območja.

V Trzinu se nam že tako obeta v prihodnosti kar precej novih stanovanj, ki jih omogočajo

že sprejeti prostorski akti. Najprej blokovna gradnja poleg doma starejših občanov. Prav tako sta predvidena dva stanovanjska stolpiča nad bodočimi trgovskimi prostori na mestu Tavčarjeve domačije in pa večstanovanjska gradnja ob robu Industrijsko obrtne cone, ki naj bi jo načrtoval Biring. Vsa ta predvidena stanovanjska gradnja se bo verjetno približala številu sto novih stanovanj.

Če k temu prištejemo še nekaj sto možnih novih stanovanjskih enot v okviru sedaj sprejetega Odloka, to pomeni velik pritisk na družbeno infrastrukturo. Trzinski vrtec že danes ne more sprejeti vseh otrok, ki bi jih Trzinci radi vpisali. V osnovni šoli sta v nižjih letnikih sedanji paralelki že precej blizu maksimuma števila učencev. Če v osnovni šoli ob pritoku večjega števila prebivalcev ne bo dovolj prostora za uvedbo tretje paralelke, se kaj lahko zgodi, da bodo imeli šolarji izmenski pouk.

Seveda pa bodo nova stanovanjska območja pod kamnolomom in na Brodiču, kjer bo potrebno povsem nanovo zgraditi vso komunalno infrastrukturo (ceste, pločnike, vodovod, kanalizacijo, javno razsvetljava itd.) velika obremenitev za občinski proračun. Namesto da bi se dvigala kvaliteta bivanja sedanjim prebivalcem z izgradnjo novega kulturnega doma, z novo športno dvorano, s širitvijo in obogatitvijo športnega parka Mlake, z izgradnjo naravnega drsališča, z boljšimi pogoji pri raznih društvenih dejavnostih, se bo denar vlagal v novo komunalno in družbeno infrastrukturo za bodoče prebivalce Trzina. Stari del Trzina pa se bo v omenjenih območjih nerazpoznavno spremenil.

Javna obravnava predloga SPRO je potekala v začetku 2006. O tem nadvse pomembnem dogodku za prihodnost Trzina je občinsko vodstvo obvestilo občane le na staneh Odseva in tako zadostilo zakonskim zahtevam o obveščanju občanov. Za razne kulturne in druge dogodke pa smo obveščeni na dom s posebnimi vabili z vso potrebno razlago nekaj dni pred dogodkom. To jasno kaže, da občina ni naklonjena dobremu obveščanju o najpomembnejših zadevah.

Edina realna zakonita možnost, ki jo imamo občani, da spremenimo odločitve občinske oblasti, je zbiranje podpisov za naknadni zakonodajni referendum.

Dokončno sprejetje Odloka o SPRO in posledice, ki jih to prinaša, so se kot blisk razširile med občani. Dvignil se je val nasprotovanja, sledilo je organiziranje Civilne iniciative za nasprotovanje celotni pozidavi starega Trzina. Kot Pobuda volivcev za naknadni zakonodajni referendum je bilo zbranih stošestintrideset (po zakonu je v tej fazi potrebno petdeset neoverjenih podpisov) podpisov občanov Trzina in predanih na občino. Če pa bo župan sprejel pobudo in določil rok za zbiranje overjenih podpisov na Upravni enoti v Domžalah, bo potrebno v tem roku zbrati podpise petih procentov volilnih upravičencev v Trzinu (okoli sto štirideset) in tako zadostiti zahtevam za izvedbo referenduma.

Pojasnilo glede zapletov pri zbiranju podpisov

Ker se je 8.maja iztekel rok za županov (negativni) odziv na pobudo za izvedbo referenduma, sem večkrat poklical na Občino, da bi župana osebno vprašal za njegovo stališče. V tretjem klicu mi je uspelo izvedeti, da se o tej zadevi župan z menoj noče pogovarjati po telefonu, ampak se je pripraviljen pogovarjati z menoj samo osebno v prisotnosti ene priče. Bil sem nemalo začuden. Čez kakšne pol ure pa sem bil še bolj presenečen, ko me je poklical kriminalist s Policijske postaje Domžale . Hotel je vedeti, kdo je pobiral podpise za pobudo za referendum. Povedal sem mu, da lahko vsak pobira podpise, in ga vprašal, kdo mu je posredoval prijavo in zakaj. Odgovoril je, da trzinska Občina, ker naj bi šlo pri vložitvi pobude za ponarejanje podpisov. Privolil sem , da se naslednjega dne oglasi pri meni, vendar ga ni bilo. Ko sem naslednjega dne slučajno videl pri sosedih župana, sem ga vprašal, kaj je s pobudo za referendum. Rekel mi je, da sem že dobil njegov odgovor. To sem zanikal in ga vprašal, kdaj mi ga je poslal. Odgovoril mi je, da že v torek priporočeno. Zagotovil sem mu, da se bom o tem pozanimal na pošti. Na Pošti v Trzinu ni bilo nobene sledi o omenjeni priporočeni pošiljki, rekli pa so mi, naj na Občini pridobim številko te priporočene številke. Toda tudi na Občini ni bilo teh podatkov. Priporočeno pošiljko sem čez nekaj ur vendarle dobil, torej 9. 5. 2008 popoldan. Ostaja pa skrivnost, kje se je tako uspešno skrivala, saj je bila žigšana z datumom 8.5. 2008.

V odzivu na pobudo je župan pojasnil njegovo zavrnitev, češ da referendumsko vprašanje ni dovolj natančno opredeljeno, saj bi moralo pri podpisnih polah pisati, da gre za naknadni zakonodajni referendum in da je potrebno pobudo v osmih dneh dopolniti ali pa od nje odstopiti.

Napisal pa je tudi, da je pri nekaterih podpisih na seznamu jasno, da ne gre za lastnoročni podpis in da je zaradi tega prijavil vlagatelje pobude suma ponarejanja podpisov. Ko sem se pozanimal za te podpise, sem izvedel, da je res v nekaterih primerih podpisala domača ista oseba, sicer v dogovoru z njimi, ker so bili oni takrat odsotni. V enem primeru pa je žena podpisala za bolnega moža, ki se je s tem strinjal. Strinjam se, da tako podpisovanje ni bilo korektno (glede na zbrano število glasov tudi povsem nepotrebno), vendar zaradi tega nikakor ne bi bilo potrebno vključevati policije, razen če ne gre za namen zastraševanja občanov.

**Za Civilno iniciativo
Peter Kralj**

Trzin spet toži državo

6. maja je Občina Trzin skupaj še z Mestno občino Ljubljana ter občinama Log-Dragomer in Šempeter-Vrtojba na Okrožnem sodišču v Ljubljani vložila skupno odškodninsko tožbo proti državi. Omenjene občine menijo, kot smo že večkrat pisali, da so jim bila z novim zakonom o financiranju občin odvzeta izvorna sredstva, ki jim pripadajo po ustavi in evropskih standardih. Zakon naj bi bil naravnano protirazvojno, saj se v

skladu z njim ne izplača vlagati v razvoj, saj ima potem občina višje stroške in presega izračunano povprečno porabo.

Kot je znano, so omenjene občine zaradi tega že tožile državo in Ustavno sodišče je takrat ocenilo, da je zakon neustrezen v petih členih, vendar pa zakona ni razveljavilo za nazaj.

Vlada je zakon le »kozmetično« popravila, tako da škode, ki jo povzroča občinam, ni

odpravila. Občina Trzin tako zdaj državo toži za 960.000 EUR, MOL za 56,8 milijonov EUR, Šempeter-Vrtojba za 470.000 EUR in Log-Dragomer za 190.000 EUR. Gre za izpad sredstev, ki ga te občine niso dobile v lanskem letu.

Čeprav so župani glede na izkušnje s preteklo tožbo črnogledi in pričakujejo, da bo nova tožba trajala več let, trdijo, da ne bodo kar tako zlahka popustili.

Župani proti predlagani pokrajini

7. maja so se v Kamniku zbrali predstavniki občin z območja severno od Ljubljane in poslanca Državnega zbora Tomaž Štebe in Rudi Veršnik iz vrst SDS-a. Udeleženci sestanka so ocenili, da vladni predlog za oblikovanje velike osrednjeslovenske pokrajine ni sprejemljiv. Pokrajina, ki bi segala praktično od hrvaške do avstrijske meje, na sredini pa bi bila umeščena samostojna ljubljanska pokrajina, bi bila neživiljska in povsem umetna. Združevala naj bi območja, ki imajo zelo malo skupnega, same

povezave med posameznimi deli pa bi bile zelo zamudne in skregane z logiko sodobnih povezav in življenja. S tako pokrajino bi bili tudi v precej slabšem položaju kot prebivalci drugih predlaganih pokrajin, ki bi bile lahko bolj homogene. Zato so se zavzeli, da naj bi predlagano pokrajino vsaj prepolovili in ustanovili nekakšno zasavsko-kamniško pokrajino severno in vzhodno od Ljubljane in dolensko-notranjsko pokrajino južno in zahodno od Ljubljane.

Ker je manjkalo precej predstavnikov občin

s tega območja, so sklenili, da bodo za svojo pobudo skušali zbrati podpise še ostalih županov in podporo svojih občin, nato pa bodo predlog posredovali vladi in predlagali, da o tem na referendumu odločajo tudi prebivalci tega območja. Kot je znano, pa se župani z našega območja zavzemajo tudi za manjšo, tako imenovano Podjetno regijo, ki bi združevala sedem ali osem občin.

MŠ

Turistično društvo Kanja Trzin V A B I na

V. LIKOVNO REZBARSKO DELAVNICO V GRADU JABLE

1. JUNIJA 2008 od 9.00 do 19.00

Informacije so na voljo pri mentorjih: za slikarje pri ge. Bernardi Zajec (GSM 041 216 883), za rezbarje pri g. Marijanu Vodniku (tel. 01 729 24 20) in v TD Kanja Trzin (tel. 01 564 4730 ter GSM 031 668 615).

Turistično društvo Kanja Trzin V A B I na

TRADICIONALNI X. POHOD PO MEJAH OBČINE TRZIN, ki šteje za športno značko OT,

v SOBOTO, 7. JUNIJA 2008,

Zbirališče pohodnikov pred OŠ Trzin ob 8.00, približno ob 12.00h topla malica pri brunarici SMD Trzin v Dolgi dolini.

Celotna pohodna pot je dolga 18,5 km in vključuje vse tri naravne značilnosti našega kraja. Označena je s tablicami – rumenimi markacijami z znakom sekirice.

Za pohod, ki traja približno 4 ure, potrebujemo primerno obutev, malico in pijačo iz nahrbtnika. Vodje pohoda: Tomaž Kralj, Miro Štebe in Rudi Voglar.

Štartnina za odrasle je 5 EUR.

Informacije so na voljo v TD Trzin, Ljubljanska 12/f, in po tel. 01 564 47 30 oz. pri vodnikih.
Natančen program pohoda bo objavljen na priložnostnih vabilih.

V a b l j e n i !

Vera Rutar: Trzin ima prednost pred drugimi

Z Vero Rutar ali Tajčerjevo Verico, kot smo ji rekli po domače, sva sosedna, pa sva prav zaradi tega intervjujta šele po zelo dolgem času spet malo več poklepetala. Ugotovila sva, da bi se lahko kar dolgo pogovarjala, saj naju vežejo podobni spomini iz otroštva, žal pa je obema zdaj čas neizprosno gospodar, in si tudi za sosede težko vzameva čas. Za tokratni pogovor z Vero pa sem se odločil zaradi prostorske strategije razvoja občine, ki jo je sprejel Občinski svet, precej Trzincev pa s tem niso zadovoljni.

Vseeno se mi zdi prav, da se bralcem najprej predstaviš.

Čeprav sem »stara« Trzinka, sem se kot večina mojih vrstnikov rodila v Ljubljani. V osnovno šolo sem prvi dve leti hodila v Mengeš, saj je moja mama šla za kruhom v Nemčijo. Takrat sem živela pri teti v Mengšu. V 3. in 4. razred sem nato hodila v Trzin, ker pa je bila tedaj trzinska šola le štiriletna, sem zadnja štiri leta osnovne šole spet hodila v Mengeš. Po končani šoli sem se vpisal v srednjo gradbeno šolo, takoj ko sem jo končala, pa sem se zaposlila v Biroju 71 v Domžalah. Ta je bil nekakšna podaljšana roka občine na področju arhitekture in urejanja prostora. Vesela sem, da sem tam za mentorja dobila priznanega arhitekta Kerševana. Takrat smo delali precej za vojsko, razne domove JNA, sodelovala pa sem tudi pri načrtovanju zagrebške vojaške bolnice in tudi krematorija v Ljubljani. Rada sem opravljala ta poklic, ker pa je šel mož v Afriko, v Zambijo, sem šla z njim.

In kakšne spomine imaš na Afriko?

Kar prijetno. Bilo je lepo, ampak se ne da primerjati z domovino. Mož je bil električar, tam pa je opravljal delo rudarskega tehnika. Tudi jaz sem delala, v mešanem zambijsko jugoslovanskem podjetju Zeko sem delovala na arhitekturnem področju. Ker sta bila jugoslovanski predsednik Tito in njegov zambijski Kaunda dobra prijatelja, je bilo tam veliko mešanih zambijsko-jugoslovanskih podjetij, med Jugoslavnimi pa so takrat tam prevladovali Srbi. V Afriki sem bila tri leta, tam pa sta se nama rodila tudi oba sinova, Aleš in Gregor. Zaradi domotožja, pogrešala sem starše, predvsem pa zaradi otrok, sem se s sinovoma vrnila v domovino, nekaj mesecev za tem pa mi je

sledil mož. Najprej smo stanovali pri moževih starših v Kamniku, potem pa sva na Bakovniku kupila stanovanje.

Doma si se spet vrnila na področje arhitekture.

Takoj sem se spet zaposlila v Biroju 71. Delati sem začela, ko je imel sin Aleš šele tri mesece. Seveda sem delala s krajšim delovnim časom. To so bili kar težki časi, takrat pa sem se tudi razšla z možem. Dabila sem oba sinova in vsaj na začetku ni bilo lahko. No, zdaj imam pa že prvega vnuka, ampak nisem dobra babica. Zmanjkuje mi časa, preveč sem zaposlena.

Tvoje delo pa je po vrnitvi iz Afrike, ves čas povezano s prostorskim načrtovanjem.

Da. Iz Domžal sem se preselila v Biro Kamnik, ki je bil tudi podaljšana roka občine. Nekaj za tem sem poskušala tudi študirati na fakulteti za geografijo, vendar sem študij kmalu opustila, spet pa sem se zaposlila v nekdanjem Biroju 71, ki se je preobrazil v Regijsko razvojno družbo. Takrat so tudi na našem področju začeli veljati zakoni trga in projektantska podjetja so se preko razpisov potegovala za delo. Mi smo bili kar uspešni, saj pokrivamo kar 15 občin v bližnji in daljni okolici, tudi na Dolenjskem, Štajerskem in Gorenjskem. Ob tem, da skrbimo za prostorsko načrtovanje teh občin, pripravljamo tudi po 30 in celo več – včasih tudi po 60 – podrobnejših prostorskih načrtov. Ustanovili smo tudi dve novi družbi. Sama predvsem delujem v Ateljeju Arkus.

Kot projektante vas srečujemo na številnih področjih.

Res je. Imamo zelo razvejano področje dejavnosti. Prostorsko tako zdaj načrtujemo v občinah Komenda, Cerklje, Lukovica, Trzin in drugod, zraven pa smo na primer projektirali tudi načrte za novo krožno železniško progo iz Ljubljane mimo Trzina proti Kamniku in pod Tunjicami proti Komendi in naprej do letališča Brnik in Kranja, od tam pa nazaj proti Ljubljani. Mislim, da je naša ideja zelo dobra, ampak izgleda, da država daje prednost hitri povezavi med Ljubljano in Brnikom. Kaj in kdaj bodo to uresničili, pa je v rokah vlade.

Vaše podjetje je načrtovalo že kar nekaj projektov tudi v Trzinu. Kako s strokovnega vidika gledaš na naš kraj?

Mislim, da ima Trzin prednost pred številnimi drugimi kraji, saj je poseljenost zelo zgoščena, kar omogoča lažje ureditev komunalnih in drugih infrastrukturnih vodov. Menim, da ima dobre pogoje za razvoj, vendar bi morali vanj precej več vlagati. Ne vem, kje se izgublja denar. Moje mnenje je tudi, da bi že v preteklosti za Trzin lahko več naredili. Žal mi je, da po tem, ko je propadla ideja za pokopališče pri Pajkovem gričku, v prostorske akte pokopališča še niso uvrstili. V Trzinu ga potrebujemo;

gre za nekako posvečen prostor in načrtov zanj ne smemo zanemariti, pa kamor koli že ga bomo umestili.

Kako gledaš na bodoči dom za starejše občane, na T-3, Ljubljansko cesto?

Glede doma starostnikov je moje osebno mnenje, da je bila prej predlagana lokacija mogoče nekoliko bolj posrečena kot sedanja. Prav je, da je tak dom umeščen na mirnejši prostor, v zaledje gozda. Gozd je bolj prvinski prostor. Morali bi upoštevati, da imamo pravzaprav dve skupini starostnikov. Eni so tisti mlajši upokojevcem, ki so zelo gibljivi in dejavni na številnih področjih. Ti želijo biti blizu dogajanja in drugih centralnih dejavnosti, drugi pa so starejši in bolj onemogli. Ti pa potrebujejo mir, naravo. Veliko sem hodila po domovih za starostnike in anketirala njihove varovance. Mislim, da za tiste aktivnejše upokojevcem dostop do T3 in drugih centralnih dejavnosti v občini ne bi smel biti problem, Trzin je navezadnje le sorazmerno majhen. Kakor koli že, vesela bom, kjer koli že bo ta dom.

Kar pa se tiče centra Trzina T3, pa se mi zdi, da je prav, da Trzin dobi svoj center, kulturni dom, možnosti za športne in druge dejavnosti. Tam je tudi dobra navezava na šolo in vrtec.

Glede Ljubljanske ceste pa mislim, da bi morala ob njej stanovanjska gradnja postopno prehajati v poslovno, vendar pa ne bi želela, da bi poslopje AvtoAktiva postal kriterij za nove pozidave. Prehod bi moral biti že bolj nežen. Prav tako ob Ljubljanski cesti široke peš površine, kolesarske poti.

Kaj pa meniš o trzinski industrijski coni?

Prvotni prostorsko-reditveni načrt (PUP) niti ni bil tako slab, pokvarili pa so ga kasneje. Največ škode je bilo narejene, ko se je oblikovala trzinska občina, Domžale pa so še imele v rokah škarje in platno pri prostorskem urejanju. Veliko je bilo tudi stihijskega in nespoštovanja ureditvenih načrtov. Projektanti so imeli precej proste roke. Z novo prostorsko zakonodajo naj bi prav na tem področju naredili več reda.

Ena od kritičnih točk v Trzinu je tudi promet.

Da, še zlasti so razmere težke na Mengeški cesti. Skozi pelje tudi po 22.000 vozil na dan, in potrebujemo obvoznico. To vedo tudi na državni ravni. Obvoznico pa je treba umestiti v prostor tako, da ne bomo uničili veliko kmetijskih zemljišč, kajti zavdati se je treba, da je ravno na tistem območju, kjer naj bi jo zgradili, najkakovostnejše kmetijsko zemljišče v občini. Prav zato je razumljivo nasprotovanje kmetijskega ministrstva. Vseeno pa mora občina obvoznico vrisati v svoje prostorske načrte. Dokler ne bo izbran njen koridor – trasa, do gradnje obvoznice ne bo prišlo. Čeprav gre za državno cesto, bomo morali sami poskr-

beti za njen vnos v prostorske akte, če tega ne bomo storili, bomo čakali. Država ima preveč dela na drugih področjih.

Med Trzinci je zdaj kar nekaj vroče krvi zaradi Strategije prostorskega razvoja občine, ki ste jo pripravili.

Sprejetje Strategije prostorskega razvoja občine je bila nujna, ker to zahteva tudi spremenjena zakonodaja. Ta strategija je temeljni akt za nadaljnje prostorsko načrtovanje v občini, sledili pa mu bodo drugi strateški in izvedbeni načrti. Na področju razvoja poselitve bo smiselno zaokrožil stanovanjsko naselje na severnem in vzhodnem delu starega dela Trzina. S tem ko smo predvideli nove površine, ki jih bo v prihodnje mogoče pozidati, smo omogočili zagotovitev stanovanjskih potreb mladih Trzinčev, hkrati pa tudi selitev nekaterih kmetij iz osrednjega stanovanjskega dela na

obrobje naselja.

Kot slišim, se ljudje najbolj bojijo, da bo sprejem Strategije sprožil eksplozijo stanovanjske, tudi blokvske gradnje. Moram povedati, da to po mojih podatkih ne drži, saj bodo način poselitve, zdaj »zazidljivih« območij opredelili drugi podzakonski akti, ki bodo določali tudi, kako bodo na tistih območjih urejene ceste, kakšna bo zidava itn. Gradnje blokov, za katere nekateri trdijo, da jih bodo tam gradili, pa nova strategija ne predvideva, saj se na občini zavzemajo za nizko gradnjo družinskih hiš. Te podrobnosti bodo določili tudi šele kasnejši dokumenti, ki jih mora občina še sprejeti. Gradnja bo tudi fazna, tako da bo potekala vrsto let. Moram pa reči, da naša občina zdaj dela po zelo starih prostorskih dokumentih, ki jih je podedovala po Domžalah. Vse druge občine so te Prostorsko ureditve

ne načrte že posodobile, za Trzin pa je zdaj skrajni čas, da to naredi.

Sicer pa je treba tudi povedati, da je občina po zakonu dolžna, da zagotovi normalni razvoj za potrebe avtohtonega prebivalstva. Trzin je več ali manj pozidan, zato nam, če meja pozidave ne želimo širiti na nova obrobna območja, ostane na razpolago le pozidava obstoječih še nepozidanih kmetijskih površin. Zdaj strategija določa, da je te parcele mogoče pozidati, kakšna pa bo lahko ta pozidava, pa bodo določali kasnejši izvedbeni akti s tega področja. Predvsem pa bomo v sklopu teh sosesk morali poskrbeti tudi za zelenice in druge centralne dejavnosti. Prav gotov pa se tudi ni bati, da bi vse pozidave začeli naenkrat.

Miro Štebe

Končno bomo ločeno zbirali odpadke

Dolgo napovedovano ločeno zbiranje odpadkov se bo v Trzinu začelo po 1. juniju. Vsa gospodinjstva so že dobila rjave, manjše plastične posode, v katere bomo odmetavali razgradljive odpadke iz naših gospodinjstev. Vsa gospodinjstva so ob tem dobila priročnike in napotke za ločevanje odpadkov na letakih, Občina je za nekatere vidnejše Trzinčce pripravila informativno srečanje, na katerem so predstavniki komunalnega podjetja Prodnik in Občine pojasnjevali najrazličnejše podrobnosti novega načina zbiranja odpadkov in odgovarjali na vprašanja, podatke o ločenem zbiranju pa je mogoče dobiti tudi na spletni strani: www.jkp-prodnik.si.

Podatkov o tem, kako naj bi zbiranje potekalo, je torej dovolj in so lahko dostopni, vseeno pa lahko pričakujemo nekaj zmede

in tudi odpora, dokler se ljudje na novost ne bodo privadili. Na nov način je bilo treba preiti, ker to zahteva nova okoljska zakonodaja, predvsem pa bo ta način prispeval k manjšemu onesnaževanju okolja. Treba se je namreč zavedati, da po ocenah strokovnjakov biološki odpadki predstavljajo več kot štirideset odstotkov vseh komunalnih odpadkov. Ker gre za organske snovi, se te na zraku razkrajajo in razgrajajo, ob tem izhajajo toplogredni plini in umazane izcedne vode, predvsem pa razkrajajoči odpadki onesnažujejo okolje in tudi kvarijo podobo svoje okolice.

Ker pa je te odpadke s posebnimi postopki mogoče obdelati in koristno uporabiti za kompost, kot energetske vire in drugo, je prav, da te odpadke začnemo ločeno zbirati in jih predelovati. Nekateri kmetovalci imajo pomisleke, saj imajo doma gnojišča, na katerih so že do zdaj odlagali takšne odpadke in s tem pridobivali gnojilo in humus. V nekaterih občinah prav zato omogočajo, da nekatera gospodinjstva še vedno na ta način ravnavajo z odpadki, Trzin pa je v glavnem že pomeščanjeno okolje, zato je enostavneje, če se vsi držijo novega načina ločevanja odpadkov. To bo omogočilo tudi boljšo, bolj učinkovito in okolju prijaznejšo izrabo bioloških odpadkov.

Seveda pa bo novo dejavnost treba plačati.

Cena za odvoz 1m³ bioloških odpadkov je zdaj določena na 16,2006 EUR brez DDV. Po 1. juniju bo torej treba biološke odpadke odlagati v rjave zabojnike, ki jih bodo praznili enkrat tedensko, tako kot do zdaj zabojnike za komunalne odpadke. Ker so biološki odpadki, kot smo zapisali, razgradljivi in iz njih izhajajo tudi smrdljivi plini

in tekočine, bodo zabojnike enkrat mesečno prali.

Druge neorganske odpadke bomo še naprej odmetavali in zbirali v posodah, ki jih imamo, vendar se bodo očitno polnile počasneje. Pri tem lahko k njihovem še počasnejšemu polnjenju prispevamo tudi tako, da še več pozornosti namenimo ločenemu zbiranju odpadkov že doma in še več odpadkov ločeno odlagamo na ekoloških otokih.

MŠ

ZAHVALA

Turistično društvo Kanja Trzin se zahvaljuje vsem, ki ste sodelovali pri organizaciji in izvedbi IX. Florijanovega sejma 3. in 4. maja v Trzinu. Kljub podaljšanim prazničnim dnevom in razredčenim vrsatam tistih, ki so vedno pripravljene sodelovati, je sejem minil brez vidnih pomanjkljivosti, seveda ob manjšem številu obiskovalcev.

Hvala vsem nastopajočim, tehnični in organizacijski ekipi, okoliškim stanovalcem za razumevanje in pomoč, vsem sponzorjem, gospodinjstvom, organizatorjem povorke gasilcev in narodnih noš, ki so na Florijanovo nedeljo sejem še polepšali, nadalje stojničarjem in gostincem ter simpatizerjem tovrstnih prireditelj...

Istočasno se zahvaljujemo cvetličarjem, in sicer Vrtnarstvu Hubat z Dobena, Vrtnemu centru Gašperlin iz Most in Cvetličarni Grmes iz Trzina za cvetje, ki je na mostovih tudi letos polepšalo naš kraj.

Turistično društvo Kanja Trzin

Trzin se je tudi letos predstavil v Volčjem Potoku

V zadnjem tednu meseca aprila, ko so se v Volčjem Potoku bahavo šopirili tulipani, se je na tem istem mestu dogajala še ena zanimivost: obiskovalcem Arboretuma se je zopet predstavila t.i. Podjetna regija. Regija priložnosti, kot je zapisano na predstavitveni zloženki, je skupina osmih sosedskih občin. Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice in Trzin so občine, ki jih poleg geografske bližine družijo tudi skupni interesi, predvsem na področju turizma, kmetijstva in ekologije. To ime se je uveljavilo po letu 2002, ko so občine pripravljale skupni razvojni program, v okviru regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije.

Da imajo občine, združene v Podjetni regiji, tudi na področju kulture marsikaj skupnega, dokazuje letošnja osrednja tema razstavnega paviljona. Tokrat je bilo namreč v ospredju delo arhitekta Jožeta Plečnika, čigar ustvarjalni duh je tudi v teh krajih pustil sledi. Skoraj v vseh omenjenih občinah se namreč najde kak pomemben fragment ogromne mojstrove umetniške zapuščine. Veliko nas pozna veličastno krstilnico v mengeški cerkvi, manj pa jih ve, da se tudi

trziška cerkev ponaša z dvema Plečnikovima stvaritvama. To sta marmorna plošča z razpelom v spomin na prvi misijon v Trzinu leta 1957 ter svetilka, katere prvotno mesto je bilo ob stranski oltarni niši s kipom Marije v stranski kapeli, danes pa visi na stropu iz centralne točke stranske kapele.

Občine so, kot vsako leto, tudi letos postregle z obširnimi predstavitvenimi gradivom v obliki letakov, zgibank, prospektov, kartic in knjig ter s koledarji kulturnih in športnih prireditev posameznih krajev. Dogajanje so popestrili krajši kulturni programi, ki so jih občine pripravile ob različnih dnevih. Trzinu je bila tako določena sobota. In da bi

pregnali muhasto aprilsko vreme, ki je ravno v času naše predstavitve rahlo zagrenilo razpoloženje z vetrom in nekaj kapljami dežja, so živahno zapeli in zaplesali otroci trziške folklorne skupine. Manjkala ni niti harmonika, kratko gledališko igrice pa so prav tako pripravili otroci. Predstavitve občine, ki se je začela z uvodnimi besedami podžupana Franca Mušiča, se je zaključila s prigrizkom in klepetom. Sonce pa je kasneje tudi še nekajkrat pokukalo izza oblakov.

Sicer pa je bilo v Volčjem Potoku na splošno prav veselo. Prodajal se je sladoled, pekle so se klobase, poleg že v uvodu omenjenih tulipanov vseh mogočih vrst in barv so si ljudje lahko ogledali še zanimive miniaturne arhitekturne stvaritve Minimundusa iz Avstrije, ki je tokrat Arboretumu dal na posodo makete najzanimivejših palač iz italijanske Toscanne. Lahko pa so si ogledali tudi najbolj domiselne vrtno zasaditve in okrasitve, ki so jih pripravili udeleženci tekmovanja Sestavimo si vrt.

Tekst in fotografije: Jana Urbas

Glosa po trzinsko

*Slep je, kdor se s petjam vkvarja,
Kranjec moj mu osle kaže,
Pevcu vedno sreča laže,
On živi, umrje brez dnarja.*
F. Prešeren

Mimo je čas, ko je bil trziški kulturni dom ves čas zaseden. Se spominjate? Štiri ali pet različnih predstav se je igralo vsako leto: drame, komedije, pravljice pa tudi poezija je bila prisotna. Režiserji so bili poznani, nekateri na žalost že pokojni, ravno tako igralci. Celotna ekipa je bila utečena, in rezultat vedno dober, občinstvo pa navdušeno. Kdaj pa je bilo to? Že dolgo, predolgo let nazaj. Dvajset, trideset in več... Odrske luči so v Trzinu ugasnile.

Vendar pa se vseeno vsake toliko časa prižge kaka iskrica. Drobnop upanje, ko se odrske luči v Trzinu zopet prižgejo. Med rosnimi mladimi upi se čedalje bolj kaže fant, ki nima več kot dvanajst trinajst let. Pa vendar je z veliko mero vztrajnosti, domišljije, idej in poguma postavil s pomočjo prijateljev na noge igro Pepelka. Kdor je predstavo videl, je bil navdušen. Sploh ob dejstvu, da so jo v celoti pripravili otroci. Torej ni vse zaman. Obstaja up in želja, da naše malo gledališče zopet zaživi. Vendar ... na žalost vedno obstaja neki vendar. Cilj naših mladih igralcev je zbrati dovolj sredstev za naslednjo predstav. Novo, še boljše, še zahtevnejšo. Pa so jih deloma zatrli že v kali. V nekakšnem sporazumu so mladi ustvarjalci privolili, da plačajo uporabo kulturnega doma; povrnilo pa naj bi se jim s prispevkom za stroške kostumografije pri njihovi naslednji predstavi. Ne bom govorila o zneskih, saj so vsote komajda omembe vredne za našo bogato občino, a vendar ogromne za dvanajstletne otroke. Vstopnina je bila simbolična, zato se ni nabralo ravno veliko. Je pa znašala najemnina dvorane več kot dve tretjini zasluženega od prodaje vstopnic. Ta dejstva so mene kot zgolj opazovalko potrla in močno ujezila. Ne morem pa si predstavljati, kako so to doživljali otroci, ki so se ure, dneve

in tedne trudili in trdo delali za predstavo. Ta dogodek je razburil tudi veliko število drugih krajanov. Apeliram na vse trziške kulturnike in občinske ljudi, naj v prihodnje raje mladim nadebudnejšem pridejo nasproti z odobravanjem, pomočjo in pohvalo. Primerna bi bila tudi kakšna nagrada.

Le zakaj bi se potem čudili, da naše gledališče sameva, in vse kaže, da še nekaj časa bo. Želim si, da se kulturnim ustvarjalcem v Trzinu ne zapira vrat, raje jim jih odprimo na strežaj!

Slep je, kdor se s petjem ukvarja, mar ne?

Helena Perko

Obrazložitev podelitve občinskih priznanj za leto 2008

ZLATA PLAKETA za leto 2008 JANEZ ŠTEBE

Že sam podatek, da je kar 34 let vodil gasilsko društvo v Trzinu, je dovolj zgovoren. Med drugim je bil v času njegovega predsedovanja zgrajen nov gasilski dom, društvo je takrat dobilo več gasilskih avtomobilov, ves čas pa so tudi posodabljali in dokupovali novo gasilsko orodje in opremo. Bil je gonilna sila dela v društvu, bdel je nad vzgojo in usposabljanjem članov društva, še zlasti mladih, hkrati pa je skrbel za pogoje, da so trzinski gasilci lahko uspešno opravljali svoje poslanstvo.

Leta 1990, torej še v bivši državi, je znova obudil praznovanje Florijanove nedelje, praznika gasilskega in farnega zavetnika Trzina. Že prvega praznovanja se je udeležilo preko 200 gasilcev, ki so vest o tem ponесли daleč naokoli. Tudi po menjavi vodstva v gasilskem društvu gospod Štebe ostaja dejaven med gasilci in se zavzema za razvoj društva in nesebično pomoč tistim, ki so je potrebni. Ves čas je bil aktiven tudi v vodstvih organov občinske zveze Domžale, kjer deluje že blizu štirideset let. Nenadomestljiv je njegov prispevek pri pripravi in izvedbi praznovanja 100. obletnice PGD Trzin in izdaji Zbornika.

Njegova aktivnost pa ni omejena samo na delo v gasilskem društvu. Dejaven je bil tudi pri povojnem razvoju Trzina. Deloval je v več delovnih odborih takratnega trzinskega vodstva, od leta 1976 do 1984 je bil vodja trzinske delegacije v zboru krajevne skupnosti v takratni domžalski občinski skupščini. Vrsto let je sodeloval tudi v Kulturno-umetniškem društvu Franca Kotarja Trzin, kjer je nastopal v številnih gledaliških predstavah, bil pa je tudi član upravnega odbora društva. Je tudi ključar trzinske cerkve in član njenega pastoralnega sveta. Že desetletje je dejaven tudi v Društvu upokoencev Žerjavčki, kjer je podpredsednik in vodi sekcijo pohodnikov. Štebetov Janez je vedno pripravljen pomagati tudi ostalim društvom in organizacijam pri različnih društvenih in občinskih prireditvah.

SREBRNA PLAKETA za leto 2008 BLAŽ MUŠIČ

Gospod Blaž Mušič je bil rojen 8. februarja 1932 v Trzinu, stanuje na Ulici Pod gozdom 7 v Trzinu. V gasilsko organizacijo je vstopil z devetnajstimi leti, leta 1951. Od takrat dalje je vseskozi njen dejaven član.

V več kot petdesetletni aktivnosti v gasilskih vrstah je bil večkrat imenovan v vodstvene organe društva. V enem od mandатов je bil izvoljen tudi za predsednika prostovoljnega gasilskega društva Trzin. Prav v njegovem mandatu predsednika, kar je tudi eden njegovih največjih uspehov, je bilo nabavljeno novo gasilsko vozilo IMV MORIS, ki je društvu služilo vse do leta 1996.

S svojim ravnanjem in zgledom je prispeval, da so v gasilske vrste vstopali mladi, in v tej smeri deluje še danes.

S poklicnim znanjem usnarja je opravil nešteto prepotrebnih popravil opreme in s tem tudi finančno pripomogel k uspešnemu delu društva.

Kljub temu da se v zadnjih letih bolj ubada z drugimi vprašanji, je še vedno pripravljen priskočiti na pomoč in vedno opraviti tisto delo, ki ga lahko.

BRONASTA PLAKETA za leto 2008 RAJKO PODOBNIK

Gospod Rajko Podobnik je bil rojen 16. 5.1957 v Trzinu - se pravi, da jutri praznuje rojstni dan in mu tudi za to čestitamo.

Z družino živi v Trzinu, v gasilsko organizacijo pa je vstopil leta 1968. Že kot pionir in kasneje mladinec je bil delaven na operativnem področju. Kasneje je s svojo delavnostjo in zagnanostjo nadaljeval tudi kot član našega društva; njegova vnema tudi zdaj ni popustila. Zaradi svoje delavnosti je bil v več mandatih imenovan v vodstvene organe društva.

Rajko Podobnik ne deluje samo v gasilskem

društvu, pač pa je bil aktiven tudi kot igralec v vrstah kulturno-umetniškega društva Franca Kotarja Trzin.

Na njegovo pobudo se je v Trzinu začela tudi tradicionalna prireditev prvomajska budnica, ki pa na žalost zaradi spremenjenih predpisov po dolgih letih spreminja in dobiva drugačno zasnovo. Prav Rajko je bil soorganizator in vodja nekdanje, tradicionalne prireditve, izkazal pa se je tudi pri drugih prireditvah. Na tem področju sodeluje še danes.

BRONASTA PLAKETA za leto 2008 PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

Planinsko društvo Onger Trzin je bilo ustanovljeno pred četrto stoletja - 10. februarja 1983. Planinsko društvo je sredi osemdesetih let pomenilo eno od redkih formalnih oblik druženja v kraju, zato ni čudno, da se je že prvo leto vanj vpisalo več kot 600 članov, ki so svoje interese lahko zadovoljevali v različnih odsekih društva.

Društvo je organiziralo res lepo število planinskih izletov in drugih družabnih dogodkov: uspešne mladinske in članske taborne, obiskali so najrazličnejša svetovna gorstva - od evropskih do gora Južne Amerike, novozelandskih Alp. Povzpeli so se na Kilimandžaro, bili so v baznem taboru pod Everestom, in še bi lahko naštevati.

Pripravili so res lepo število kakovostnih predavanj in razstav, planinske piknike, delovne akcije, pogozdovanja, v društveni hišici so uredili edino muzejsko zbirko v Trzinu - spominsko sobo prof. Tineta Orla - našega rojaka, dolgoletnega urednika Planinskega vestnika, slavista ter planinskega in kulturnega delavca.

Društvo je izdalo celo vrsto biltenov, vrsto let je izdajalo društveni časopis Ongrčki. Društveni markacisti skrbijo za poti na območju okrog Krvavca, letos pa so prevzeli tudi skrb za eno od poti na Dobeno. Naravovarstveniki so pripravili številne akcije za zaščito narave, posebej pa je treba omeniti zelo kakovostno delo društva z mladimi.

Vsa leta vodijo planinsko šolo, mladi člani društva pa sodelujejo tudi na državnih planinskih tekmovanjih, od koder so se že trikrat vrnili kot državni prvaki. V zadnjem času društvo precej pozornosti namenja tudi razvoju svojega športno-plezalnega odseka.

S svojim dosedanjim delovanjem je društvo pomembno prispevalo k promociji občine Trzin.

BRONASTA PLAKETA za leto 2008 JOŽEF JERMAN

Gospod Jože Jerman, rojen 20. marca 1944, je že dolgoletni občan, na katerega je Občina Trzin lahko vsekakor ponosna. Aktivno deluje vsaj na treh področjih. Prvo, za katerega lahko rečemo, da je v dobrobit vseh nas v Trzinu, je njegovo udejstvovanje na področju civilne zaščite v občini, za kar je prejel tudi bronasto priznanje CZ na regijski ravni.

Drugo in tretje področje pa sta predvsem na ljubiteljski ravni. Jože Jerman je eden od ustanovnih članov Planinskega društva Onger Trzin, v okviru katerega je vodil veliko zanimivih izletov in najrazličnejših akcij. Mnogim so poznani tudi izjemni dosežki gospoda Jermana na področju jamarstva. Je eden od vodilnih članov Jamarskega društva Simona Robiča iz Domžal, hkrati pa tudi poštvovalen član jamarske reševalne službe. Za sprostitev pa sodeluje tudi v recitatorski skupini Društva upokojencev Žerjavčki Trzin.

Vsekakor pa je vedno pripravljen pomagati pri organizaciji in izvedbi turističnih prireditev in organizaciji izletov, ki jih vedno poveže ali s planinstvom ali z jamarstvom.

Jože Jerman je po svoji naravi družaben, razsoden pri sprejemanju odločitev in spoštljiv do predlogov in pripomb. Vsekakor človek, ki bi ga vsako društvo in organizacija rada sprejela v svoje vrste. Zna se prilagoditi vsakršni družbi in jo zabavati na prijeten in poučen način.

NAGRADA OBČINE TRZIN za leto 2008 DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŽERJAVČKI

Društvo upokojencev Žerjavčki letos praznuje 10. obletnico delovanja. Ustanovljeno je bilo 27. novembra 1998 in je po številu članov najštevilčnejše trzinsko društvo.

Društvo je razvilo svoj prapor, s katerim se predstavlja na srečanjih širom Slovenije in

predstavlja tako Društvo upokojencev kot Občino Trzin.

Posamezni člani društva so vključeni v Univerzo za tretje življenjsko obdobje Lipa Domžale in sodelujejo s svojimi prispevki pri izdaji zbornikov, svoj prvi Zbornik pa je izdalo tudi že samo trzinsko društvo.

V okviru društva delujejo različne sekcije, med njimi mešani pevski zbor, ki je zelo dejaven in nastopa na skoraj vseh proslavah in praznovanjih v občini Trzin. Člani se v velikem številu udeležujejo čistilnih akcij, proslav in drugih prireditev. Uspešna je recitatorska skupina, delujejo v ustvarjalnih delavnicah, imajo pa tudi skupino za pohodništvo in kolesarsko sekcijo. Društvo dobro sodeluje z ostalimi društvi in organizacijami v občini in Osnovno šolo Trzin.

Posebno pozornost namenjajo bolnim in starejšim z obiski in obdaritvami. Uspešno sodelujejo tudi z Medgeneracijskim društvom Jesenski cvet.

Med člani sta tudi oba častna občana naše občine.

Nagrada Občine Trzin gre društvu za 10. obletnico predvsem kot spodbuda za nadaljnje uspešno delovanje številnih sekcij in delavnic.

Ne le borčevsko, temveč medgeneracijsko druženje

V soboto, 10. maja, se je v lepem sončnem dopoldnevu na ploščadi za Kulturnim domom v Trzinu zbralo veliko število borcev in njihovih somišljenikov iz naše in sosednjih občin na 10. tradicionalnem tovariškem srečanju. Novoizvoljeni predsednik Združenja borcev za ohranjanje vrednot NOB občine Trzin, Jože Kosmač, je pozdravil udeležence srečanja, še posebej pa goste, ki so se v dokaj velikem številu odzvali vabilu: župane občin Trzin, Domžale in Moravče, podžupana občine Trzin, člana predsedstva in predsednika odbora za priznanja Zveze združenj borcev za vrednote

NOB Slovenije, tovariša Staneta Komana, veterane vojne za Slovenijo 1991.

Prebral je pisno sporočilo predsednika ZB NOB Slovenije, tovariša Janeza Stanovnika, ki se ni mogel udeležiti srečanja. Je pa zato pisno posredoval pozdrave, čestitke in želje po nadaljnjem uspešnem delu pri utrjevanju in uveljavljanju vrednot NOB.

Z enominutnim molkom smo počastili spomin na člane, ki so preminuli v času od zadnjega srečanja, Rajka Kmetiča, Ele Križman, Tince Bizjak, Marije Perne in Danice Pirc.

V prestrem kulturnem programu, ki ga je letos že desetič povezoval Boris Kopitar, je sodelovala veteranska godba Mengeš pod vodstvom Vinka Sitarja, mešani pevski zbor Žerjavčki z zborovodkinjo Alenko Markus, člani Kulturnega društva Osnovne šole Trzin z mentorico Marjanco Ipavec, učenci glasbene šole L'artko Trzin in starosta slovenskih harmonikarjev Božo Matičič, borec Šlandrove brigade.

Slavnostni govornik Anton Peršak je z zadovoljstvom ugotovil, da so taka in podobna srečanja potrebna in ohrabrujoča, saj ohr-

najo spomin na vrednote, ki bi jih nekateri v današnji materialistično usmerjeni družbi najraje povsem izničili. Občutek za pravo mero in druge ljudi ne pomeni odpovedati se razvoju. Prav tako to ne pomeni, da smemo ali moramo pozabiti na pomen in rezultate štiriletne vojne in na žrtve tistega časa. »Človek, ki izgubi spomin, preneha biti človek.«

Pisna priznanja za desetletno delo pri organizaciji srečanj borcev je dobilo šestnajst prizadevnih posameznikov, za sodelovanje pri izvedbi srečanj borcev pa štiri društva in Občina Trzin kot desetletni pokrovitelj. **Nadvse prijeten je bil občutek ob podelitvi najvišjega priznanja - ZLATE PLAKETE - Zveze združenj borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Slovenije, ki jo je dobil župan občine Trzin Anton Peršak za prizadevanja pri ohranjanju in spoštovanju ter objektivnemu razumevanju vrednot NOB.**

Meta Železnik

Janez Štebe – dobitnik zlate plakete občine Trzin

Janeza Štebeta smo v Odsevu, vsaj delno, že predstavljali. Enkrat smo z njim naredili pogovor, posredno pa smo ga predstavljali tudi, ko smo pisali o trzinskem gasilskem

društvu. Prav zato sem se odločil, da tokrat pogovor z njim opravi kar sam, čeprav gre za malo nenavadno kombinacijo, da sin dela intervju z očetom.

Janez Štebe se je rodil na prvi spomladanski dan leta 1929 Janezu in Ivani. Po domače se je pri njih reklo pri Šimnu, tako da mu še zdaj marsikak star Trzinec pravi kar Šimnov Janez. Šimnova domačija je stala oz. še stoji v spodnjem delu Trzina, kot so včasih imenovali tisti del naselja, ki se je desnemu bregu Pšate, če gledamo dolvodno, zajedal proti gmajni in močvirju na južni strani naselja. Za Šimnovo domačijo je bilo v smeri proti Ljubljani le še pet hiš, blizu Janezovega doma pa so se začeli močvirni travniki Blatnice in goščave Gmajne. Gozd se je takrat razraščal še na obeh straneh ceste. Janez se spominja, kako so včasih na jasad čez progo pasli živino.

»Živel smo skromno in dela ni nikoli zmanjkalo. Oče je bil zidarski mojster in je po cele dneve delal. Včasih je bil tudi po dalj časa odsoten, zato je večino dela vodila mama. Ker sem bil edini fant ob treh dekletih, sem moral kar kmalu poprijeti tudi za težja opravila. Spominjam se, da sem nekajkrat šel celo na tlako v grad Jablje. Ni bilo hudega, nasipati smo morali ceste, da ni bilo lukenj. Ker sem bil še otrok, prav velike koristi od mene verjetno ni bilo, bil pa sem vseeno prisoten in sem tako odslužil obveznost, ki jo je imela naša hiša.«

Pomagati pa je moral tudi na polju in pri drugih kmečkih opravilih, veliko pa so hodili tudi v gozd nabirat jagode, iskat drva in grabit steljo. »Včasih je bil trzinski gozd zelo skrbno očiščen, tako da smo se morali kar potruditi, da smo našli sušice, ki smo jih lahko jemali domov za drva. Ko so lastniki večjih posestev dali posekati dele gozda, so delavci podrti drevesa obtesali kar v gozdu, potem pa so ženske, tudi moja mama, iz trsk, ki so ostale, in vejevja delale butare. Polovico tako narejenih butar je dobil lastnik gozda, polovica pa je pripadala ženski, ki jih je naredila.«

Šolo je zaznamovala vojna

V osnovno šolo je Janez hodil v Trzin, dokler je niso med vojno partizani požgali. »Spominjam se, kako smo v šolo hodili kar bos, pisali pa smo še na tablice. Za pisanje smo

uporabljali posebne kamenčke, ob tablicah pa so bile tudi gobice, in če si se zmotil, si lahko napako zbrisal.«

Pol leta je nato hodil v šolo v Mengeš, leta 1943 pa se je šel učiti za strojnega ključavničarja v Domžale, k mojstru Varšku. Želel je, da bi se učil še naprej, vendar takrat v Ljubljano niso mogli, saj je bila okupirana in na drugi strani meje. Vojnega obdobja dela pri Varšku se spominja tudi po tem, da je bil v Domžalah ravno v času letalskega bombardiranja in da je bil en dan zaprt pri domobrancih, ker so ti hoteli ugotoviti, kako mojster Varšek pomaga partizanom. Mojstra ni nihče od zaposlenih izdal, bil pa je zelo iznajdljiv in je imel dobre zveze tudi pri Nemcih, za katere je opravljal različna obrtniška dela. Janez Štebe je zdaj rad pogleda umetelno kovana vhodna vrata in okna občine Kamnik, ki jih je med vojno pomagal kovati. Po vojni je še pol leta delal pri Varšku in tam končal vajeniško dobo, zaradi zakona, ki je omejeval število zaposlenih pri zasebnikih na največ pet, pa je moral najti drugo zaposlitev.

Trdo, tudi udarniško delo

Ker je že pri Varšku delal za Slovenija ceste, se je zaposlil pri tem cestnem podjetju. Leta 1946 so ravno gradili cesto skozi Trzin, zato je sprva kot strojnik skrbel za stroje v trzinskem kamnolomu, ki so ga takrat pridno izkoriščali, in za cestno mehanizacijo na gradbišču ceste od Ruskega carja do Prevoj. Kasneje so mu dodelili skupino nemških ujetnikov in z njihovo pomočjo je delal železno konstrukcijo za cestni nadvoz v Domžalah in za most čez Kamniško Bistrico pri Viru. Ko so končali, je za nemške ujetnike nastopila amnestija, in so se lahko vrnili v domovino, njega pa so poslali na gradbišče v Žalec, kjer je dobil pomoč slovenskih delavcev za gradnjo železnega ogrodja tamkajšnjega železniškega nadvoza. Naslednja naloga, pri kateri je sodeloval, je bila gradnja mostu čez Kolpo pri Vinici. Na tistem mostu je zdaj slovensko-hrvaška meja.

Leta 1949 je moral za tri leta v vojsko. Imel je srečo, ker je bil dodeljen letalski enoti na takratnem ljubljanskem letališču Ljubljana – Polje. Bil je letalski mehanik in strelec radist v letalu. Po služenju vojaškega roka pa se je zaposlil kot varilec v podjetju Jambor v Črnučah. Varili so električne drogove, leta 54 pa se je zaposlil v sosednjem črnuškem podjetju Elma. Takrat je opravil mojstrski izpit in postal mojster ključavničarskega oddelka. Čez čas je napredoval in postal glavni mojster bakelitnega oddelka. Leta 69 je ob delu dokončal srednjo strojniško šolo, v službi pa so ga premestili v nabavni oddelek, kjer je prevzel vodenje kooperacijskih poslov z zunanji sodelavci. Za svoje delo je dobil številna priznanja, med drugim tudi državno Red dela s srebrnim vencem. Ker je bil zelo dejaven v sindikatu, pa je prejel tudi srebrni znak sindikatov. Leta 90 se je upokojil, vendar mu dela še vedno ne zmanjka.

Skrb za dom

Ko se ozre nazaj, se nasmehne ob misli, kako veliko je bilo treba delati v povojnem obdobju. Takrat je spoznal svojo bodočo ženo Marijo Urmaž iz sosednje Loke. Leta 1953 sta se poročila in še istega leta sta dobila prvega sina, dvajset mesecev zatem pa še drugega. Prav na dan, ko se mu je leta 1955 rodil drugi sin Janez, je na vrtu očetove hiše začel graditi svojo hišo. Tri leta kasneje, leta 1958, se je družina že preselila v novo hišo, ki pa še ni bila povsem dokončana, in je terjala še kar veliko dela. Ker so bili težki časi, je moral zelo veliko delati, da je prišel do denarja in tudi materiala. Po delu v službi sta s prijateljem tako napeljevala elektriko po hišah. Med drugim sta opravila električarska dela kar v štirih hišah na Dobenu, neredko pa je v službi delal nadure. Praktično je delal dvojni delovni čas. Za delo na Dobenu ni dobil denarja, ampak so mu lastniki hiš v zameno dali les, ki ga je potreboval za hišo. Gradbeni pesek za hišo so nakopali, kot je bila takrat navada, kar na produ za Savo.

»Takrat sem si izposodil velik tovornjak preukcnik, kakršnih je bilo tedaj še malo, na terenu pa sem imel močno skupino mož, predvsem ženinih sorodnikov iz Loke, ki so nakladali tovornjak. Nakladali smo do pozne noči, in takrat smo domov pripeljali kar 40 m³ peska za hišo. To zdaj ne bi bil tak problem, v tistih časih pa je bil to velik delovni uspeh.«

Ker je bil oče zidar, tudi njemu delo z malto in opeko ni bilo tuje, zato je precej zidarskega dela opravil kar sam. Ob vsem tem pa je le našel čas tudi za delo v takratni krajevni skupnosti in trzinskih društvih. En mandat je bil vodja trzinske delegacije v občinski skupščini Domžale, bil pa je tudi član vodne skupnosti za izgradnjo vodovoda od Krvavca do Komende, Mengša in Trzina.

Gasilec od mladosti

Že leta 1947 se je vključil v gasilske vrste. »Spomnim se, da takrat še nismo imeli gasilskega avtomobila. Vozili smo se kar na kmečkem vozu – deri, in šele ob 50. obletnici društva smo dobili gasilski voz za prevoz motorne črpalke. Leta 1954 sem opravil izpit za strojnika za upravljanje z motorno brizgalno, takrat pa so me izvolili tudi za predstavnika trzinskega gasilskega društva v Gasilski zvezi Mengeš. Ko so mengeško občino razpustili, je njeno nalogo prevzela občina Domžale, in tudi sedež gasilske zveze se je preselil v Domžale.« Tudi v domžalski gasilski zvezi je Janez Štebe ohranil mesto predstavnika trzinskih gasilcev, v zvezi pa je deloval vse do leta 2004.

Leta 1963 je postal predsednik trzinskih gasilcev. Na čelu društva je bil do leta 1969, ko se je zaradi študija moral odreči nekaterim drugim obveznostim, predsedniško mesto pa je spet prevzel leta 1973. V drugo je društvo vodil vse do leta 1998, ko ga je nasledil sedanji predsednik Jože Kajfež. Gasilci so mu v zahvalo za uspešno vodenje društva podelili številna priznanja, tudi najvišje državno gasilsko priznanje, najbolj pa je ponosen,

da so ga imenovali za častnega predsednika društva.

V času njegovega vodenja je društvo precej napredovalo. Janez posebej izpostavlja gradnjo novega gasilskega doma, saj je bila ta res velik podvig, ne le za društvo, ampak tudi za cel Trzin. Opravljenega je bilo res dosti nesebičnega prostovoljnega dela, pri katerem so se izkazali številni Trzinci. Dom, ki zdaj postaja že pretesen, je gasilec omogočil bolj kakovostno delo in dobre pogoje za hranjenje njihove opreme. V času njegovega predsedovanja so kupili tri gasilske avtomobile, motorno brizgalno in veliko bolj kakovostne gasilske opreme. Zbiranje denarja za vse to v tistih časih ni bilo lahko delo. Potrebno je bilo veliko iznajdljivosti, sestankovanj, dogovorov, prošenj in tekanja od vrat do vrat. Janez poudarja, da je imelo gasilstvo med Trzinci vedno posebno mesto, gasilci pa so to skušali na vsakem koraku upravičiti. Člani društva so, ob tem, da so vedno pripravljene priskočiti na pomoč, tako

rekoč ves čas prisotni v vseh porah trzinskega družbenega in družabnega življenja.

Pestra društvena dejavnost

Janez Štebe pa je bil dejaven tudi v drugih trzinskih društvih in organizacijah. Še posebej je ponosen na svoje delo pri kulturnem društvu. »Spomnim se, kako smo še med vojno, ko je bil kulturni dom požgan, pri Rakefu, po domače pri Boštjanu, na dvorišču uprizorili gledališko igro Kisle gobe. Isto igro smo nato takoj po vojni odigrali v gradu Jablje. Naslednjo igro Prisega ob polnoči, kjer sva s Tinco Bizjak odigrala glavno vlogo, smo igrali v baraki za delavce v trzinskem kamnolomu. Prva igra, ki smo jo igrali v novem kulturnem domu, pa je bila Mogočni prstan. Z njo smo bili zelo uspešni, saj smo jo res velikokrat ponovili, enkrat še po tistem, ko sem prišel že iz vojske, vendar smo takrat nekoliko spremenili igralsko zasedbo.«

Spominja se še številnih drugih predstav, na primer Stendhalove Sirote, in še cele vrste iger, kjer je odigral manjše vloge. Ko so gra-

dili nov kulturni dom, je pomagal pri ureditvi električne napeljave. V kulturnem društvu je bil večkrat tudi član upravnega odbora, zdaj pa je predsednik častnega razsodišča. Pred leti je postal tudi častni član društva.

Po ustanovitvi občine Trzin je bil med pobudniki za ustanovitev društva upokojeincev, kjer je vse od ustanovitve tudi podpredsednik in med najbolj dejavnimi člani. Bil pa je član še več drugih trzinskih društev, od planincev do turistov, že vrsto let pa je tudi član pastoralnega sveta trzinske župnije in eden od njenih ključarjev.

Tudi zdaj, ko je upokojen, mu ne zmanjka dela. Žena Marija se pošali, da je deloholik, Janez pa pravi:

»Vse, kar sem delal za Trzin in trzinska društva, sem vedno delal zastonj. Nikoli za to nisem prejel denarja. Pomembno je bilo le to, da delam za Trzin, in ni mi žal!«

Miro Štebe

Blaž Mušič – dobitnik srebrne plakete občine Trzin

Slavljenec je pravi Trzinec. Izhaja iz družine Mušič, po domače Blažev, v kateri je bilo pet otrok, dve dekleti in trije fantje. Blaž je prvorojenec. Zanimivo, tradicija

imena Blaž sega pet rodov nazaj. Blaž je bil njegov ded, oče, sam ima to ime, njegov sin in vnuk.

Kakšni so tvoji spomini na otroštvo?

Mojo mladost je zaznamovalo delo, trdo delo. Kot dvanajstletni fantič sem moral vstajati že ob treh štirih zjutraj, zagotovo pa ob prvem svitanju. Oče je bil neizprosni, skupaj z obema bratoma, Francijem in Ivanom, smo hodili k sosedu, prijatelju in znancem kositi, ker se je rad postavil s pridnostjo svojih sinov. Za opravljeno delo nismo dobili ničesar drugega kot malico. Poleg košnje pa smo nabirali tudi borovnice, ne za otroško poslastico, temveč za prodajo. Možnosti za otroško igro je bilo bolj malo, kar morda današnja mladina težko razume.

Kaj je vplivalo na tvojo poklicno odločitev?

S štirinajstimi leti sem šel v uk za torbarja, in sicer v Ljubljano k stricu. Vsak dan sem se vozil s kolesom ali vlakom, v soncu, dežju, megli, mrazu... Delal sem po cele dneve. Strica sem klical mojster, kar mi takrat ni bilo povsem razumljivo, a taka je bila navada.

Kje si se po končanem učenju zaposlil?

Ostal sem kar pri stricu, dokler me ni leta 1961 zamikala tujina in želja po večjem zaslužku. Odšel sem v Nemčijo in tam ostal

celega pol leta. Delal sem cele dneve, si sam kuhal, pral, pospravjal...ni bilo lahko in preveč me je vlekel domov. Res sem zaslužil nekaj denarja. Kupil sem hladilnik in tri stroje za šivanje usnja. Le tako sem po vrnitvi domov lahko razmišljal o samostojni obrti, in to sem leta 1965 tudi uresničil. Že dve leti kasneje sem se z ženo in dvema sinovoma preselil iz najemniškega stanovanja v svojo hišo, ki sem jo zgradil v lastni režiji s pomočjo bratov in prijateljev.

Več ali manj govoriš o delu, kaj pa zabava in prosti čas?

V moji mladosti je bila zabava povsem drugačna. V spominu so mi ostale tako imenovane »betonske veselice«. Ob sobotah in nedeljah smo se zbrali fantje iz vasi, prijatelji in sosede ter delali plate. Plačila ni bilo, zadovoljni smo bili s pogostitvijo. Druženje nam je pomenilo vse, pa še prepevali smo slovenske ljudske pesmi. Če je bilo le mogoče, smo imeli s seboj tudi harmonikarja.

Za občinsko priznanje te je predlagalo Prostovoljno gasilsko društvo Trzin, kjer si praktično aktiven že 60 let. Kdo te je navdušil za to dejavnost?

Začel sem pri petnajstih. Mene in oba brata je navdušil oče, ki je bil takrat trobentač; sirene še nismo poznali. Kot vsak začetnik sem tudi jaz začel z usvajanjem najosnovnejših opravil: priprava in vžig motorke, priklop cevi, obvladovanje mokrih vaj – skratka vse potrebne veščine za ravnanje pri reševanju in gašenju. Udeleževal sem se tudi meddruštvenih tekmovanj. Ko sem zadovoljivo obvladal vse potrebno in postal polnoleten, sem prevzel naloge desetarja in pridobil pravico za neposredno reševanje in gašenje pri požarih in naravnih nesrečah.

V društvu si bil dolgoletni član upravnega odbora, eno mandatno obdobje pa celo predsednik. Kaj je najbolj zaznamovalo tisti čas?

Član upravnega odbora sem bil do dve leti

nazaj. Vedno sem pomagal po svojih zmognostih. V veliko zadoščenje pa mi je dejstvo, da sem z neposrednim zidarskim delom sodeloval pri adaptaciji gasilskega doma. V času mojega predsedovanja je bil tajnik društva Franci Kurent. Dejavnost društva je bila na vrhuncu. Dobili smo prvi nov avto IMV MORIS, novo sireno, novo motorno brizgalno, zamenjali smo vse konopljne cevi z gumiranimi. Posebej pa moram izpostaviti, da smo v tistem času uvedli listino- knjigo podpornih članov društva.

Nam zaupaš kakšno veselo in neobičajno dogodivščino iz tvoje gasilskega življenja?

Povezana je z mojim prijateljem Šuštarjevim Francijem. Upam, da mi ne bo zameril, če po tolikih letih osvežim spomin nanjo. V noči s pustnega torka na pepelično sredo je ob dveh ponoči sprožil gasilsko sireno. Sam se je skrtil pod most in se na vso moč smejal, ko so prihiteli gasilci in policisti. Žal se je Francijev smeh končal pri sodniku za prekrške, ker lažni alarm res ni sestavni del gasilčeve pomoči in ne dejanje v ponos društva.

Še vedno si gasilec s srcem, čeprav neposredno ne moreš več opravljati osnovne gasilske dejavnosti, pa vendar, če bi lahko, kaj bi spremenil ali svetoval svojim mlajšim članom?

Ničesar! Naj bodo še naprej tako delavni, požrtvovalni in ponosni na svoje poslanstvo, tako kot sem ponosen jaz.

Kaj ti pomeni občinska srebrna plaketa, ki si jo prejel ob občinskem prazniku?

Pomeni priznanje za moje prizadevno delo na področju gasilstva v Trzinu.

Ob častitljivem odličju sprejmi tudi naše iskrene čestitke.

Meta železnik

Trkamo na vrata dediščine

V lanskem letu je Občina Trzin kot partnerska občina v projektu Trkamo na vrata dediščine uspešno kandidirala za pridobitev evropskih sredstev na razpisu za razvoj regij. Poleg Dola pri Ljubljani, ki je vodilni partner v projektu, vključuje projekt še 8 drugih partnerskih občin – Moravče, Trzin, Domžale, Komenda, Kamnik, Lukovica, Litija in Šmartno pri Litiji.

V prvi fazi projekta so bila za posamezne občine nabavljena igrišča za otroke ter počivališča, ki bodo nameščena ob točkah dediščine oziroma ob poti med njimi. Za sodelovanje v tej fazi projekta se Občina Trzin ni odločila, zato pa bodo aktivnosti v nadaljevanju namenjene tudi njenim občanom. Za razvoj točk dediščine je bil izbran Center za razvoj Litija, ki bo v obdobju do septembra 2009 obstoječo tematsko pot točk, ki so povezane v blagovno znamko Trkamo na vrata dediščine, dodatno nadgradil z materiali in vsebinami za uspešnejše trženje. Okrog točk dediščine bo skušal razviti tudi dodatno celovito turistično ponudbo, saj je veliko potencialov območja še neizkoriščenih. Projekt je zelo pomemben, saj odkriva premalo poznano, a v slovenskem in tudi širše v evropskem prostoru izjemno naravno, kulturno in tehnično dediščino.

Za začetek zbiramo na Centru za razvoj Litija najrazličnejše informacije o **naravni in kulturni dediščini, tradicionalni kulinariki, običajih, pridelitvah, domačih obrteh** iz posameznih krajev udeleženih občin, tudi iz Trzina. Zato vabimo vse osnovne šole, da nam posredujejo že zbrane podatke ali pa se te naloge še lotijo. Za sodelujoče osnovnošolce imamo predvideno tudi nagrado.

Mija Jemec, Center za razvoj Litija
www.razvoj.si

Srečanje županov na gradu Bogenšperk

V torek, 15. aprila, so se predstavniki občin od Kamnika do Litije sestali na gradu Bogenšperk. Sestanka se je udeležil tudi župan občine Trzin, gospod Tone Peršak. Osrednja tema sestanka je bil projekt Trkamo na vrata dediščine, ki je prinesel v letu 2007 mnogim udeleženi občinam prva evropska sredstva.

Na omenjeni projekt in turistični produkt, ki smo ga začeli na Centru za razvoj Litija razvijati že pred leti, so župani zelo ponosni. Hkrati so mnenja, da ima produkt velik potencial za nadaljnji razvoj. Županom je bil predstavljen tudi primer dobre prakse povezovanja in regijskega razvojnega načrtovanja iz Nemčije, pogovarjali pa so se tudi o uspešnosti kandidiranja na prvih dveh razpisih za regionalni razvoj. S pomočjo Centra za razvoj Litija je območje Razvojnega partnerstva pridobilo sredstva za izvedbo 5 od skupaj odobrenih 12 projektov v Ljubljanski urbani regiji.

Mija Jemec, Center za razvoj Litija
www.razvoj.si

Obnova podeželske dediščine

Na Ministrstvu za kmetijstvo je odprt **razpis za obnovo podeželske kulturne dediščine**. Pogoji za uspešno prijavo je, da ima objekt (kozolec, kašča, hiša ...) ustrezen status kulturnega spomenika lokalnega ali državnega pomena. Ker bodo razpisi tudi v prihodnje enako naravnani, pozivamo vse, ki želite obnoviti svoj objekt v skladu z načeli Zavoda za varstvo kulturne dediščine (ZVKD), da poskušate urediti status kulturnega spomenika tudi za vaš objekt na občini oziroma na ZVKD.

Mija Jemec, Center za razvoj Litija
www.razvoj.si

Sklad NVO – priložnost za društva

Na Centru smo skupaj z društvi oz. NVO iz širšega območja v marcu pomagali pripraviti tri projekte za prijavo na razpis za donacijo Sklada NVO. S projektom Objem, ki je namenjen otrokom, se je kot partner prijavi tudi Društvo prijateljev mladine Trzin. Zelo veseli smo teh pobud, in upamo, da bodo prijavitelji tudi dejansko uspešni pri prijavi. Verjamemo, da lahko s svojimi projekti veliko prispevajo k razvoju lokalnega okolja.

Ponovni razpis naj bi bil objavljen v avgustu. Izkušen je bilo ugotovljeno, da priprava vloge zahteva kar precej časa, zato pozivamo vsa društva, da začnejo razmišljati o pripravi projektov že pred začetkom počitnic. Vsekakor je priložnost zelo zanimiva, saj dopušča razpis možnosti za prijavo projektov z najrazličnejšimi vsebinami – otroci, dediščina, starostniki, varstvo narave, ekologija in podobno.

Mija Jemec, Center za razvoj Litija
www.razvoj.si

Sklad NVO podpira tudi sožitje generacij.

Ustvarjanje evropskih partnerstev preko programov teritorialnega sodelovanja

Od konca lanskega leta, ko so bili odprti prvi programi teritorialnega sodelovanja, na Centru za razvoj intenzivno iščemo primerne evropske partnerje za sodelovanje na skupnih projektih. Namen snovanja skupnih evropskih projektov je v krepitvi sodelovanja na medregionalnem področju v Evropski uniji.

Projekti, v katere se vključujemo s širšim območjem od Kamnika do Trzina in Litije, so usmerjeni na področja trajnostnega turizma, dediščine, trajnostne mobilnosti, obnovljive energije, lokalnih podeželskih produktov in storitev ipd., skratka na področja, ki so za območje zanimiva in pomembna. Pri tem izhajamo iz izkušenj, pridobljenih v sodelovanju v transnacionalnem projektu »RegioMarket«, kjer enega od glavnih rezultatov predstavlja oblikovana krovna blagovna znamka Srce Slovenije, ki nudi odlično osnovo za nadaljnje

evropsko povezovanje in nadgradnjo.

Saša Ceglar, Center za razvoj Litija
www.razvoj.si

Fotografija: Predstavitel Srca Slovenije na zaključni konferenci projekta Regiomarket v Nemčiji.

Izdali smo zloženko Srce Slovenije

V spomladanskem času namenjamo na Centru kar veliko časa in energije v oblikovanje ter gradnjo blagovne znamke Srce Slovenije, pri čemer delujemo na priznani strokovnjakinjo na tem področju mag. Ladejo Košir. V tem času smo izdali novo turistično zloženko Srce Slovenije. Nastala je v okviru mednarodnega projekta Regiomarket. Vsebuje predstavitev turistične ponudbe geografsko zaokroženega območja Srca Slovenije. Opisane so zanimivosti in znamenitosti, saj želimo povezati tisto, kar obstaja na območju ter vzpodbuditi zanimanje za obisk naših krajev. Ponosni smo na zloženko Srce Slovenije, ki je izšla v slovenskem jeziku in treh tujih jezikih: angleščini, nemščini in italijanščini. Vendar pa je ta zloženska le začetek na poti prepoznavnosti našega območja in zanimivosti v Srcu Slovenije!

Adela Ramovš, Center za razvoj Litija
www.razvoj.si

Utrip srca Slovenije

Vse, ki vas zanima razvojno delovanje Centra za razvoj Litija na območju od Kamnika do Litije, obveščamo, da lahko spremljate naše razvojno delovanje tudi na regionalni televiziji ATV.

V oddajah bomo obravnavali različne tematike, kot so možnosti trženja ponudbe kmetij območja, razvoj turizma, predstavitev uspešnih podjetniških projektov, odnos do okolja, dediščine in podobno. Oddaje bodo predvidoma na sporedu vsak **prvi petek v mesecu okrog 21. ure na ATV**.

Mija Jemec, Center za razvoj Litija
www.razvoj.si

Ob trzinskem prazniku

Občinski nagrajenci leta 2008. Na sliki od leve proti desni stojijo: Franc Pavlič (predsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin), Rajko Podobnik in Emil Pevce (predsednik PD Onger Trzin), sedijo: Blaži Mušič, Janez Štebe in Jože Jerman.

735 let je častitljiva doba. Takrat je bil Trzin prvič omenjen v pisnih virih, zdaj pa vemo, da je bil poseljen že precej prej, verjetno že v mlajši kameni dobi, o čemer govorijo ostanki naselbine, ki so jo arheologi lani našli na Ongru. Jubileju prve pisne omembe je posvečen trzinski občinski praznik.

Ker je bila letos okrogla letnica, je bilo na občinski proslavi še posebej slavnostno. Lahko rečemo, da je bila to res trzinska proslava, saj so na njej nastopali predvsem Trzinci. Že nekako po običaju so člani pevskega zbora Društva upokojencev Žerjavčki s svojim petjem začeli slavnostno akademijo. Povezovalec prireditve Osmir Ružnič pa je nato na oder povabil mladi glasbenici Tjašo Šinkovec in Iris Ulčar, da sta zaigrali skladbo Titanik, Karin Nikolovski pa je zaigrala skladbo Abraham ima 7 sinov. Župan občine Trzin g. Anton Peršak je v slavnostnem govoru nato spregovoril o pomenu praznovanja in orisal razvojno pot trzinske občine. Pesnica Helena Ogorelec je nato občuteno prebrala nekaj svojih pesmi, vsi pa so že nestrpno pričakovali začetek podeljevanja letošnjih občinskih priznanj in nagrad.

Najprej je občinsko nagrado za desetletno delovanje prejelo Društvo upokojencev

Žerjavčki Trzin. Župan občine in predsednica občinske komisije za priznanja in nagrade Jožica Valenčak sta nato podelila tri bronaste plakete. Prejeli so jih Jože Jerman za prizadevno delo na področju Civilne zaščite, Rajko Podobnik za delo pri gasilcih in organizaciji budnic ter Planinsko društvo Onger Trzin, ki letos praznuje 25-letnico obstoja.

Srebrno plaketo so podelili dolgoletnemu in zagnanemu gasilcu Blažu Mušiču, ki je en mandat tudi predsedoval trzinskemu gasilskemu društvu. Letošnje najvišje priznanje – zlata plaketa občine Trzin, pa je šlo v roke Janeza Štebeta, ki se je v trzinsko zgodovino zapisal kot človek, ki je več kot 30 let uspešno vodil trzinsko gasilsko društvo, deloven pa je bil tudi v drugih društvih, med drugim je bil aktiven v KUD-u Franca Kotarja, zadnjih deset let pa je podpredsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin.

Prireditve sta zaključili mladi glasbenici, članici dua Čebelica, učenki 5. razreda Glasbene šole Domžale, Manca DORNIK iz Mengša in Petra KMETIČ iz Trzina. Mladi glasbenici sta pred kratkim (v petek, 9.5.2008) nastopili na 4. mednarodnem srečanju harmonikarjev v Moravcih, kjer sta se odlično odrezali in prejeli drugo nagrado v

Dve učenki sta nastopili z instrumentoma

svoji kategoriji.

Po končani proslavi je, kot je že običaj, sledilo druženje ob prigrizku in osvežilnih pijačah.

Festival Trzinska pomlad 2008

Tudi letos bo pet koncev tednov od druge polovice maja do konca junija potekal že tradicionalni trzinski letni festival Trzinska pomlad. Kot vsako leto doslej bo program zanimiv in žanrsko raznolik. Na naši pomladni gredici smo obdržali najlepše trajnice, kot so folklorni festival, literarno srečanje, koncert na prostem in podobno. Da pa bo naš vrtiček še bolj pisan, smo med trajnice posejali tudi nekaj novih cvetic, ki bodo dodatno poživilo program našega festivala. Seveda pa semen nismo razmetavali kar vse povprek, ampak smo posamezne gredice zasejali barvno usklajeno.

Sobota, 24.05.2008, »domača« sobota

Novi zakon o financiranju občin je gradnjo novega kulturnega doma v Trzinu premaknil še za nekaj let v prihodnost. Zato smo se odločili, da je za to prehodno obdobje potrebno prenoviti res že dotrajano in neizrazito avlo in vhod našega KUD-a. Želeli smo, da bodo obiskovalci že takoj ob prihodu začutili, da so vstopili v hram kulturnih užitek, zato smo to nalogo zaupali mlademu trzinskemu akademskemu slikarju Simonu Jugovicu Finku. Simon bo predverje umetniško poslikal, opremil s svojimi umetnijami in opravil še druge intervencije v prostoru.

Po svečani otvoritvi vhodnih prostorov, kot umetniškega artefakta, bo sledila še predstava domačega KUD-a.

Mali princ je režijski prvenec študenta gledališke akademije Jureta Lajovica; predstava z izčiščeno likovno podobo in vsebino, namenjena vsem mladim po srcu.

Ob prijetnem druženju po predstavi bomo lahko prisluhnili še jazz- pop koncertu dveh

prelestnih vokalistik ob spremstvu akustične kitare. Vsi trije umetniki so šolani glasbeniki, ki sodelujejo v različnih projektih, od opere do rokernih ansamblov.

Sobota, 31.05.2008, »otročka« sobota

Ta dan je namenjen našim najmlajšim oziroma družinam. Prizorišče smo letos preselili na dvorišče centra Ivana Hribarja. Za otroke in starše smo zopet pripravili pisan in zanimiv program, ki jih bo požgečkal po njihovi ustvarjalni žilici in jih razvedril ob zanimivih predstavah. V prvem delu bodo raziskovali čutilni labirint, poln presenečenj, zabavnih ovir in novih občutkov, lahko se bodo valjali po vodnih balonih in se igrali z milnimi mehurčki. V delavnicah si bodo lahko naslikali svojo majico in jo odnesli domov, spekli palačinko ali pa pomagali pri ustvarjanju prave dvometrske češnje, ki bo med festivalom krasila avlo CIH-a. V drugem delu si bomo ogledali igrano lutkovno predstavo Picko in Packo, ki obeta veliko smeha ob norčijah dveh nagajivih mulcev. Predstavo je režiral naš lanskoletni znanec, igralec Gregor Čušin, iskriv prevod pa je prispevala Svetlana Makarovič.

Sobota, 07.06.2008, »ulična« sobota

Po teku Petra Levca, v organizaciji športnega društva, nas bo s šalami, skeči in anekdotami najprej ogrela trojica stand-up komikov z Vidom Valičem na čelu, ki se je za ta »poklic« šolal celo v samem Los Angelesu.

Sledil bo energetsko nabit disco- funk show koncert skupine XEQUITIFZ (beri 'Executives').

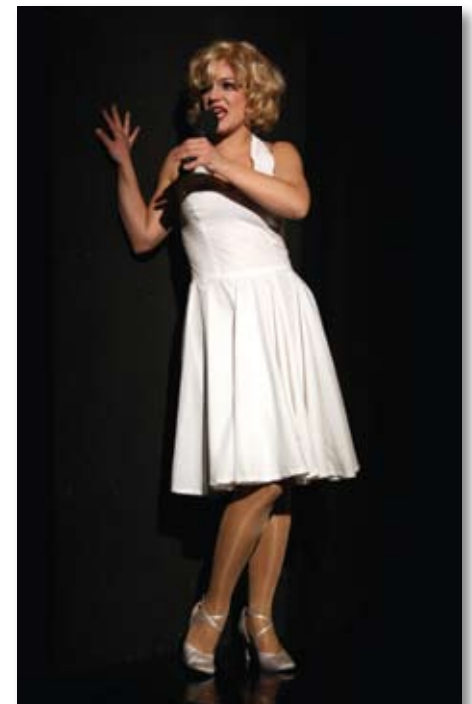

Devetčlanska zasedba premore kar tri vokaliste, pihalno in ritem sekcijo. Organizatorji iskreno upamo, da bo naš domači trzinski oder dovolj velik za ta dinamičen in kvaliteten ansambel!

Sobota, 14.06.2008, »literarna« sobota

Ta dan bo obarvan z nežnejšim spolom. Najprej bo naš župan gostili štiri slovenske pesnice iz različnih generacij in ustvarjalnih stilov. Na ta način bomo obiskovalci dobili pregled nad raznolikostjo ženske pesniške govornice na Slovenskem.

Program se bo nadaljeval s tragikomično monodramo Bodi Marilyn Monroe, v izvedbi igralko Karin Komljanec. Predstava vsebuje najbolj znane songe velike MM, ki se prepletajo s številnimi komičnimi prizori vse do preobrata...Marilyn Monroe, ena izmed največjih ikon prejšnjega stoletja, sedaj pri nas, v Trzinu!

Sobota, 21.06.2008, »gledališka« sobota

Že skoraj tradicionalno tudi letos gostimo predstavo malega odra Mestnega gledališča ljubljanskega. Carmela in Paulino sta popotna varietejska umetnika, ki med špansko državljansko vojno potujeta po podeželju in zatavata na ozemlje, ki ga nadzorujejo fašisti, Francovi pučisti. V zameno za življenje sprejmeta varietejski nastop pred frankisti...

Zgodba govori o umetnosti in eksistenci, ki sta ujeti med dve vojskujoči se strani. V Car-

meli in Paulinu se porajajo dvomi, slediti samemu sebi ali biti za svoj mir in svobodo preračunljiv.

Skozi prizore komičnih varietejskih točk na eni strani in dramsko ekstenzialnimi na drugi strani, nas bosta vodila priznana igralca MGL-ja, Karin Komljanec in Gašper Tič.

Petek, 04.07.2008, »folklorni« petek

Folklorni festival je verjetno največja posamična prireditev v občini Trzin. Organiziramo ga v sodelovanju s festivalom Lent. Tudi letos bomo pričeli nastopom številnih folklornih skupin iz tujine in domovine. Kot vsako leto nas bodo najprej ogrele otroške folklorne skupine iz Slovenije. Nato pa nas bodo s svojimi tipičnimi plesi razveseljevali plesalci in godci s celega sveta. Najbolj zanimiva in eksotična bo letos prav gotovo skupina iz dalnje Tuve, ki je še bolj kot po plesih znana po svojem glenem dvoglasnem petju. Da ne bo pomote, to so edini posamezniki, pevci na svetu, ki s posebno tehniko pojejo dvoglasno vsak posebej, ne v zboru! Seveda pa bodo ogleda vredne tudi skupine iz Nemčije, Venezuele in Črne gore...

O dogodku izide še posebna zloženska.

Pridite, privoščite si kakšen kulturni užitek! Čas je za festival!

Andrej Zupanc

Festival TRZINSKA POMLAD 2008

www.trzinska-pomlad.com

sobota, 24.maj 2008

- ob 19:00 uri **SIMON JUGOVIC FINK:**
Otvoritev avle KUD-a Franca Kotarja kot umetniškega artefakta
- ob 19:30 uri **KUD FRANCA KOTARJA:**
MALI PRINC
Gledališka predstava
- ob 21:00 uri **TEJA SAKSIDA, ANA BEZJAK, MARIO BABOJELIČ:**
koncert

v dvorani KUD-a Franca Kotarja

sobota, 31.maj 2008

- ob 18:00 uri **RECIKLARJI:**
LABIRINT, čutilno gibalna delavnica za otroke,
VODNI BALONI, ulična igrarija,
MLADINSKI KLUB TRZIN:
SLIKANJE NA MAJICE, likovna delavnica za otroke,
DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE:
PALAČINKIJADA, kuharska delavnica za otroke,
KUD KRESNIČKA:
ČEŠNJEVO DREVO, Spomladanska ustvarjalnica za otroke,
KUD FRANCA KOTARJA:
TOVARNA MILNIH MEHURČKOV, ulična igrarija
- ob 20:00 uri **ZAVOD KULT:**
PICKO IN PACKO
Igrana predstava za otroke

Pred Centrom Ivana Hribarja (V primeru slabega vremena v dvorani KUD-a Franca Kotarja)

sobota, 07.junij 2008

- ob 16.00 uri **TEK PETRA LEVCA**
(v organizaciji Športnega društva Trzin)
- ob 19:00 uri **VID VALIČ, TIN VODOPIVEC, PERICA JERKOVIČ:**
Stand-up comedy
- ob 20.00 uri **XEQUTIFZ:**
Koncert

Pred centrom Ivana Hribarja (V primeru slabega vremena v dvorani KUD-a Franca Kotarja)

sobota, 14.junij 2008

- ob 19:00 uri **LITERARNO SREČANJE:**
Literarni večer s slovenskimi pesnicami
- ob 20:00 uri **ZAVOD ZOFKA:**
BODI MARLIYN MONROE
Tragikomična monodrama

Dvorana Marjance Ručigaj, Center Ivana Hribarja

sobota, 21.junij 2008

- ob 20:00 uri **MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO:**
CARMELA IN PAULINO, VARIETE NA FINO
Tragikomična gledališka predstava

v dvorani KUD-a Franca Kotarja

petek, 04.julij 2008

- ob 19.30 uri **MEDNARODNI FOLKLORNI FESTIVAL**
Na športni ploščadi OŠ Trzin

VSTOP NA VSE PRIREDITVE JE BREZPLAČEN!

Obvestilo občanom občine Trzin

Območno združenje Rdečega križa Domžale in Zavod za transfuzijsko medicino iz Ljubljane bosta **PRVIČ** izvedla krvodajalsko akcijo v sami občini Trzin. Akcija bo v **četrtek, 29.5.2008, od 8. do 13. ure.**

Odvzem krvi bo v Industrijsko obrtni coni Trzin v **prostorih podjetja SIMPS.S.** Prosimo občane in vse zaposlene v coni, da se udeležijo te humanitarne akcije.

Rdeči križ Domžale

S fotoaparatom po Florjanovem sejmu

Sejem je bil živ

Sveti Florjan je svetnik, ki smo ga Slovenci vedno radi častili. Zavetnik pred ognjem in nesrečo ima v etnološki zapuščini naroda posebno mesto. Običajev, ki so se ohranili na florjanovo, je po vsej Sloveniji veliko, nekaj jih sega še v poganske čase, saj je verjetno tudi sv. Florjan zavzel mesto kakega starega poganskega božanstva. Večina običajev je v povezavi z ognjem, postavljali so mlaje, fantje so koledovali... Podoba sv. Florjana, ki kot mogočen zavetnik gasi gorečo hišo ali cerkev pod seboj, je bila kot nalašč, da so si ga za svojega patrona izvolili gasilci. Ti imajo na florjanovo nedeljo marsikje skupno mašo in slovesnost, ki se zaključí z veselico.

In kje bi lahko bil ta dan slovesnejši, če ne v Trzinu, saj je sv. Florjan tudi naš farni zavetnik. In če so veselice na florjanovo že skoraj postale del našega narodnega izročila, pa imamo Trzinci svojo lokalno tradicionalno prireditev, Florjanov sejem. S častitljivo stoletnico, ki so jo trzinski gasilci praznovali lansko leto, se sejem po letih ne more primerjati, saj bo naslednje leto praznoval šele svojo prvo okroglo obletnico. A glede na to, da je prireditev iz leta v leto boljša in tudi bolj obiskana, se ni bati, da ta dogodek ne bi postal vsakoletni običaj in tradicija našega kraja, ki bi se ohranjala daleč v prihodnosti.

Za kaj takega pa so seveda potrebni tudi marljivi posamezniki, ki žrtvujejo veliko svojega časa, da ustvarijo prireditev, ki po svoji organizacijski plati ni mačji kašelj. Od ustanovitve naprej gredo zasluge za dva dneva prijetnega druženja in zabave trzinskemu Turističnemu društvu Kanja, ki v sodelovanju s PGD Trzin in pokroviteljstvom Občine Trzin vsako leto poskrbi za ta dogodek.

»Duša« projekta, predsednica TD Kanja Jožica Valenčak, je imela tudi letos polne roke dela. Vendar ne zaman. Živahno dogajanje na sejmskem prizorišču je potrdilo, da je sejem tudi letos odlično uspel. Še posebej dobro se je udejanjila ideja o tem, da organizator s selekcijo razstavljalcev poskrbi

za ohranitev kulturne dediščine in obrti. Na večini stojnic so tako prodajali izdelke domače in umetnostne obrti, njihovo izdelavo pa so ponekod za obiskovalce oba sejmska dneva tudi prikazovali spretni rokodelci in tisti, ki še obvladajo nekdanje spretnosti. Tako smo si lahko ogledali pletenje slamnatih kit in šivanje slamninkov in cekarjev iz njih, videli smo lahko, kako krasijo ženska pokrivala narodnih noš in občudovali rezbarje pri njihovem klesanju v les. S svojo turistično ponudbo so se predstavile nekatere bližnje občine, manjkale pa niso niti stojnice s starinami. Seveda je še vedno veliko takih, ki jim taka ponudba ne vzbuja tolikšnega zanimanja kot sodobna industrijska šara, kar pa je seveda škoda, saj so ravno domači izdelki bolj redko na ogled. Njihova vrednost in veljava sta pri marsikaterem človeku čislani, marsikdo pa se ju niti ne zaveda. Ravno zato gre organizatorju našega, trzinskega sejma, še toliko večja pohvala. V luči te ideje se je odvijal tudi zaključek sejmske nedelje, ko je na odru nastopil ansambel Skrhane kose iz Polšnika, ki je izvajal glasbo na stara ljudska glasbila.

Posebno zanimiva in za želodec mikavna pa je bila prav ponudba na stojnici našega turističnega društva. Ta je namreč vključevala domače trzinske dobrote, med katerimi je glavno mesto zasedala trzinska klobasa, danes širni Sloveniji znana kot kranjska klobasa. Dodeljena ji je bila tudi vloga nagrade za zmagovalce tekmovanja v metanju podkev. Za ljubitelje klobas se je bilo torej vredno potruditi. Nagrada je bila na koncu podeljena ekipi iz Loke, Trzinci pa so ostali praznih rok in želodcev. A le za kratek čas, saj je bilo na sejmu za hrano in pijačo dobro poskrbljeno. Na tem mestu naj omenim v razmislek, da bi trzinska klobasa, glede na izvor, morala postati sestavni del jedilnika v vsaki trzinski gostilni.

To pa ni bilo edino tekmovanje, ki se ga je bilo možno udeležiti. Športniki so lahko preizkusili svojo moč in spretnost v orientacijskem teku ter precizni orientaciji, gospodinje pa so se pomerile v peki potic. Letos je imela žirija za pokušino in ocenjevanje na voljo šest potic različnih okusov in oblik. Odločitev o najboljši je bila težka, zato si je žirija pomagala z določenimi kriteriji. Tako so pri ocenjevanju odločali oblika, struktura mase, odstopanje nadeva od testa, razmerje

med njima ter seveda okus. Izkazalo se je, da ženske še vedno prisegajo na klasične nadeve, vendar se je med pehtranovimi in orehovimi le znašla tudi korenčkova potica. Njena avtorica Geni Voglar je zanj prejela tretjo nagrado, obenem pa je bila tudi lastnica zmagovalne orehove potice. Drugo nagrado je, prav tako za orehovo, dobila Marija Klopčič. Tudi to tekmovanje naj bi postalo vsakoletna stalnica Florjanovega sejma.

Pa naj omenim še nekaj spremljajočih dejavnosti, ki se jih je bilo ta dva dneva mogoče udeležiti. Šahisti so pripravili tekmovanje v šahu, ogledati si je bilo mogoče prikaz priprave idrijskih in gorenjskih jedi, čarovniško predstavo, oder pa je bil odprt tudi za goste, za pripovedovalce zgodb in glasbene skupine.

V soboto 3. maja, so po svečanem odprtju sejma s pozdravom in nagovorom župana g. Toneta Peršaka nastopili MPZ DU Žerjavčki Trzin, otroci in mladina OŠ Trzin in TD Trzin – GŠ L'ARTKO, otroška folklorna skupina OŠ J. Vega in TD Moravče »Mački in lilije«, glasbena skupina Glasbene šole Polone Hribar, folklorna skupina KD Groblje, KD A. Loboda Loka pri Mengšu z njihovim otroškim pevskim zborom Lastovke, Celjski rogisti ter ansambel Harmonikental, ki je živahno zaključil prvi sejmski dan. Naj omenim, da sta se rajanja tisti večer udeležila celo ženin in nevesta s svati.

Naslednji dan, torej v nedeljo, pa je bilo dogajanje še bolj slovesno, saj se je začelo s povorko gasilcev in narodnih noš ter v spremstvu Mengeške godbe do cerkve sv. Florjana k sveti maši. Pri obredu se je zbralo kar kakih 160 gasilcev iz Trzina in sosednjih društev. Če prštejemo zraven še kakih 50 narodnih noš in čez 20 godbenikov, lahko rečemo, da je bila letošnja povorka, ko se je nato vila od cerkve proti prireditvenemu prostoru, res paša za oči. Sledila je slovesnost ob prevzemu novega gasilskega vozila, nato pa za spremembo koncert kar dveh godb, Mengeške godbe in godbe iz Sv. Jurija ob Ščavnici. Predstavili so se še Harmonikarji KD Mihaelov sejem Mengeš. Obisk sejma, ki sta ga skupaj vodila moderator radia Veseljak Rafael Kranjc in članica TD Kanja Maja Antalašič, je bil razmeroma velik, verjetno pa bi bilo obiskovalcev še več, če ne bi florjanova nedelja ravno sovpadala z zaključnim delom prvomajskih počitnic. Tudi sonce, ki je oba dneva res ves čas sijalo, je lahko za obiskanost sejma blagoslov, ali pač ravno obratno, saj ljudje v takih dneh radi odidejo na izlet, je ugotavljal župan, ki je svoj govor zaključil z besedami: »Upam, da se boste obiskovalci zabavali, veselili, kaj kupili in odšli z lepimi spomini.« Eden od obiskovalcev pa je dejal: »Važno je druženje! Če ne bi bili tu danes skupaj na sejmu, se morda še celo leto ne bi srečali!«

Tekst: Jana Urbas

Od ideje, do uresničitve

Prva trzinska fontana je tu. Krasi ploščad pred Centrom Ivana Hribarja (CIH). Mnenja občanov o umestnosti postavitve so različna, kar ni nič neobičajnega in napačnega. Prav pa je, da krajonom osvežimo spomin, prišlekom pa povemo, od kod in zakaj ideja o fontani.

Zamisel o večjem estetskem objektu (spomeniku, fontani, tematskem kipu...) na tem mestu je že kar precej stara. Rodila se je v okviru javne razprave o predlogu ureditvenega načrta za območje T3 Center Trzina, ki je bil sprejet v času, ko je bil Trzin še del občine Domžale, mislim da leta 1996. Takrat je svet KS Trzin obravnaval prvotni predlog pozidave območja T3 in imenoval tudi posebno delovno skupino v ta namen. Naša glavna pripomba je bila, da predlog ureditvenega načrta v začetku ni predvideval in omogočal oblikovanja osrednjega trga na tem mestu, ki ga je Trzin kot naselje zaradi posebnosti svojega razvoja v bistvu zelo pogrešal. Predlagali smo preazporeditev predvidenih objektov, oblikovanje trga med objekti, in med drugim zahtevali, da se na tem prostoru predvidi postavitve večjega estetskega objekta, recimo spomenika ali fontane, ki bi dal temu trgu dodatni pomen in značaj. Ko je nastala Občina Trzin, smo sicer ureditveni načrt malo spremenili, idejo o takem objektu na trgu pa ohranili.

Kako je potekal izbor izvajalca?

V skladu z zgoraj navedenimi dejstvi je občina Trzin izpeljala natečaj za idejno rešitev oziroma zasnovano objekta, ki bi ga lahko postavili na trgu. V natečajno komisijo smo poleg dveh predstavnikov občinskega sveta povabili tudi tri zunanje člane, dva priznana umetnostna zgodovinarja in kritika ter odgovornega arhitekta, ki je oblikoval arhitekturni koncept trga in zgradb okrog nje. Komisija je izmed zelo dobrih predlogov, ki so jih poslali najboljši slovenski kiparji, izbrala zasnovano fontane akademskega kiparja Metoda Frlica, ki je danes eden najbolj znanih in tudi mednarodno uveljavljenih slovenskih kiparjev mlajše srednje generacije. Z njim smo se potem še nekoliko usklajevali, saj je bil prvotni idejni predlog tak, da bi bila postavitve precej dražja od same fontane.

Avtor je predlog po usklajevanju dodelal, po njem je zdaj fontana postavljena na trgu, čeprav je bila tudi rešitev zelo zahtevna. Po eni strani zaradi potrebne avtomatike, po drugi strani zaradi kamna, ki mora biti tak, da prenese vremenske spremembe, značilne za naše podnebje. Gre za marmor iz karnoloma na območju slovenske vasi Repentabor na meji z Italijo.

Skulptura ni le vodomet, je umetnina, delo značnega kiparja svetovne razsežnosti, in kot taka vredna spoštovanja vseh in vsakogar, ki se vsaj malo zaveda prednosti in potrebe po vsestranski tudi kulturni razvitosti kraja.

Kot že rečno, gre res za vrhunskega kiparja z mednarodnimi priznanji. Prepričan sem, da si Trzin zasluži tak, recimo elitni, estetski objekt. Mi v dosedanjih letih še nismo veliko investirali na tem področju. Gre za odločitev, ki je zorela dvajset let, in če vložena sredstva razdelimo na teh dvajset let, vidimo, da navsezadnje ta strošek ni tako visok.

Mislil, da si spomin na Trzinke in Trzince, ki so svojo voljo in znanje, mnogi pa tudi svoje življenje, posvetili razvoju Trzina in Slovenije ali tudi svobodi naše dežele, zasluži obeležje takega pomena in značaja. Verjamem, da je morda za

koga kiparska podoba fontane, ki pač ni realistična, nekoliko zagonetna, vendar vsi vemo, da živimo danes v 21. stoletju. Tudi Michelangelo je bil velik zato, ker je delal kipe, ki so bili skladni s časom, v katerem je živel, in ne takšne, kot so jih delali stari Grki ali pa Rimljani 1500 let pred njim. Isto velja za Rodina 400 let kasneje ali tudi za našega Draga Tršarja, Mirsada Begića ipd.

Če pa fontano dobro pogledamo in zaslutimo kipenje življenja in tudi spopad, ki ga simbolizira osrednja gmota, in organsko podobo obeh stranskih polut, ki od znotraj spominjata na maternico, iz katere se ta gmota rojeva, lahko zaslutimo, da gre predvsem za življenjsko silo, skladno z imenom fontane, Pomlad, in je potrebna, da dosežemo vse tisto, kar so dosegli ljudje, ki jim je fontana posvečena. Kraje doma in po svetu si zapomnimo in jih ohranimo v spominu po tem, kaj smo v njih videli ali doživeli.

Za občane in občanke je seveda pomembno, kako živimo, in ali nam občina zagotavlja storitve, ki jih potrebujemo. A ponosni smo in bomo na svoj kraj tudi, če bomo slišali in vedeli, da je naš kraj vseč obiskovalcem in da se jim je vtisnil v spomin s svojo podobo, z arhitekturo, spomeniki, s kulturnimi in drugimi prireditvami; skratka, če bomo uspeli Trzin uveljaviti tudi kot kulturno središče in zanimiv ter lep kraj, seveda ne kičast, temveč tak, ki človeka očara z resnično zanimivostjo.

Ali se v prihodnje lahko nadajamo še česa podobnega in kje?

Sam si kot župan zelo želim, da bi v naslednjih letih v Trzinu uspeli narediti oziroma postaviti še kaj takega, morda ne tako impozantnega kot je fontana, vendar ravno tako zanimivega. Trenutno razmišljamo, da bi morda po zgledu starih mostov ob rekonstrukciji mostu čez Pšato vgradili nek element v most, ki bi spominjal na pomembno bitko, ki se je l. 1991 odvijala na tem mestu.

Meta

Orientacijska tekmovanja tudi na letošnjem Florijanovem sejmu

Člani Orientacijskega kluba Trzin smo Florijanov sejem tudi letos popestrili s tekmovanji v orientacijskem teku in v precizni orientaciji. Tekmovanje, namenjenih predvsem občanom in vsem drugim obiskovalcem sejma, so se tudi tokrat v večini udeležili orientacisti.

Člani trzinskega kluba smo pripravili dve tekmovanji v dveh popolnoma različnih športnih orientacijskih panogah. Tako so se udeleženci sejma lahko preizkusili v orientacijskem teku, orientaciji, kjer je pomembnejša hitrost, kot

tudi v precizni orientaciji, orientaciji, kjer je potrebna preciznost. Pri obeh je skupno to, da obe orientacijski panogi potekata na prostem, s karto in kompasom v roki. Medtem ko je pri prvi potrebno hitro izbirati poti od kontrole do kontrole in kontrolne točke čim hitreje najti, je pri drugi potrebno z različnimi tehnikami merjenja z razdalje določiti točen položaj kontrolnih točk.

Glede na to, da je bil letošnji Florijanov sejem napovedan za čas prvomajskih počitnic, veliko udeležencev nismo pričakovali, zaradi Pokala Alpe Adria, ki je potekal v okolici Gradca, pa tudi nismo pričakovali orientacistov iz drugih klubov. Na pobudo Turističnega društva Kanja iz Trzina smo izpeljali orientacijska tekmovanja in na tak način popestrili ponudbo sejma. Turistično društvo nam je omogočilo, da smo svojo dejavnost predstavili tudi na svoji stojnici, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

Tekmovanja v orientacijskem teku se je udeležilo 20 tekmovalcev, ki so za orientaciste na relativno kratkih progah in z velikim številom

kontrolnih točk dobro spoznali Trzin. V treh kategorijah je nastopilo 11 tekmovalcev, 4 tekmovalke in 5 otrok. Kar šest od devetih podeljnih unikatnih medalj z motivom sv. Florijana so prejeli člani OK Trzin.

Tekmovanje v precizni orientaciji je bilo celo mednarodno. Udeležilo se ga je 14 tekmovalcev iz Hrvaške, Italije in Slovenije. V precizni orientaciji smo imeli le eno kategorijo, katere proga je bila glede na promocijski značaj ponekod tudi prezahtevna, zato pa zanimiva in za mnoge tudi poučna. Trzinci smo tu uspeli pobrati še dve medalji.

Upamo, da bo prihodnje leto udeležba večja in da se bo tekmovanje udeležilo predvsem tudi več občanov Trzina, katerim so ta tekmovanja namenjena. Prav tako si želimo, da bi tudi druga športna društva s svojimi dejavnostmi pripomogla k promociji Trzina in na sejem privabila še več obiskovalcev.

Krešo Keresteš
Orientacijski klub Trzin

Svetovni dan Zemlje

22. april je svetovni dan Zemlje, ki ga na pobudo civilne družbe praznujemo že več kot trideset let. Na ta dan po vsem svetu izvajajo najrazličnejše projekte z ekološko vsebino. Gibanju ob tem dnevu, namenjeno osveščanju Zemljanov o ranljivosti planeta,

na katerem živimo, se je pridružila tudi občina Trzin. V sodelovanju z Osnovno šolo je na zelenici ob šoli pripravila svečanost ob posaditvi lipe. Aškerc je v svoji pesmi izpostavil lipo kot simbol slovenstva. V številnih slovenskih vaseh rastejo stare lipe, zgodbe o njih pa pripovedujejo, da so se pod lipo zbirali vaški veljaki in se dogovarjali, kako ravnati v dobro razvoja kraja. Župan občine Trzin je dejal, da upa, da bo posajena lipa prispevala k sprejemanju čim boljših in modrih odločitev tudi v našem kraju. Lipa naj bi bila simbol modrosti, da bi se ljudje vsaj na ta praznik - dan zemlje, zamislili nad tem, kako sebi in vsem živim bitjem zagotoviti normalne ali vsaj znosne pogoje za preživetje. Poudaril je, da se danes svet že sprašuje, ali bodo zagotovljeni pogoji za življenje na tem

planetu čez dve ali tri generacije. Svoje razmišljanje je sklenil: »Veliko takih lip bi moral človek zasaditi in storiti še kaj več za kolikor toliko zdravo življenje«.

Zoran

Strokovni seminar pripadnikov civilne zaščite v Sežani

24.04.2008 je bilo v letošnjem letu že dru-

go usposabljanje pripadnikov civilne zaščite občine Trzin. Tega dne je na Študijo primera »Požar na Krasu 2006« v Sežano odpotovalo z gasilskim vozilom 5 pripadnikov štaba civilne zaščite občine Trzin in en pripadnik prostovoljnega gasilskega društva Trzin. Na seminarju v dopoldanskih urah so poleg ostalih predavateljev predavali tudi aktivni udeleženci pri gašenju takratnega požara, zaradi česar je bilo to predavanje zelo zanimivo. Predavatelji so v kabinetu izčrpno predstavili podatke o vzrokih in razlogih za dolgotrajno gašenje takratnega požara, nato pa so na

delno že saniranem pogorišču še praktično prikazali, kako naj bi potekala medsebojna komunikacija med občinami, regijami in državo. Prav na podlagi te izkušnje, ki je bila pridobljena pri dolgotrajnem boju z ognjem, je privedlo do dopolnjevanja samega načrta za ukrepanje v podobnih primerih. Na seminarju so udeleženci pridobili izhodišča, s pomočjo katerih bodo v domačem okolju nadgradili svojo strategijo in izdelali občinski načrt, nato pa z njihovo pomočjo tudi poskrbeli za učinkovitejša urjenja.

Zoran

Žerjavčki na obali

Na prvi letošnji izlet smo se odpeljali v četrtek, 24. 4., proti morju. Prvi postanek smo imeli na Ravbarkomandi za obvezno jutranjo kavico. Naslednja postaja je bil Piran, kjer smo si ogledali pomorski muzej. V lepem, sončnem dopoldnevu je bilo nekaj časa tudi za ogled starodavnega Pirana, najbolj urni pa so se podali celo do katedrale nad mestom, ki je bila nedavno obnovljena.

Naš glavni cilj pa so bile Sečoveljske soline. V njih že 700 let ročno, na tradicionalen način pridelujejo sol. Poleg soli pridelajo tudi nekaj drugih zdravilnih proizvodov, kot so solni cvet, slanica, solinsko blato - fango, soli za kopeli. Po ogledu solin smo se skozi Portorož odpeljali v Izolo, kjer smo si ogledali muzej miniaturnih vlakov z vsega sveta, imenovan Parenzana. Med drugim smo videli maketo vlaka, ki je nekoč vozil

od Trsta do Poreča. Vse makete je izdelal lastnik muzeja, ki nam je nazorno prikazal tudi veliko železniško nesrečo v Divači. Na poti proti domu smo se ustavili na kmetiji Hudičevcevec, kjer smo si privoščili okusno kosilo. Ob slovesu smo ocenili, da je bil izlet zanimiv, in vsi se že veselimo naslednjega.

Franci Bardorfer

Koncert v Domu počitka v Domžalah

Pevski zbor Žerjavčki je ponovno nastopil, tokrat v četrtek, 10. aprila, že tretjič v Domu počitka v Domžalah. Pod vodstvom zborovodkinje Alenke MARKUS so izvedli koncert, ki je vključeval predvsem ljudske in nekaj domovinskih pesmi. S predstavitvijo svojih avtorskih pesmi pa so program popestrili člani društva, ki so večiči sestavljanja verzov. Turoben dan je bil varovancem polepšan, saj so si le ti zaželeli kmalu ponovnega srečanja s pevci, s katerimi na koncu radi zapojejo tudi sami.

Zoran

Maraton kulture v Trzinu odlično uspel

Ob 23. aprilu, svetovnem in slovenskem dnevu knjige ter avtorskih pravic, smo tudi v Trzinu dodali svoj kamenček v mozaik najrazličnejših prireditev, katerih namen je spodbujanje branja. Posebna pozornost velja zlasti mladim in njihovem odkrivanju sveta pisane besede ter spoštovanju vseh, ki se trudijo z močjo knjige prispevati k socialnemu in kulturnemu napredku človeštva.

Ploščad pred Centrom Ivana Hribarja se je tako že ob 9.00 spremenila v živahno prizorišče trzinskega kulturnega maratona, kjer so učenci domače OŠ pripravili zanimiv program: po Zdravljici ter nastopu otroškega pevskega zbora so nadebudneži prikazali svoje znanje in umetniško nadarjenost skozi besede v zgodbah, poeziji in prozi, recitali Prešerna, interpretirali pesmice Bine Štampe Žmavc, se preizkusili v črticah in uprizorili mladinsko predstavo *Pepelka*, učence podaljšanega bivanja pa je obiskala tudi uveljavljena ilustratorka, domačinka Polona Lovšin. Prizadevni organizatorji so dogajanje popestrili z domiselno »zamenjevalno« akcijo, v kateri je vsak obiskovalec ob prihodu podaril kakšno svojo že prebrano knjigo, domov pa odšel z drugo - prav tako podarjeno. Omeniti velja še dobro uspelo pobudo »prebrali smo – svetujemo vam«, v okviru katere so izkušeni bralci priporočali in svetovali zanimiva dela ter naslove leposlovja mladim »knjigožerom«.

Živahen utrip, ki mu je v veliki meri botrovalo lepo vreme, se je nadaljeval tudi v popoldanskih urah, ko so najmlajši prišli na svoj račun z izvrstnimi Barcinimi palačinkami (tudi malo starejši so jih pohvalili), živopisnimi baloni ter izborom živahne, njihovi starosti primerne glasbe. Za nameček jih je skupaj s starši v šotoru »Pri cvetoči magnoliji« kratkočasil in s svojimi pripovedkami navduševal pisatelj Franci Rogač, v pravljicne like pa mimogrede preobrazil prijazna Iris, mojstrica obrazne poslikave.

Svoja dela v poeziji in prozi pa so občinstvu proti večeru predstavili tudi članice ter člani trzinskega Društva upokojencev Žerjavčki, literarnega krožka Lipa iz Domžal in vsi drugi ljubitelji verzov in lepe besede. Med premori smo lahko prisluhnili virtuozu na harmoniki, mlademu domačinu Simonu Vrbcu. Zanimiv dan, namenjen naši prijateljici knjigi, se je zaključil s pozdravom župana in pisatelja, gospoda Toneta Peršaka (že dopoldne je nagovoril mlade bralce), ki je zbranim podal svoje razmišljanje o trenutnem stanju sveta in člo-

vekovega duha v sto verzih, nato pa povabil v dvorano Marjance Ručigaj na predvajanje svoje avtorske radijske igre *Postaja Ober* (Čakalnica).

Odziv obiskovalcev kulturnega dogodka je dober pokazatelj, da si tovrstnih prireditev želimo v našem kraju tudi v bodoče, pohvale pa si zaslužijo tudi prireditelji: DPM Trzin, OŠ Trzin, Knjižnica Tineta Orla, Občina Trzin, KUD Trzin ter posameznice in posamezniki, ki so pripomogli k uspešno izvedenemu trzinskemu kulturnemu maratonu.

Gašper Ogorelec

Praznik dela v Trzinu

V Trzinu tudi letos ni bilo občinskega kresovanje, s katerim bi počastili praznik dela – 1. maj. Kljub temu pa so ponekod, v nekaterih soseskah, zagoreli manjši kresovi. Na praznično jutro pa se je slišalo tradicionalno brenje motorjev in opozarjalo na praznični dan.

Za lepši uvod v praznovanje pa je poskrbela godba na pihala iz Lukovice, ki je v svoji budnici s koračnicami opozorila zaspance na praznik na več izbranih lokacijah po Trzinu: pred cerkvijo sv. Florjana, v novem naselju Mlake in nazadnje na ploščadi pred Centrom Ivana Hribarja.

Člani smučarskega društva so se odpravili na tradicionalni pohod na Rašico in tako počastili praznik dela. Pohod so zaključili pri brunarici Smučarskega društva v Dolgi dolini, kjer jih je čakalo pečenje na žaru. Sledilo je druženje v prijetnem pogovoru, družabnih igrah, petju in plesu.

Vsi dogodki, ki so zaznamovali trzinski praznični dan, potrjujejo, da je praznik dela 1. maj živo zakoreninjen v zavesti krajanov. Vsi pa le niso zadovoljni s takšnim več ali manj spontanim praznovanjem. Pogrešajo prireditev, kjer bi se srečali krajanji vseh delov Trzina in vseh generacij. Morda pa se jim bo prihodnje leto želja uresničila.

Zoran

Utrinek iz trzinske pravljicne sobe ob svetovnem in slovenskem dnevu knjige

Tudi mi smo bili nadvse ustvarjalni. Izmislili smo si pravljico o želvi, ki je šla na potep. Naveličala se je majhnega domačega vrta in hotela videti in doživeti, kaj je zunaj njega. Zelo se je zabavala, toda zopet se je rada vrnila v

svoj vrt – domov. Tako so pripovedovali otroci, kar vrelo je iz njih. Naredili smo knjigo, v kateri njihove risbe pripovedujejo vsebino. Knjigo smo v knjižnici razstavili in smo zelo ponosni nanjo.

Pravljčarka Mili

Predstava »Zapeljivka oddaja stanovanje«

V nedeljo, 12. aprila 2008, ob 19. uri je na odru Kulturnega doma Trzin GLEDALIŠKA SKUPINA iz DEKANOV uprizorila komedijo ZAPELJIVKA ODDAJA STANOVANJE. Zapeljiva in samovšečna gospa Milena se je z možem pravkar vselila v novozgrajeno hišo v Dekanah. Svoje prejšnje majhno skromno stanovanje v Kopru pa bi rada oddala v najem. Objavila je oglas v Oglasniku in nekaj interesentov se je najavilo, da pride na ogled. Medtem ko potpežljivo čaka goste, se oglasi pri njej nekoliko omejen smetar iz njihove ulice, ki gospo Mileno zelo rad vidi. Kot vedno pa pride tudi Milenina najboljša soseda Zinka. Ob prihodu gostov se zadeve zapletajo in na koncu vse skupaj reši prav nekoliko omejeni smetar. Gledališka skupina iz Dekanov uprizorja komedije, ki jih sami napišejo in nato odigrajo. Tokratno predstavo so ustvarili: napisal jo je Boris PICIGA, režiral Aleksej PREGARC, igrali pa so Petra SMODIŠ, Matjaž TOŠKAN,

Karin FORTUNA, Boris PICIGA, Irena PICIGA in Erika JUG. Približno 50 gledalcev je bilo navdušenih nad izvirnostjo teksta in odigrano predstavo, in so jo nagradili z dolgim aplavzom.

Zoran

Delavci šole in vrtca so se poslovili od dolgoletnega ravnatelja

Dragi gospod ravnatelj

V čast mi je, da lahko spregovorim nekaj besed ob vašem odhodu v pokoj. Lahko bi povedala dolgo zgodbo, saj se je v vseh teh letih nabralo zelo veliko snovi za obravnavo. Govor bi lahko bil skoraj tako dolg, kot so v povprečju trajale naše konference. No, pa brez skrbi, ne bo trajal tri ure.

Ko sem začela s pisanjem, so se mi po glavi podile tudi Aleševe besede: »Če bo imela Vanja govor, bom najprej razdelil papirne robce!« To mi daje misliti. Ko se tako ali drugače poslavljamo od človeka, se spomnimo le najlepših lastnosti in največjih uspehov posameznika. In ko človek o sebi sliši same pohvale, same superlative, je to lahko znak, da ga je družba že odpisala. Ker s sodelavci mislimo, da še zdaleč niste za odpis, boste deležni ostre kritike, pri čemer želimo, da se dodobra zamislite.

Dragi Franček, obtožujemo vas, da ste z lokalno skupnostjo že od leta 1985 sodelovali pri zidavi nove šole v Trzinu in s svojim znanjem in delom odločilno prispevali k uspešnemu začetku delovanja popolne osemletke v Trzinu. Svoj šolski imperij pa ste razširili z otvoritvijo prizidkov leta 2002 in 2004 in na žalost učencev obvezno šolanje podaljšali na devet let.

Zagotovo ne morete zanikati svojega bogatega tehničnega znanja in vpletanja v vzdrževanje šole, s čimer ste naredili veliko sivih las Občini Trzin in naši tehnični službi. Vse pa je imelo za posledico racionalno porabo in prihranek družbenega denarja, kar je v naši državi res redka izjema.

Mnogi so vas videli po šoli hoditi s črnim, sicer že malo obrabljenim kufrčkom, v katerem skrivate čudne pripomočke za privijanje ventilov in druge nujne tehnične intervencije. Za ta kovček se v zadnjem času zanima tudi davčna uprava, saj sumi, da gre za delo na črno in velike zasluške, nenazadnje tudi

zato, ker ste večkrat bili opaženi, da ste v okolici šole prevažali lastno prikolico.

Druga točka tega krivdnega seznama se nanaša na vašo vohunsko dejavnost. V SOVI so namreč opazili, da se za navadnega človeka nekoliko preveč zanimate za sodobno tehnologijo, jo celo uporabljate in promovirate. Kar pa je najhujše, v svojo dejavnost vključujete nedolžne učence in učitelje, ki vam nič hudega sluteč sledijo pri uporabi teh nevarnih in neraziskanih naprav. S svojo dejavnostjo ste šli celo tako daleč, da ste po šoli razpredli računalniško omrežje in nanj pripeli sodobno informacijsko tehnologijo, zaradi česar učitelji lahko med prostimi urami igramo pasjanso ali surfamo po internetu ter razpošiljamo elektronsko pošto.

Prijavo bomo predali tudi oddelku policije, ki se ukvarja z zlorabo kemičnih substanc. Kot pričó bomo vsekakor lahko povabili Marjo, od katere ste v zadnjem času večkrat zahtevali nekakšne kombinirane praške. Zagotovo pa se bo z vami pozabavala tudi antidopinška komisija. Zelo čudno je namreč, da človek brez vsakršne kemične podpore zdrži toliko let na vodstvenem mestu, premaguje brezštevilne ovire in vleče voz naprej.

Spoštovani zbor, opraviti imamo s posebnim človekom, in spisek še ni končan. Obtoženemu očitamo tudi sumljive posle s strelnim orožjem, kar sam sicer opisuje kot nekakšen strelski šport, ki naj bi bil v celoti neškodljiv. Dokazi še niso zbrani, menimo pa, da se imenovani pod pretvezo veteranskih strelskih tekmovalj ura za ostrostrelca.

Nedvomno imamo opraviti z zelo pretkano osebo. Dandanes je vse možno skriti pod krinko ekologije. Našo šolo promovira kot eko-šolo, sam pa neudrudno vleče ribe iz Save, zaradi česar je populacija v omenjeni reki že zdesetkana. Celó še več. Svojo dejavnost je razširil na Južni Jadran in ogrozil ekološko ravnovesje v tem delu Adriatika. Nedvomno so tudi zaradi njegovih dejav-

nosti Hrvati razglasili Ekološko ribolovno cono. Ne bo nas čudilo, da je pravzaprav Franc Brečko krivec tega spora med Hrvaško in Slovenijo. In ko smo že pri ekologiji, brez dela ne bo ostala niti zelena policija, saj obravnavana oseba s svojo žganjekuho vsako leto krepko prekorači dovoljene izpuste ceodvaja v zrak.

Nenazadnje, Franc Brečko, vas sumimo, da se ukvarjate s čarovništvom in imate zveze z mračnimi silami. Kako lahko sicer pojasnite, da ste v tem norem in težkem času znali držati vajeti v rokah, v pravem času zategniti in ob primernem trenutku popustiti in povezati med sabo ljudi v našem kolektivu. Predvsem po vaši zaslugi, zaradi vaših človeških vrlin in poznavanja sodelavcev, je nastal povezan in trden kolektiv, ki vas ceni in spoštuje.

Kot olajševalne okoliščine v tej obtožnici pa bomo upoštevali, da ste kljub vsemu naštetemu dober človek, zaradi česar vam bo odmerjena milejša kazen. Več članov kolektiva namreč lahko pričó o vaši dobroti, posluhu za probleme slehernega posameznika, učenca, starša ali delavca. V vseh letih ste se izkazali kot velik humanist, pedagog s posluhom do sočloveka, človek, ki je pripravljen priskočiti na pomoč v vsaki situaciji. Od vas smo se lahko učili premišljenosti, solidarnosti in razumevanja, kar ste izkazovali tudi pri delu z učenci in med srečanji s starši.

Kljub vsem nepravilnostim, ki sem jih navedla, pa se vam, dragi g. ravnatelj, v imenu vseh kolegov zahvaljujem za zaupanje, izkazano svojim delavcem, podporo, razumevanje, pomoč in spodbude, ki smo jih bili deležni, da smo lahko strokovno in uspešno delali.

Želimo vam, da bi penzion čili in zdravi uživali vsaj tako dolgo, kot ste trdo delali na naši šoli. Pogrešali vas bomo.

Vanja Vogrin

Reakcija

Bravo, spoštovane dame!

Kaj imajo otroci pri izbiri ravnatelja OŠ? NIČ!

Prav ste ugotovili, gospa učiteljica.

Imajo pa starši teh otrok. Končno jim je le prekipelo in so pokazali, da jim ni vseeno, kako se dela z njimi. Pozabili ste napisati, kakšno zaupnico vam vsem je dal Svet staršev. Mar ste pričakovali od Sveta šole drugačen izid? Naivno! Vendar moram, kot bivši član Sveta šole, v katerem ste imeli delavci šole večino, jasno povedati, da ste prav delavci šole do sedaj demonstrirali moč. Rezultat tega je katastrofalno stanje šole in slabi odnosi v kolektivu.

Sedanji zakon vam te moči ne daje več. Osta- ja vam le demonstracija - in prav je tako!

Prepričan sem, da je v šolskem kolektivu kar nekaj dobrih učiteljev, ti ne bodo užaljeni zaradi tega pisanja. Mogoče se bodo nekateri zamislili. Ostali pa naj si najdejo primernejše delo, da ne bodo škodovali našim otrokom. Demonstracija znanja, vestnega dela in poštenega odnosa do vseh učencev, si upam zapisati, pričakujemo od delavcev šole vsi občani.

Za stanje v Javnem zavodu OŠ Trzin in tiho podporo temu pa je žal odgovoren tudi naš župan. Kajti že deseto leto pometa pod preprogo vse probleme. Ko je pa enkrat preveč, je le preveč.

Spoštovanim damam, za opravljeno veliko dejanje, iskreno čestitam.

Valentin Kolenc

Demokracija moči

Kaj je to? Vas, spoštovana profesorica razrednega pouka, sprašuje »neuki« občan. Ali res nekaj dam z lahkoto premika figure na šahovnici? Kaj pa starši? Kaj pa ostali občani? Ti ne smejo igrati šaha? Kakšno nemoč pa ste doživeli? Ali argumenti drugih ne veljajo nič, samo vaši so pravi? To naj bi bila demokracija? Mislim sem, da je demokracija tedaj, ko po razpravi obvelja večinsko mnenje.

Zoran

Razstava »Pozdrav z bojišča«

V petek, 11. aprila, je bila v Centru Ivana Hribarja v Trzinu otvoritev razstave Pozdrav z bojišča – prva svetovna vojna in boj za meje po njej na razglednicah. Razstavo

sta pripravila Medobčinski muzej Kamnik in Občina Trzin. Ob otvoritvi je mag. Zora TORKAR iz Medobčinskega muzeja Kamnik poudarila, da so razstavo pripravili

prav na 90-letnico konca 1. svetovne vojne. Zahvalila se je trzinskim družinam, ki so prispevale svoje razglednice in fotografije za dopolnitev že tako bogate zasebne zbirke prof. Milana ŠKRABCA, še posebej pa se je zahvalila krajanu Trzina Jožetu KOSMAČU, ki je pomagal pri zbiranju materiala in pripravi razstave. Slike in razglednice nam prikazujejo vojaško življenje, zmage in poraze, propagando, pa tudi civilno življenje in porušeno domovino. Neposredno nas seznanjajo z dogajanjem po 1. svetovni vojni, ko so se oblikovale slovenske (jugoslovanske) meje, pri čemer je imel odločilno vlogo kamniški rojak general Rudolf Maister Vojanov. Poleg sprednje strani razglednic nam zadnja stran lahko pove še veliko več, ko še bolj osebno začutimo čas s sporočili, ki so jih svojim domačim pisali vojaki in drugi. Razstavo je odprl župan Anton PERŠAK, ki je poudaril, da prav drži vojakov z razglednic priča, da so Slovenci tudi nadarjen narod za obrambo lastne svobode. Pevski zbor Žerjavčki pa je zapel tri domovinske pesmi in tako popestril otvoritev.

Zoran

Vizija naše šole na 2. šolskem parlamentu

Na šoli je 15. aprila 2008 potekal 2. šolski otroški parlament, katerega osrednja tema je bila Vizija naše šole. Ob 10. uri so se v šolski avli poleg predstavnikov oddelčnih skupnosti zbrali še gospod Franci Mušič, predstavnik Občine Trzin, gospa Vanja Vogrin, pomočnica ravnatelja in gospa Ksenija Rojs – Viskovič, svetovalna delavka.

V delovnem predsedstvu so bili Mateja Pirnat in Ksenija Ravnika, učenci 9. razreda in Matic Pirnat, učenec 5. razreda. Po uvodnem nagovoru gospe Vanje Vogrin so učenci posameznih oddelkov pripovedovali, kako vidijo našo šolo in kakšne so njihove predstave o dobri šoli. Učenci so kot temelj vizije postavili naslednje vrednote: znanje, strpnost, sodelovanje, poštenost, spoštovanje, prijateljstvo, pomoč, prijaznost, potrpežljivost, zdravje. Poudarili so, da je prav, da jih spoštujemo vsi, tako učenci kot tudi učitelji in starši.

Svoje vizije so učenci predstavili zelo inovativno, na različne načine, prek dramske igre, pesmi, spisov, pregovorov ter konkretnih predlogov vizije naše šole. Naj nekatere izmed njih izpostavimo:

»Če držimo skupaj, zmoremo več.«

»Naša šola nas uči ustvarjalnosti, odgovornosti, pravičnosti, prijaznosti, samostojnosti ter življenja z naravo. Odpira nam vrata v svet znanosti, kulture, umetnosti in športa

ter v svetlo prihodnost.«

»Želimo si šolo nasmejanih obrazov.«

»Na OŠ Trzin se vsi učimo in sodelujemo in skrbimo za svoje okolje.«

»V šolo radi hodimo in vedno pridno ubogamo. Ravnatelju ni hudo, ker vsem nam je lepo. Prava ekošola smo, ker odpadke zbiramo. Knjige si sposojamo, ker radi beremo. Radi bi bazen imeli, v njem bi se zabavali. Želimo si veliko igrač, da hitreje mine čas.«

»V znanju je moč, saj znanje uresničuje sanje.«

»Naša šola- učenje za življenje«

Med predstavitvami razrednih prispevkov so delo na parlamentu popestrili učenci pevskega zbora, plesalki, recitatorji ter učenci gledališkega kluba z zabavno gledališko igrico s prizori iz šolskega življenja.

V drugem delu parlamenta so učenci v obliki okrogle mize razpravljali o naslednjih trditvah:

- STROGI UČITELJI NAM POMAGAJO PRI RAZVOJU NAŠIH SPOSOBNOSTI,
- DOBRI STARŠI VEDNO ZAGOVARJAJO SVOJE OTROKE,
- ZA DOBRE REZULTATE UČENCEV SO ODGOVORNI LE UČITELJI.

Razpravo je vodila šolska novinarka Natja Levec. Vsako izmed trditev je ena skupina učencev zagovarjala, druga pa ji je nasprotovala. Obe skupini sta skušali svoje mnenje podkrepiti s čim več argumenti. Po predstavitvi argumentov so besedo dobili še ostali člani parlamenta, ki so lahko izrazili svoje mnenje.

Učence velja pohvaliti za zelo kvalitetno razpravo, v kateri so pokazali, da znajo dobro razmišljati. Škoda, da se parlamenta ni udeležilo več odraslih, saj so nas otroci obogatili z novo izkušnjo. Kritično so znali poiskati kvalitete in napake tako na svoji strani kot na strani odraslih, bodisi učiteljev ali staršev, zato jim velja večkrat prisluhniti.

Mentorici šolske skupnosti in parlamenta na OŠ Trzin:
Mateja Peric in Maja Završnik

Raziskovanje med mladimi

Raziskovalna dejavnost je med mladimi v Trzinu zelo priljubljena. To so nekateri učenci naše šole znova dokazali v tem šolskem letu, saj so se v precejšnjem številu udeležili srečanja mladih raziskovalcev, ki ga že nekaj let zapored organizira Zveza za tehnično kulturo Slovenije.

Mladinsko raziskovalno delo poteka na šolski, področni in državni ravni. Zagotovo je oblika šolskih dejavnosti, s katerimi učenci nadgrajujejo in dopolnjujejo v šoli pridobljeno znanje, mu dodajajo praktično noto. Gre za to, da se usmerjajo v različna področja, ki so jim bodisi blizu, bodisi jih želijo podrobneje spoznati. S tem si učenci utrdijo zaupanje vase, v svoje delo in razmišljanje, ocenijo svoja predvidevanja in spoznanja, naučijo se jasno izražati svoja mnenja, razvijajo določene spretnosti, pomembne za življenje, in kritično razmišljajo, poleg tega pa razvijajo zdrav tekmovalni duh. Ob vsem tem se navajajo na javno nastopanje ter učinkovito predstavitev znanja na nekoliko drugačen način. O svojem delu imajo možnost razpravljati s strokovnjaki (komisijo) in se prvič spoznati s pravo malo znanstveno

nalogo.

V sredo, 16. aprila, so se na področnem srečanju mladih raziskovalcev kamniško-domžalske regije zbrali naslednji naši učenci s svojimi raziskovalnimi nalagami:

- Mitja Hofer: **Vpliv svetlobe, toplote in vlage na rast ovs**
- Urban Mušič: **Kdaj hodijo spat učenci 4. a in 4. b razreda OŠ Trzin**
- Tim Mušič: **Vpliv različne vode na rast pšenice**
- Tanja Kobal: **Vpliv vrste prsti in gnojenja na rast pšenice**
- Tjaša Matičič: **Preobremenjenost četrtošolcev z interesnimi dejavnostmi** (vseh pet raziskovalnih nalog pod mentorstvom Marje Gerbec)
- Nejc Mirtič: **Vremenska hišica** (mentorica Mateja Peric)
- Eva Gregorin in Tamara Pevec: **Spoznajmo trzinske gasilce**
- Tanja Civič in Sara Valenčak: **Kulturna dediščina kraja** (obe raziskovalni nalogi pod mentorstvom Slavke Kozel)
- Jaka Peternel in Klemen Verbovšek: **Solarna kuhinja**

• Fedja Beader, Silvo Komatar in Tim Podlogar: **Toplozračni balon** (obe raziskovalni nalogi sta bili narejeni pod mentorstvom Aleša Šporna)

• Ula Dremel: **Matematika in igre** (mentorica Maja Završnik).

Na državno srečanje, ki bo konec maja, sta se uvrstili dve raziskovalni nalogi, in sicer:

- **Jaka Peternel in Klemen Verbovšek:** Solarna kuhinja
- **Ula Dremel:** Matematika in igre.

Z velikim veseljem lahko povem, da raziskovalno delo na naši šoli poteka zelo kvalitetno, vsako leto se ga udeleži veliko število otrok. Letos so raziskovalne naloge naših učencev predstavljale kar četrtno vseh nalog na področnem srečanju, na kar smo lahko več kot ponosni. Povzetki raziskovalnih nalog so vam na voljo na šolski spletni strani.

Koordinatorica raziskovalne dejavnosti na šoli, Maja Završnik

Novice iz PD Onger Trzin

Zbiranje gradiva o trziskem planinstvu

Petindvajset let je kar dolga doba v življenju nekega društva. Sestavljajo ga vzponi in padci – no, pri planincih sicer predvsem vzponi in sestopi. V tako dolgem obdobju se nabere veliko spominov, dokumentov, fotografij ... V preteklih številkah Odseva smo naše sokrajane zaprosili za sodelovanje pri zbiranju in pripravi gradiv, ki bi s čim več zornih kotov osvetlili planinsko dejavnost v našem kraju (tudi v času pred ustanovitvijo PD Onger Trzin). Odziv je bil – hm, žalosten, da ne rečem porazen. Pomoč so seveda ponudili tisti, ki tako ali tako sodelujejo pri delu društva. Kaj pa ostali? Bivši predsedniki, društveni odborniki, vodniki, ustanovni člani? Ostali poznavalci?

Brez vaše pomoči bomo pač težko sestavili mozaik v kar se da prepoznavno sliko. Še vedno vas vabimo, da nam posodite zanimive dokumente in fotografije (za skeniranje – ne bomo jih zadržali!!) iz zgodovine PD in časa pred njegovo ustanovitvijo, lahko pa preprosto tudi zapišete svoje planinske spomine.

Za vse informacije lahko pokličete na 031 570 533 (Emil) ali pišete na elektronski naslov: info@onger.org.

UO PD Onger Trzin

Mladinski planinski tabor

22. mladinski planinski tabor je vse bliže. Prijavnice so bile že razdeljene. Tisti, ki jih niste dobili, jih lahko dobite v tajništvu OŠ Trzin, prav tako pa tudi na spletni strani www.onger.org (Mladinski odsek).

Letošnji tabor osnovnošolcev bo v Podvolvljaku (Luče) od 19. do 27. julija. Kdor ve, kaj vse počnemo na planinskem taborjenju, mu verjetno ne bo žal izpolnjene prijavnice čimprej oddati v tajništvo OŠ. Kdor pa še okleva, naj se nam pridruži na srečanju za starše, na tabor prijavljenih otrok, ki bo v torek, 27. 5. ob 17. uri (po planinskem krožku!) v OŠ Trzin (računalniška učilnica). Tam boste lahko poiskali odgovore na vsa vaša dodatna vprašanja.

Pa še to: Do odhoda na tabor sta samo še dva meseca, zato priporočamo, da začnete nabirati kondicijo že sedaj. Rašica je več kot ustvarjena za to ...

Plezalne novičke

Osnovnošolsko državno tekmovanje v ŠP

12. april 2008 je bila v športni dvorani Zlato polje v Kranju osnovnošolsko državno tekmovanje v športnem plezanju - najmnostičnejša plezalna tekma mladih pri nas. Letos se ga je udeležilo kar 284 učencev in učenk iz 76 osnovnih šol - 231 mlajših učencev in učenk (z in brez licence) ter 53 starejših osnovnošolcev.

OŠ Trzin sta žal zastopala le dva učenca. V kategoriji 'Mlajši učenci brez licence' je Matevž Peternel zasedel med 71 tekmovalci 51. mesto. V kategoriji 'Mlajši učenci z licenco' pa je Matija Pirc med 33 tekmovalci dosegel 10. mesto.

OŠ Trzin sta tako na koncu pristala na 52. mestu med 76 sodelujočimi osnovnimi šolami. Rezultat bi bil seveda še boljši, če bi šlo na tekmo več otrok – vsak bi h končni uvrstitvi

šole prispeval svoje.

Zahodna liga 2008

Nadaljevalo in končalo se je tudi tekmovanje v Zahodni ligi. Na 3. tekmi (balvani), ki je bila 19. 4. 2008 v Radovljici, sta ŠPO Onger Trzin zastopala Jaka Peternel in Žan Levičnik. V kategoriji 'Mlajši dečki' je med 51 tekmovalci Žan zasedel 42. mesto, v kategoriji 'Starejši dečki' pa je med 25 tekmovalci Jaka zasedel 22. mesto.

Na 4. tekmi, ki je bila 26. 4. 2008 v Šenčurju (težavnost) se nas je držala nekakšna smola. Na tekmo bi moral oditi Jaka, a je njegov oče, ki je gorski reševalec, tik pred odhodom dobil klic na reševalno akcijo. Tako je Jaka namesto na tekmi v Šenčurju pristal na reševalni akciji na Šmarni gori in v živo spoznaval, kako plemenito delo opravljajo gorski reševalci!

Še kratek komentar ob koncu naše prve sezone v Zahodni ligi.

Svoje predstavnike smo imeli le pri fantih (Jaka Peternel, Matevž Peternel, Boris Popovič, Žan Levičnik). Vsak od naših fantov je nastopal samo na eni tekmi. Nastopili smo le na prvi tekmi v Šenčurju in v Radovljici.

Jaka Peternel se je na koncu uvrstil na skupno 32. mesto (9 točk), Matevž Peternel je zasedel 35. mesto (3 točke), Boris Popovič pa je zasedel 37. mesto (1 točka).

Upamo in želimo si, da bi naslednje leto sodelovali na vseh tekmah Zahodne lige in da bi sodelovalo čimveč trzinskih otrok.

(EP)

Družina Antalašič zakoreninjena v poslovnem, društvenem in družabnem življenju Trzina

Ob vznožju hriba Špruha, visokega 361 metrov, poraščenege z borovci, je v obrtno-industrijski coni Trzin uredila svoje poslovne prostore in stalno bivališče družina Antalašič: mati Ljubica, oče Brane, sin Mitja in dvojčici Maja in Monika. Pred petnajstimi leti so se preselili iz tesnega stanovanja v Ljubljani in si rekli: »Pogum, in bo, kar bo.« Danes so iz obrtne, krovsko kleparske delavnice, prerasli v družinsko podjetje, imenovano Pikat d.o.o., - Projektiranje, inženiring, krovstvo, adaptacije, trgovina, ki je vezano na to dejavnost. Podjetje družno vodita oba starša. Vse večine podjetništva so se v času šolanja v domačem podjetju naučili tudi otroci. Poleg staršev je v podjetju zaposlena hči Monika, ki obvlada vsa finančno-računovodska dela, tudi pasti izvoza in uvoza ji niso neznane. Mitja se je umaknil iz družinskega podjetja, in kot večina mladih, prepričanih v svoj prav, išče samostojno pot v življenje. Maja je zaposlena v enem od trzinskih podjetij, ki ji nudi delo, primerno njeni izobrazbi.

Antalašičevi so bili veseli povabila in ob veliki družinski mizi in dobri kavici smo se razgovorili o vsem mogočem, nekaj tega pa posredujemo tudi bralcem Odseva.

Ljubica in Brane izhajata iz hrvaškega Medjimurja. Tam imata številne sorodnike in prijatelje, tudi zato sta velikokrat »doma«. V rodne kraje pa se vračajo tudi zato, ker je vsa družina aktivna v Hrvaško Medimurskem kulturnem društvu Ljubljana. Brane je celo podpredsednik društva. Vseeno pa se jima sprva načrtovana vrnitev v domače kraje vse bolj odmika. Razlogov za to je vse več – poslovnih, pa tudi zato, ker so se življenja tu navadili, saj so otroci tako rekoč zrasli v Sloveniji.

V Slovenijo sem prišel pri dobrih štirinajstih letih iz Čakovca, kjer takrat tam ni bilo šol za kleparje. Zaposlil sem se v Termiki, ob delu pa sem končal srednjo gradbeno šolo. Nazadnje sem delal v komerciali. Za samostojno obrt sem se odločil, ko je bila družina že oblikovana. Žal mi je, da zaradi delovnih obveznosti in družine nisem končal ekonomske fakultete.

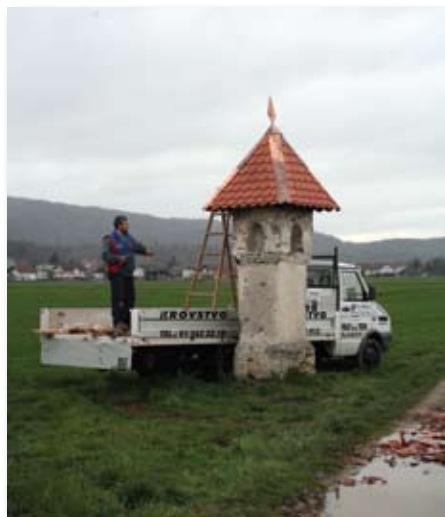
Z Ljubico sva se srečala v Ljubljani. Kot gostinca je bila zaposlena v hotelu Union. »Kasneje sem delala tudi na sodišču,« dodaja Ljubica, ki je končala srednjo ekonomsko šolo in možu pomagala pri poslu. »Danes izpopolnjujem znanje, predvsem jezike in psihologijo. Nikoli ni prepozno. Prav psihologija, ki bi morala

biti, po mojem mnenju, obvezni predmet že v zadnjem letniku osnovne šole, zagotovo pa v srednjih šolah, je izredno dobrodošlo znanje za ravnanje v odnosih med ljudmi in v družini.«

»Vse, kar sva ustvarila, sva z lastnim znanjem in delom. Moram pa reči«, nadaljuje BRANE, »da mi je v prvih korakih podjetništva stala ob strani stanovanjska zadruga. Kakšne posebne pomoči in koristi od drugih združenj in zbornic tako takrat kot danes ni pričakovati.

Mnogi si delajo utvare, da bodo s podjetništvom v letu ali dveh uspeli, in čeprav so imeli »boljšo odsokočno desko«, mnogi propadejo. Znanje, delo, upornost, kakovost – to je tisto, kar je bilo in bo pomembno v poslovnem svetu. Če imaš primerno izobrazbo, si uporen in delaven, zastavljen cilj tudi dosežeš. Že kot osnovnošolec sem si zapisoval na hlače, kako se bo imenovalo moje podjetje – ABC. Danes smo kot podjetje v Trzinu in okolici poznani. V matičnem podjetju nas dela pet, podobno podjetje pa smo odprli še v Medjimurju, tako da sem tudi preko tega povezan s svojim rojstnim okoljem.

Je pa res, da je bila in je v družini glavna gonilna sila žena; poleg vzgoje in šolanja otrok tudi z vključevanjem družine v življenje kraja in različne družbene aktivnosti.«

Prav gotovo, daljnega leta 1999, ko je turistično društvo organiziralo prvi pohod po mejah občine Trzin, si se nam pridružila. Sledilo pa je tvoje sodelovanje pri organizaciji srečanja trzinskih podjetnikov, folklorne festivalu... V življenje kraja si tako rekoč potegnila vso družino. Mož in sin pomagata predvsem v tehničnih skupinah, hčeri pri vodenju različnih prireditev, poleg tega je Mitja aktiven v kolesarskem društvu Felixi...

»Po naravi sem izredno družabna, rada sodelujem in pomagam pri različnih aktivnostih, in v tej smeri spodbujam tudi svojo družino. Mislim, da sem kar uspešna. Največkrat smo v aktivnosti vključeni vsi.

Človek se ne potrjuje samo na poslovnem

področju, tudi v prostovoljstvu naj bi se. Spoznavamo nove ljudi, spoznavamo okolje, v katerem živimo. Tistega pravega časa, ko bi resnično »lenarili«, odmaknjeni od vsega, sami zase, pri nas niti ne poznamo. Prosti čas je vsaj zame tisti, ki ga lahko porabim za sodelovanje in pomoč na različnih področjih. Družabnega življenja je v Trzinu kar dosti. Žal pa premalo druženja podjetnikov, tako v obrtno-industrijski coni kot v celotnem kraju.«

S tem se strinja tudi Brane: »Naše podjetje sicer sodeluje v OIC z nekaj podjetji, žal pa je to tudi vse. Manjka druženje. Zagotovo bi mnogo podjetnikov podprlo idejo in sodelovalo na primer pri občinskem projektu za ureditev primerne kotečkice v coni za druženje v naravi. Ali pa pri dopolnitvi ponudbe športnorekreacijskega centra. Dajem pobudo, da stopimo skupaj in oživimo balinišče, preprosto ponudbo, na primer kave, ob kateri bi se lahko družili. Cona potrebuje parkirišča. Od načrtovanih podjetij z do pet zaposlenimi so tu firme z večjim številom delavcev, več avtomobili. Idealna prometna rešitev v coni je nov uvoz, na primer pri semaforju na Dobravi. Sedanja cesta preko Špruhe je v nemogočem stanju, promet pa gost. Ob gozdu ljudje puščajo različne odpadke. Lani sem jih s svojimi delavci zbral za cel kontejner, tudi letos sem pripravljen to ponoviti. Za povezavo ostalega dela Trzina s cono je nujna povezavalka.«

Monika in Maja dopolnita očeta: »To bi bilo dobro tudi za nas, rolkarje in kolesarje, ki se podajamo tja do Mengša in še naprej. Ozko grlo so stranske ceste v starem delu Trzina, ki so zelo prometne. Najbolje bi bilo urediti enosmerni promet in cesto zožiti s stezo za sprehajalce, kolesarje in rolkarje.«

Ker sta že pri besedi, me zanima, v katero smer se želita poleg poklicne kariere še podati. Monika, ti imaš univ. diplomu iz zootehni-

ke, Maja, ti pa si sanitetna inženirka.

MONIKA: »Poleg univerzitetne izobrazbe sem tudi računovodja, vendar je moja želja, da bi se vključila v raziskovalno skupino za pridobitev alternativnih goriv. Mislim pa, da teh ne bi smeli pridobivati na račun prepotrebne pridelave surovin za prehrano ljudi.«

MAJA: »Kar nekaj izkušenj imam že z vodenjem različnih prireditev. Rada bi se še izpopolnila v retoriki in se usposobila kot turistična vodička.«

Branko, tvoje delo je tudi zamenjava kritine na znamenju ob poljski poti iz Depale vasi proti Trzinu. S tem si najbrž vzbudil tudi druge, naj opravijo svoje delo, saj je bil že pred dvema letoma v Domžalah ustanovljen iniciativni odbor za obnovo tega znamenja. V odbor je bilo povabljen tudi trzinski turistično društvo.

»Seveda, če nekaj obljudiš, se obvežeš, potem je treba to tudi storiti.«

J. Valenčak

Kapelica in grajska cesta

Čeprav smo v Odsevu pred časom že pisali o pobudi s strani Turističnega društva Kanja Trzin, da se prenovi Kraljeva kapelica na Jemčevi cesti, zaenkrat še ne kaže, da bi do adaptacije prišlo v kratkem. So se pa stvari vendarle malo spremenile, ko so se sredi aprila na skupnem sestanku odgovorni iz trzinske in mengeške občine odločili, da naj bi se pri prenovi kapelice upoštevali načrti, ki jih je v sodelovanju z Zavodom za kulturno dediščino, enota Kranj, pripravil arhitekt Anton Knavs iz Trzina. Čeprav se ne ve točno, kdaj bo do realizacije prišlo, naj bi bile podrobnejše informacije znane v kratkem. Adaptacija Kraljeve kapelice, ki je bila zgrajena leta 1924, poslikal pa jo je Stane Čad, je potrebna obnove predvsem zaradi opaznega nagiba. Do takrat, ko bo do prenavljanja končno prišlo, pa za njeno lepšo podobo še vedno skrbi ga. Iva Šuštaršič -Goltnarjeva Iva, ki kapelico že

dolga leta pospravlja, krasi s cvetjem in prižiga sveče.

Marsikdo bi si želel, da bi tudi »Malnova« cesta, to je cesta, ki vodi od Mengeške ceste proti Jabljam, doživela obnovo. Glede na to, da je cesta državna, imamo Trzinci pri tem problemu popolnoma zavezane roke. Konec koncev bi se odločitev o obnovi spodobila že za to, ker cesta vodi do protokolarnega objekta. Zaenkrat se je spremenila samo podoba tistega dela ceste, ki pelje od kapelice proti gradu, ko so po prenovi gradu Jablje ob cesti postavili serijo luči. Kljub temu da je ponoči tam veliko bolj varno in prijazno, nekoliko zmoti vrsta svetilk, ki ni v skladu z idejo o preprečevanju svetlobnega onesaženja. So namreč premalo zasenčene, tako da se svetloba razpršuje v nebo, obenem pa so tudi prenizke, saj svetloba moti pogled pešcev in voznikov.

Kljub nekaterim spremembam, ki bodo torej morale priti v kratkem, pa je stari del Trzina, predvsem Jemčeva cesta, vsakič bolj privlačen za nedeljske sprehajalce in mamice z vozički, kar pomeni, da je 'ta star Trzin' resnično duša naše občine.

Tekst: Jana Urbas

Predavanje evropske poslanke Ljudmile Novak v Trzinu

Da bi v naši občini spoznali delovanje Evropske skupnosti, je občinski odbor N.Si v soboto, 12.4.2008, v dvorani Marjance Ručigaj povabil evropsko poslanko gospo prof. Ljudmilo Novak, da nam predstavi svoje bogato delo v Evropskem parlamentu.

Večer z E-poslanko je povezoval, že zelo uglašeno, dijak drugega letnika SPLOŠNE IN UMETNIŠKE GIMNAZIJE Nova Gorica, Matic Mušič, ki je za začetek povabil učenko petega letnika Glasbene šole Grosuplje, Ano-Lino Škorc iz Škofljice, da nam je zaigrala nekaj domačih skladbic na flavti.

Za njo je gostja Ljudmila Novak s svojim predavanjem s prikazom skozi računalnik na velikem ekranu predstavila svoje zelo obsežno

in raznovrstno delo v evropskem parlamentu. V drugem delu predavanja je odgovarjala na vprašanja poslušalcev. Največ jih je bilo v

smislu koristi našega članstva in sprejetja sosednje Hrvaške v ES zaradi njenih neurejenih meja z nami.

Gospa poslanka je odgovorila, da je dober gospodarski napredek že posledica našega članstva v ES, glede Hrvaške na njihove pritožbe, da jim oviramo vstop v ES, pa je resnica ta, da si ga sami otežujejo zaradi njihovega neizpolnjevanja pristopnih zahtev EVROPSKE SKUPNOSTI.

Na kocu še medsebojno izražanje lepih želja in srečno pot iz lepe nove dvorane v deževno noč domov.

Občinski odbor N.Si
Preds. Janez Mušič

O potovanju po Butanu

V petek, 8. aprila, ob 19.00 je v Dvorani Marjance RUČIGAJ poslanka državnega zbora RSlovenije in nekdanja domžalska županja Cveta Zalokar Oražem pripravila

za 42 prisotnih prijetno predavanje in prikaz zelo zanimivih fotografij o deželi BUTAN, kjer se je mudila v preteklem letu. Med popotovanjem je spoznavala tamkajšnjo kulturo in življenje ljudi, srečala pa je tudi poslanca v tamkajšnji skupščini. Butan je velik za približno dve Sloveniji, državljanov pa je samo 643.000. Po ureditvi je kraljevina, vendar je sedanj kralj zelo naklonjen reformam in demokratizaciji družbe. Na koncu predavanja je prisotne zanimalo še veliko podrobnosti o možnosti obiska te dežele in o izkušnjah za tako pot.

Zoran

Opravičilo

Medobčinski muzej Kamnik je v Centru Ivana Hribarja v Trzinu pripravil razstavo in spremljajoči katalog Pozdrav z bojišča (Prva svetovna vojna in boj za meje po njej na razglednicah), ki je na ogled še do 21. maja 2008. Pri pripravi razstave so sodelovali domačini, za kar se še enkrat zahvaljujemo. Pri postavitvi razstave je prišlo do zamenjave dveh fotografij Franca Rebolja, po domače Gregčovga, in Franca Cotmana, po domače Martanovga. Zaradi neljube napake se obema lastnikoma fotografij, Zvonki Žnidaršič in Marjanu Cotmanu, iskreno opravičujemo.

Medobčinski muzej Kamnik
Mag. Zora Torkar

To in ono iz trzinske knjižnice

Poleg zelo razgibane redne dejavnosti je naša prizadevna knjižničarka Majda 8. aprila organizirala potopisno predavanje BUTAN – DEŽELA BESNEČEGA ZMAJA. To zanimivo in nenavadno deželo je predstavila Cveta Zalokar Oražem. Dvorana je bila polna in poslušalci navdušeni.

Le en teden kasneje je bil v organizaciji knjižnice literarni večer z bratoma Tomom in Janijem Virkom, katerih življenjska zgodba je med drugim vezana tudi na Trzin, saj sta tu preživljala najstniška leta. Kljub obilici dela in pomanjkanju časa sta z veseljem sprejela povabilo in s svojo predstavitvijo ter kritičnim pogledom na problem knjige, avtorjev in založništva v slovenskem prostoru nasploh razveselila prisotne krajanje. Pogovor je vodila njuna sestra Andreja Virk

Žerdin. Ne zgodi se pogosto, da bi na istem kulturnem večeru sodelovali kar trije družinski člani. Tokrat je bil to pravi kulturni dogodek, seveda za »kulturne sladokusce«, ki smo tisti večer prišli v dvorano Marjanice Ručigaj. Dr. Tomo Virk je slovenski književnik in pedagog, predava na Oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, je predstojnik oddelka, bil je tudi prodekan, dejaven član več strokovnih združenj, urednik številnih literarnih revij, gostujoči profesor na Poljskem in v Rusiji. Ukvarja se s postmodernistično literarno teorijo in metodologijo literarnih ved. Je prevajalec filozofskih in humanističnih del.

Jani Virk je prav tako diplomiral iz nemškega jezika in primerjalne književnosti na FF v Ljubljani. Sodi med najbolj plodovite slovenske avtorje, predstavnike mlade proze. Njegov opus je obsežen in vsestranski: pesmi, romani, kratka proza, otroška literatura, literarna teorija. Zaposlen je na RTV Slovenija kot urednik kulturnih in umetniških programov.

Ob svetovnem in slovenskem dnevu knjige v Trzinu je tudi knjižnica sodelovala na letos prvič izvedenem kulturnem maratonu.

Celoletni projekt PREBRAL SEM – SVETUJEM TI je z žrebanjem zaključila mlada bralka in povezovalka dopoldanskega programa Nina Strmljan. Izžrebani so bili Nina Cajhen, Žana Keršič, Mitja Hofer in Urša Ivartnik. Vsi so dobili knjižne nagrade. Za NAJ bralko je bila izbrana Patricija Vlahovič.

Knjižno uganko je rešilo deset mladih bralcev. Za zmagovalko je bila izžrebana Anamaria Prezelj.

Med najbolj brane knjige so se uvrstile: Rowling Joanne – Harry Potter (vseh sedem delov), Kate Cann – Pozor, mokra tla, Pozor, globoka voda, Pozor, samo za plavalce.

Najbolj priljubljene zbirke: Meg Cabot – Princeskin dnevnik, Cindy Jefferies – šola za zvezdnike, Joachim Frierich – Amanda, Francesca Simon – Grozni Gašper.

V mesecu aprilu so knjige darovali: Rači Vili, Hojnik Marija, Drogenik Teja, Golobič Zora, Novak Nadja.

Meta Železnik

Na kratko o šahu

Po končanem nastopanju v Ljubljanski šahovski delavski ligi so bile vse ekipe povabljene še na tradicionalni zaključni turnir. Odzvalo se je 22 moštev, ki so odigrala krajši turnir (5 kol) v pospešenem šahu (po 15 minut na igralca). Ta prireditvev omogoča, da se vsi šahisti hkrati zberemo na enem mestu, pomerimo med seboj ne glede na

jakost, obenem pa je to priložnost za podelitev pokalov in drugih priznanj, za katere smo se borili med ligaškim tekmovanjem. Trzinci smo se turnirja udeležili z dvema ekipama (zaradi zadržanosti nekaterih ni nastopilo moštvo Pecos Puba): za Buscotrade smo igrali M. Oberč, A. Grum, B. Bajec in I. Hodžič, ekipo Dom – In Agencija za

nepremičnine pa so sestavljali J. Andlovic, S. Mlakar, I. Varga, V. Cvjetinovič in I. Reberšek.

Po skoraj štiriurnih borbah smo Trzinci zapuščali prizorišče z mešanimi občutki: za ekipo Buscotrade je bil nastop zelo uspešen, saj smo z 11,5 točkami (dva dvoboja smo dobili, dva remizirali in proti končnim zmagovalcem izgubili) zasedli sedmo mesto in s tem znatno presegle vse dosedanje uvrstitve na zaključnih turnirjih. Naši kolegi iz druge ekipe razlogov za zadovoljstvo niso imeli, saj so s šestimi točkami le za las ušli zadnjemu mestu. Na turnirju je z naskokom zmagala ekipa KC Farmacija, ki je osvojila tudi prvo mesto v prvi ligi.

Vse ljubitelje šaha bi rad opozoril in povabil na naš vsakoletni turnir v pospešenem šahu (9 kol), ki bo potekal 18. maja (v počastitev občinskega praznika) s pričetkom ob 9.30 v prostorih osnovne šole Trzin. Med tekmovanjem bo, kot vselej, poskrbljeno tudi za okrepčilo.

PRIDITE KOT TEKMOVALCI ALI PA VSAJ KOT OPAZOVALCI IN NAVIJAČI!

Šahovski krožek

S šahovskim krožkom smo predčasno končali, kar ne pomeni, da ne bomo nadaljevali v naslednjem šolskem letu. Večina šolarjev bi se z veseljem strinjala, da bi se tudi pouk končal s prvomajskimi počitnicami, tako da za šahiste in šahistke ne bo prehudo in ne bodo pogrešali ponedeljkovega krožka, saj bodo namesto tega ta čas prebili na igrišču. V resnici si predčasne počitnice zaslužijo, ker so bili v tem letu zelo prizadevni in so dosegli resnično zavidljive rezultate, na katere je potrebno opozoriti tudi tiste, ki ne spremljajo šahovskega področja.

Večina se bo vprašala: »Koliko zlatih medalj so dosegli?« Odgovor je, da nobene; vendar rezultatov ne gledamo le po osvojenem mestu, ampak po pridobljenem znanju in napredovanju.

Šah poučujem na šoli šele tretje šolsko leto, in v tem sorazmerno kratkem času je šola pridobila in odkrila nekaj dobrih igralcev in igralck, ki so se letos še posebej izkazali in me presenetili.

Izpostavila bom Blaža in Aljaža Abeta, Nejca Anžlovarja in Jureta Gregorca, ki so ekipno predstavljali šolo na državnem tekmovanju v Mariboru. V to tekmovanje je bilo vložena ogromno truda tako s strani igralcev kot staršev in šole.

Izpostavila bom deset najboljših igralcev in igralck iz šole, ki so dosegli zelo dobre rezultate.

Staš Ahtik, Luka Cah, Zarja Dremel, Mitja Hofer, Klara in Klemen Kastelic, Dino Ke-

rič, Anej Kmetič, Nastja Pavlišič in Žan Podboršek.

Še malo statističnih podatkov:

Prvo skupino je obiskovalo 12 učencev in 4 učenke iz prvih razredov devetletke.

Drugo skupino je obiskovalo 13 učencev in 3 učenke predvsem iz drugega razreda devetletke.

Tretjo skupino je obiskovalo 14 učencev iz vseh razredov.

Četrto skupino, ki so je sestavljali otroci iz vrtca Palčica, je obiskovalo osem otrok (6 dečkov in 2 deklici).

Vse skupaj je na šoli 54 igralcev in igralck šaha.

Za konec naj se vsem opravičim, razen četrti skupini, ker je letos odpadla zabava ob zaključku krožka. Razlog je, da je moj Anej želel predčasno na svet in vam je tako preprečil zelo dobro zabavo in sladkanje s sladkarijam. Diplome boste dobili kljub temu.

Želela sem vam povedati, da sem ponosna na čisto vse, tudi če sem se kdaj jezila na vas. Taki smo pač odrasli, ki želimo red in disciplino in tako spregledamo dobre plati otrok. Upam, da ne boste izgubili volje in želje po igranju šaha.

Nekaj mnenj igralcev šaha:

Mitja Hofer: »Šahovski krožek mi je všeč zaradi tekmovanj, na katere smo hodili.«

Grega Gabrovšek: »Šahovski krožek mi je všeč, ker se na njem zabavam, in mi ni dolgčas.«

Klemen Kastelic: »Hodim, da se nekaj naučim in zaradi tekmovanj.«

Žiga Erjavec: »Na šahu sem se zelo veliko naučil. Naučil sem se zelo dobro igrati šah.«

Staš Ahtik: »Hodim, da se naučim igrati šah.«

Aleksander Stojanovič: »Na šahu mi je všeč, ker gremo v računalnico.«

Simon Vrbec: »Šah mi je zelo všeč, ker je to igra, kjer ob njej razmišljaš.«

Nastja Pavlišič: »Na šah hodim zaradi tega, da se kaj naučim. Redno vsak ponedeljek.«

Zarja Dremel: »Že drugo leto se učim igranja šaha. Šah je odlična igra. Osvojila sem že dve bronasti in eno srebrno medaljo.«

Filip Bojko: »Pri šahu sem, da se ga naučim.«

Jure Gladek: »Na šah rad hodim, ker se ga učim.«

Amadej Plesničar: »Na šah hodim, ker mi je všeč.«

Blaž Primožič: »Na šah hodim, ker mi je všeč in ker imam rad to igro.«

Dino Kerič: »Na šah sem se vpisal, ker mi je zanimiv in mi je všeč.«

Lep šahovski pozdrav! Upam, da se jeseni vidimo v še večjem številu. Več ko nas je, več se bomo naučili in dosegli.

Simona Pirc

Novo - S kolesom na Dobeno

Športno društvo Skirca in kmečki turizem Pri Blažu

Vabimo vse **športno-rekreativne kolesarje**, da se povzpnete na Zgornje Dobeno.

Vas leži na vzhodni strani Rašice na nadmorski višini 540 m in je znana po kmečkem turizmu ter pohodniških in kolesarskih poteh. Ob lepem vremenu vas bo očarala prijetna okolica in lep razgled na domžalsko ravnino in zasavske planine v ozadju. Od Zgornjega Dobena imamo le pol ure oddaljen vrh Rašice (631 m), kjer stoji planinska kočica (odprta je vsak dan razen ponedeljka) in razgledni stolp, s katerega je prečudovit razgled na okoliške hribe. Pri kmečkem turizmu Pri Blažu lahko posedite v prijetnem okolju, se osvežite s pijačo in podkrepite z domačo hrano.

OPIS POTI:

Na Dobeno se lahko s kolesom povzpnete:

- Trzin - Loka pri Mengšu - Sp. Dobeno - Sr. Dobeno - Zg. Dobeno (asfaltirana cesta)
- Črnuče - Spodnje Gameljne - Srednje Gameljne - Rašica (pri gasilskem domu zapeljemo na makadamsko pot) - Zg. Dobeno

(asfaltirana in makadamska pot)

- Zgornje Gameljne - Povodje - Vojsko - Selo pri Vodichah (zapeljemo na makadamsko cesto) - vrh Rašice - spust po pešpoti do Zg. Dobena (asfaltirana in makadamska pot)

Cilj udeležencev je, da se čim večkrat povzpnejo na Zgornje Dobeno in tam pridobijo kontrolni žig.

KONTROLNI ŽIG:

Kontrolni žig se nahaja v gostilni Kmečki turizem Pri Blažu, Dobeno 9, 1234 Mengeš, telefon: 01 / 7237 454

PRIJAVE:

Za sodelovanje se udeleženci prijavijo na kontrolni točki (Kmečki turizem Pri Blažu), kjer dobijo kontrolni kartonček. Za vse dodatne informacije pokličite na telefon: 040/870 874 ali pišite na elektronski naslov: jani.muha@guest.arnes.si.

ČAS TRAJANJA:

PRIČETEK: 20. APRIL 2008

ZAKLJUČEK: 30. SEPTEMBER 2008

ZAKLJUČNA SLOVESNOST IN PODELITEV PRIZNANJ: 25. OKTOBER 2008

CENA:

Cena vključuje: kontrolni kartonček, spominsko kolajno, zaključno prireditev s srečelovom in kosilom, pijačo. Plača se samo prvi kartonček, vsak naslednji je brezplačen. Cena kartončka je **13 EUR**.

PRIZNANJA IN NAGRADE:

- za 10 opravljenih vzponov bronasta medalja
- za 20 opravljenih vzponov srebrna medalja
- za 30 opravljenih vzponov zlata medalja in majica
- za največje število vzponov pri udeležencih in udeleženkah praktična nagrada
- za najstarejšega udeleženca in udeleženko praktična nagrada
- za najmlajšega udeleženca in udeleženko praktična nagrada
- Vsak udeleženec bo sodeloval pri žrebanju praktičnih nagrad pokroviteljev društva.

ŠD Skirca in
Kmečki turizem Pri Blažu

Čebelice in Pikapolonice obiskale Vrtec Tinkara

V petek, 25. 4. 2008, smo se skupini Pikapolonice in Čebelice odpravili na izlet z vlakom. Obiskali smo Vrtec Tinkara na Bakovniku, kjer so nas tako otroci kot tudi vzgojitelji in pomočniki zelo lepo sprejeli. Povabili so nas k skupni igri na prostornem in bogato opremljenem igrišču. Otroci so se sprva držali malo ob strani, a so se kar hitro navadili na novo okolje in otroke okoli sebe. Skupaj z »domačimi« otroki so se podali na raziskovanje igrišča.

Otroci so doživeli izjemno lepe trenutke že s samim potovanjem z vlakom in kasneje z druženjem s kamniškimi otroki, ki so nas pogostili s slastnimi piškotki in pijačo. Pot nazaj je potekala še hitreje kot tja, saj smo bili že kar malo utrujeni od tolikih doživetij. Morda pa pridete nekoč v naš bodoči novi vrtec tudi vi!

Ana Gerčar, vzgojiteljica

Za varno vožnjo malčkov

Spet je leto naokoli in v naše kraje so ponovno prišli kolesarčki. V začetku maja so se tako ustavili tudi v Vrtcu Trzin, kjer so jih bili zelo veseli. Program Kolesarčki so spoznali že lani aprila, letos pa so ponovno dobili priložnost, da se mu pridružijo.

Otroci so se tako za en dan prelevili v prave voznike in voznice, ki morajo pri vožnji upoštevati drug drugega, znake, semafor in pešce na prehodu. Da je promet na poligonu potekal skladno s predpisi, sta poskrbela dva usposobljena inštruktorja. Pravilna vožnja je bila za malčke pravi izziv, a prav vsi so dokazali, da so mu kos. Skozi igro vlog so utrdili svoje znanje o prometu in ga še nadgradili. In kar je pri poučevanju otrok skoraj najbolj pomembno – učenje je bilo obenem tudi izvrstna zabava! Smeha in igrivosti tako kljub resni tematiki ni zmanjkalo, tako da je bilo izobraževanje za vse udeležence lepa izkušnja.

Da je varnost v cestnem prometu pomembna zadeva, in je treba znanje o pravilnem obnašanju ponuditi tudi najmlajšim udeležencem, so prepričani tudi v podjetjih, ki so otrokom iz Trzina to izobraževanje omogočila: Kerin Povirk d.o.o., Velux d.o.o., Skanteh d.o.o. in Capita d.d. V imenu otrok se jim najlepše zahvaljujemo. Osebe vrtca, sponzorji in izvajalci programa pa otrokom seveda želijo, da bi znanje s poligona kolesarčkov uspešno uporabljali tudi na pravi cesti. Tako bodo mladi udeleženci v prometu nekoliko bolj vami in zaščiteni.

Čistilna akcija odlično uspela

Konec marca je Občina Trzin organizirala veliko čistilno akcijo, ki smo se ji v soboto dopoldan pridružili tudi zaposleni in otroci s starši iz Vrtca Palčica. Po »postroju in bojnem posvetu« se nas je okrog štirideset razdelilo v več skupin, ki so opremljene z vrečkami in rokavicami prečesale okolico OŠ in šolske poti,

obrežje reke Pšate, rekreacijske površine, zelenice med ulicami, javna parkirišča in otroški igrišči obeh enot vrtca.

Do zgodnjega popoldneva se je nabralo za skoraj zabojnik smeti, med katerimi je kajpak prednjačila najrazličnejša embalaža (plastenke, vrečke, pločevinke, steklenice ...), našlo pa se je tudi kar nekaj odpadnega vejevja, tri ogrodja dvokoles, odpisana kopalniška oprema, manjši kup gradbenih surovin, obrabljena avtomobilska obutev ter za dve vedri cigaretnih ogorkov...

Akcija je kajpak ovekovečena s fotoaparatom, udeleženci pa smo se v lep dan zadržali zadovoljni z opravljenim delom ter dvema željama: večkratnemu prijetnemu druženju s tako množičnim odzivom, hkrati pa, da bi bilo med nami čim manj nemarnežev in paconov, ki jim je vseeno za okolje.

Gašper Ogorelec

Uf, kaj vse se dogaja!

Mesec april je bil še bolj taborniško obarvan, kot meseci do sedaj. Taborniki čete Trzinske skerce smo se udeležili še zadnje rodove lige, kjer so se medvedki in čebelice pomerili v postavljanju šotork in na poligonu, gozdovnice in gozdovniki pa v postavljanju signalnega stolpa in streljanju z lokom. Zagotovo pa so bile na koncu najboljše palačinke!

Takoj naslednji dan smo se odpravili v Ljubljano, v park Tivoli, na Taborniški festival. Tam smo uživali v vožnji s kanuji, progi preživetja, izdelovanju obročkov za rutke, gledanju norih kemijskih poskusov, štafeti in lizanju sladole- da! Da je deževalo tisto soboto? Sploh nismo

opazili!

Energija nam pa še kar ne poide, zato so si člani trzinskega voda Levi in Bučmani v KD Domžale ogledali gledališko predstavo z naslovom Halo, Rdeča kapica. O predstavi so naši skoraj najmlajši medvedki in čebelice povedali, da je bila zelo zelo cool, da so se najbolj prestrašili, ko je nenadoma počilo in so na gledalce zleteli barvni lističi, da je bilo najbolj smešno, ko sta se volk in Rdeča kapica lovila, ko je lovec ustrelil volka in požrl babico in Rdečo kapico ter ker je bila Rdeča kapica čisto drugačna, kot smo si jo predstavljali!

Nina Savič

Živahno vreme in sejem

Sejem bil je živ in predvsem suh, bi lahko rekli za letošnji Florjanov sejem v Trzinu! Živahno, natančneje v znamenju dežnikov, pa je bilo tudi aprilsko vreme, čemur se ne gre čuditi, saj gre za enega vremensko najbolj spremenljivih mesecev v letu. To potrjuje tudi stara vremenska modrost, ki pravi: »Več kot ima leto dni, se aprila vreme spremeni.« Tudi aprila smo bili že drugi mesec zapored skoraj povsod po Sloveniji deležni nadpovprečne količine padavin, nekaj manj jih je bilo le v severovzhodni Sloveniji. Zato pa so bile temperature nekoliko nad povprečnimi za ta čas, vendar odstopanja niso preseгла pričakovanih okvirov. Tudi na lastni koži smo lahko večkrat in skoraj povsod občutili temperaturni primanjkljaj, ki pa ni vztrajal dlje časa. Odtod tudi »normalnost« temperaturnih povprečij. Maj pa je pokazal svojo muhavost že kar takoj na začetku, na srečo pa se nas je vreme usmili- lo vsaj prve in zadnje praznične dni. Če ste bili na delovnem mestu med praznikoma »svete OF-e« in dela, ste imeli torej občutek, da je bilo praznično vreme sorazmerno prijazno. Še ena potrditev več, da koristi ni, če mlin stoji (in jezik molči).

Upam, da ste letos pravočasno posadili fižol in upoštevali še eno od starih kmečkih pravil, da je saditi fižol za Florjana (4. maj), dovolj zarana. Nekateri Trzinci so se pritoževali, ker je bil Florjanov sejem že ob koncu šolskih počitnic oziroma prvomajskih praznikov, a za to ne gre kriviti domačega turističnega društva, trzinskih gasilcev ali koga drugega. Pravila so jasna: če goduje Florjan od ponedeljka do vključno srede, letošnji je »padel« prav na sredo, je njegov vikend pred tem datumom, v nasprotnem primeru za njim. In to je vsa modrost, institucija Cerkev obstaja dovolj dolgo, da je nekatere zadeve poenostavila. Na primer veliki ponedeljek po veliki noči. Ne vidim razloga, zakaj ne bi bili praktični tudi naši vrli, od ljudstva izvoljeni poslanci in nam »blagoslovili« praznike, kot sta »državnostni« ponedeljek ali »samostojnostni in enotnostni« petek. Tako ne bi bilo treba vsako leto znova brskati po koledarju in pregledovati, kako bomo uskladili praznične dni z dopustniškimi, saj je slednjih za večino vedno premalo. Sicer pa je med Trzinci veliko takih, ki imajo »stalen« dopust vse leto in brez katerih ne bi bilo tudi na začetku omenjenega sejma in še česa drugega. Mimogrede, tule je praktičen nasvet glede dopusta za vsakega od otrok pripada obema zakonca- ma (ali »koruznikoma«; delež teh bo pri nas menda kmalu večji od prvih) dodaten dan dopusta. Pozor torej vsi, ki ste še v plodni dobi, bodisi statistični ali dejanski, nikar ne čakajte! Poleg tega vas trzinska občina ob rojstvu še obdara, kar ste si lahko ogledali v

enem od preteklih Odsevov.

Naj bo dovolj, tudi občinskega vremenskega svetnika rado zanesne v stran od vremena, pa nič zato! Saj so nas že v starih, vsega »hudega« polnih časih učili, da so otroci naše največje bogastvo, kar se je pokazalo tudi pri letošnjem obračunu dohodnine. Poleg splošne olajšave je namreč prav prej omejeno »bogastvo« za večino edina dodatna olajšava. Če vam seveda pri plači ne ostane toliko, da si lahko privoščite vplačila za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje. Le brez skrbi, za vreme vam tudi na stara leta ne bo potrebno plačati! Kot smo nakazali že v uvodu, je bil za marec tudi letošnji april aprilski, in to brez milosti. Padavinsko je zaostal za sušcem za nekaj več kot deset litrov (preglednica), pa vendarle je bila moča več kot očitna, kar smo lahko opazovali tudi na kmetijskih zemljiščih onstran železniške proge, ki so bila kar nekajkrat, sicer le prehodno, pa vendarle, pod vodo. Aprila so bile padavine zelo pogoste, v vsem mesecu nismo imeli treh zaporednih dni brez dežja. Še precej več so ga imeli zahodno in jugozahodno od nas, zato se ne smemo preveč pritoževati. Velike razlike med količino padavin so bile predvsem med zahodno in vzhodno polovico države, saj je prišla do izraza velika vremenska raznolikost Slovenije. V Trzinu je bilo kar 18 dni, ko smo zabeležili manjšo ali večjo količino padavin (največ, prek 30 litrov, 13. 4.), štiri dni z nevihto in šest z meglo. Najnižjo temperaturo, na izpostavljenih legah celo malo pod lediščem, smo imeli v začetku meseca (5. 4.). Najvišjo, le malo nad 20 stopinj Celzija, pa konec meseca, ko se je vreme prehodno nekoliko ustalilo.

Aprilu je bilo vreme res tako, da ne gre izgubljeni preveč besed, sicer pa smo že v zadnji tretjini maja. Povsod ena sam ljubezen, bi lahko rekli za maj, ki slovi kot mesec ljubezni. V vremenskem pogledu je lahko vse prej kot ljubezniv. Dan je vse daljši, večeri čedalje toplejši, pa tudi sicer se nam obetajo bolj svetli časi. Trzinska občina namreč skupaj z drugimi tremi prizadetimi občinami terja državo za nekaj manj kot milijon evrov proračunskega primanjkljaja v letu 2007 zaradi že znanega dopolnila k zakonu o financiranju občin. Kdaj bomo dobili denar nazaj oziroma ali ga sploh bomo, je še vprašanje, vsekakor pa se bo do takrat

zvečer še zelo, zelo, zelo velikokrat stemnijo do nižin...

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

P.S. Hvala lepa vsem Trzincem za čestitke ob suhem vremenu v času Florjanovega sejma!

Padavine na izbranih merilnih postajah aprila 2008
(v mm oziroma l/m2).

POSTAJA	PADAVINE
Grosuplje	108
Domžale	116
Vodice	126
Podgorje (pri Kamniku)	128
Trzin	130
Ljubljana	138
Trboje	361
Polhov Gradec	396

Podatkovni viri: Slovenski meteorološki forum, Forum vremenskega društva ZEVS, ARSO, padavinska opazovalna postaja Trzin.

In memoriam

Pokojni Franc Mušič na oknu svoje sobe z rožami (ki jih je ljubil) ob sedemdesetletnici.

skem večernem še kar dobrem počutju drugo zgodnje jutro brez slovesa preselil k Bogu.

Spodnje besede sem močno želel izreči ob pogrebu pokojnega brata, Pohanovega Franca Mušiča iz Trzina. Ker pa ostali domači menijo, da bližnji sorodniki nimajo govorov za svojimi, v zadnjem hipu pa nisem več imel možnosti, da bi dobil drugega govornika, prosim, naj v ODSEVU (katerega ime je že zelo sporočilno) povem tisto, kar mi na pogrebu ni bilo dano. Na tem mestu tudi prosim vse domače, da bi nas ta izkušnja še bolj povezala v medsebojni ljubezni in spoštovanju.

Globoko iz srca se vsi domači tudi zahvaljujemo za izkazano pomoč v žalovanju, vsem, sorodnikom, župljanom in občanom ter sodelavcem, za cvetje, ter vsem, ki so prišli pokropiti in k pogrebu, pevcem in župniku gospodu Boštjanu Gučku in prejšnjemu trzinskemu župniku gospodu Krtu, za darovanje sv. maše in izgovorjene v veri vzpodbudne tolažilne besede.

Dragi pokojni brat France

Ko sem bil pred veliko nočjo pri tebi na Golniku, si se že kar dobro počutil in takrat sva načrtovala, da se bova v maju zopet kam zapeljala, kot sva se lanske jeseni domenila na izletu na Trojanah. Tudi še potem, ko so od doma prihajala sporočila o tvojem dobrem okrevanju, nikakor nismo pričakovali, da bi se po nedelj-

V zadnjem času se je med nami osmimi Pohanovimi, petimi brati in tremi sestrami, ker smo že večina čez sedemdeseto leto, začelo postavljati vprašanje, kdo bo prvi odšel k Bogu, da tam poišče mamo, ata, tete in strice in ostalo sorodstvo in vse pripravi na naše posamično prihajanje v nebeške poljane.

Dragi Franc, ker si zdaj ti prvi naredil ta korak, ko trideset let nismo imeli smrti v ožji družini, smo vsi nebolgljeno zgubljeni ob žalosti, ki jo občutimo ob tvojem odhodu, vendar se tolažimo z mislijo, da si zdaj že z našo mamo, ki je tako kmalu v našem otroštvu odšla od nas.

V tistem času po vojni so bili za verne kmečke otroke izredno slabi časi, ne toliko glede hrane, kot totalitarnega terorja, ki se je zgmilo nad nas.

Naša hiša je vojno preživela s polnim hlevom; v času, ko so odšli naša mama, pa se je po »ljudski oblasti« kmalu spraznil in še ob zemljo smo prišli do dandanašnjih dni. Najhujše pa je bilo to, da je bilo v zraku čutiti nekakšno odobravanje takega pogroma na kmete, in tako smo mi, kot kmečki otroci, zavestno in podzavestno izredno močno občutili nekakšno zavrženost, iz katere nas ni reševal noben forum za človekove pravice, temveč samo gola moč preživetja in upanje v božjo pomoč,

ki некоč mora prinesiti spremembe.

Dragi France, danes se lahko čudimo, da smo se iz tistega strupenega humusa sploh izvlekli in kolikor toliko postopoma dostojno zaživel.

V našem otroštvu nam je bila v veliko dobroto naša teta Johana, ki nam je bila kar lep del našega odraščanja v vsestransko oporo in pomoč. Pozneje smo se je velikokrat spominjali, kako nas je zjutraj ljubeče zbujala za odhod na delo ali v šolo.

»Polje, kdo bo tebe ljubil?« - Francelj, te lepe besede je za tebe izjavila najina sestra Tončka, za tvojo ljubezen do dela na polju. Okopavanja in nege poljščin, izdelave butar za kurjavo in še marsičesa podobnega se nisi nikoli naveščal in kulturne rastline niso bile v strahu pred teboj, ne spomnim se, da bi kako spodkopal. Tudi tvoje prvo delo v drevsnici je bilo povezano z ljubečim odnosom do zemlje in rastlinja. In tudi iz poznejših služb so tvoji delovni prijatelji, naj omenim samo Mirka Usa, vedno prinašali pohvale o tvojem vestnem delu.

Ob odhodu v pokoj smo drug drugemu zaželeli, da bi sedaj v svoji svobodni državi, po načelu pravičnosti, tisti z manjšo pokojnino živeli dlje, in tako izbrali boljši del. O tem sva tudi midva govorila; in ko danes o vsem tem razmišljam, ne vem drugega odgovora, kot da nas rešuje in tolaži samo vera, ki nam govori, da si že pri naših Pohanovih prednikih v nebesih, tistih najbližnjih in najbolj ljubljenih ter med ostalimi po tem vrstnem redu; in prosimo te, da vse te naše, z novo, svojo močjo, nanovo poženeš, da prosite za nas pri Bogu. Mi, trpeči in žalujoči za teboj na Zemlji in hrepeneči po nebeških dvorih pa bomo zasebno v družinah in pri mašah prosili za tebe in še za vse naše nebeškega Očeta za polnost, česar uho ni slišalo in oko ne videlo, kar je pripravil nam, ki ga ljubimo.

Mengeš, 30.04.2008
Anton Mušič, Pohanov Tone

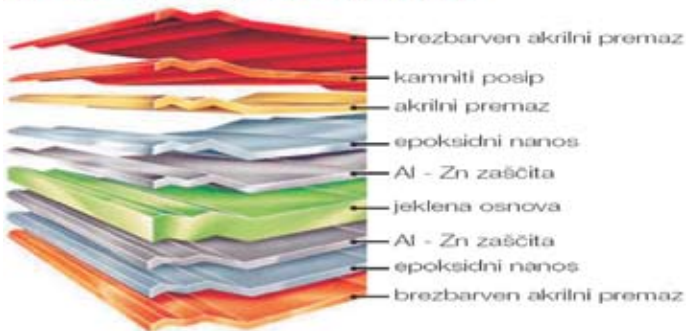
Napovednik dogodkov v Trzinu za maj in junij 2008

23. maj 2008 ob 18.00	Trzin poje	DU Žerjavčki
24. maj 2008 ob 19.00	Festival Trzinska pomlad – domača sobota	KUD, OT
24. maj 2008	Izlet na Polhograjsko grmado	PD Oger
25. maj 2008	Družina na kolesu	KD Felixi
29. maj 2008	Izlet na Goričko	DU Žerjavčki
29. maj 2008	Zaključek književnih klepetov	Knjižnica TO
31. maj 2008	Tek Petra Levca	ŠD Trzin
31. maj 2008	Festival Trzinska pomlad – otroška sobota	KUD, OT
01. junij 2008	V. likovna rezbarska delavnica v gradu Jablje	TD Kanja Trzin
07. junij 2008 ob 8.00 začetek	X. pohod po mejah občine Trzin (zbirališče pred OŠ Trzin)	TD Kanja Trzin
7. junij 2008	Festival Trzinska pomlad – ulična sobota	KUD, TO
13. junij 2008	Valeta učencev 9. razreda	OŠ Trzin

EKOLOŠKA LAHKA STREŠNA KRITINA S POSIPOM FE-ROOF JE PRAVA REŠITEV ZA ZAMENJAVO VAŠE AZBESTNO-SALONITNE KRITINE

Struktura FeRoof strešnih plošč

Strešne plošče FeRoof so sestavljene iz devetih slojev. Jekleno jedro je z obeh strani obloženo s premazom Al-Zn in več slojev akrilnih premazov, da bi bila v celoti zaščitena pred vsemi vrstami zunanjih vplivov. Z zgornje strani je dodan peščen posip zaradi dodatne zaščite pred fizičnimi vplivi, kot tudi zaradi lepšega naravnega videza, ki ga daje vaši strehi.

Kvaliteto proizvoda dokazujejo tudi mnoga priznanja in mednarodni certifikati med katerimi so najopaznejši:

- CE ■ ISO 9001:2000 ■ KSF4751
- QMS-123 ■ KSA 9001:2001
- Approved by General Building Research Corporation of Japan

SEZNAM POOBlašČENIH KROVCEV ZAMONTAŽO KRITINE FE-ROOF: LJUBLJANA OKOLICA:

LESNA MONT s.p. Celovška cesta 149 1000 LJUBLJANA 041/792-742; LEJO-ILIJAZ d.o.o. Stegne 15 LJUBLJANA 041/739-777; IGOR VAUPIČ s.p. C. dveh cesarjev 40a 1000 LJUBLJANA 041/623-312; DARKO HALIČ s.p. Zajelše 39 1262 DOL PRI LJ. 041/638-720; MARKO GRAD s.p. Litijska cesta 222b 1261 LJ-DOBRUNJE 041/376-872; ŽEŽELJ d.o.o., Na hrib 3 1291 ŠKOF LJICA 041/836-806; MATIJA HALIČ s.p. Škurhova ulica 7 1292 IG 01/286-24-76; FERENC ANTON s.p. Kresnice 87 1281 KRESNICE 041/765-775. MARIBOR OKOLICA: TRČKO FRANC s.p., Štražgonjca 29 2331 PRAGERSKO 041/723-614; SREČKO LUKAČ s.p. Selnica ob Muri 29a 2215 CERŠAK 041/819-632; JELEN SREČKO s.p. Sedlašek 60 2286 PODLEHNIK 041/753-744; SKIC d.o.o. Imeno 1 3254 PODČETRTEK 051/311-433.

Za lepo telo, kožo, zdravje in počutje

● hujšanje in odprava celulita

- zmanjšanje obsega na zadnjici in nogah
- zmanjšanje obsega na trebuhu, v pasu in na bokih
- več kot limfna drenaža in pomladitev kože
- povečana vitalnost in dobro počutje.

● načrtno oblikovanje telesa s Hypoxijem

Prvi obisk je brezplačen. Vabljeni!

Informacije in naročila na tel.: **041 538 514**

HYPOXI Studio Trzin, Ljubljanska 13 g, www.deval.si

**PESTRA IZBIRA
BALKONSKEGA CVETJA
IN ENOLETNIK
LASTNA PROIZVODNJA
UGODNE CENE**

Telefon: 01/723 09 02

Vsem Trzincem čestitamo ob občinskem prazniku.

sam

VARČUJEM
pri samu **NAKUPUJEM**
gradnja, obnova in nega doma

Akcija

velja od 12. 5. do 31. 5. 2008

2,69 EUR/kos PO NAROČILU

Plošče Country 40 x 40 x 3,8 cm,
svetlo siva, rumena, terrakotta

Dtopdom

skupina

**OBLAČIMO
HIŠE**

Baumit

baumit.com

vključeno v ceno
2cm
gratis
stiropor

17,89 EUR/m²

Baumit open sistem, 8cm
+ Baumit NanoporPutz 1,5mm K PO NAROČILU

SAM d.o.o. Domžale, Preserska cesta 1, Zg. Jarše, 1235 Radomlje

Prodajna mesta: **Jarše**, Preserska cesta 1, Zg. Jarše, 1235 Radomlje, tel.: 01/ 729 88 00

Latkova vas, Latkova vas 84, 3312 Prebold, tel.: 03/ 703 27 00

Nazarje, Lesarska 26, 3331 Nazarje, tel.: 03/ 839 27 60

Stranje, Zg. Stranje 1a, 1242 Stahovica, tel.: 01/ 729 62 82

Trbovlje, Nasipi 6a, 1420 Trbovlje, tel.: 03/ 561 47 80

www.sam.si